SMILE OF BEAUTY

அழகின் சிரிப்பு

INSTITUTE OF ASIAN STUDIES,
CHEMMANCHERRY, CHENNAI - 600 119.

SMILE OF BEAUTY

அழகின் சிரிப்பு

General Editors

Dr. SHU HIKOSAKA, Dr. G. JOHN SAMUEL

Edited and Translated

by

Dr. P. PARAMESWARAN

INSTITUTE OF ASIAN STUDIES,

CHEMMANCHERRY, CHENNAI - 600 119,

INDIA.

SMILE OF BEAUTY

Editorial Assistance
Dr. K. Jaya Kumar

First Editon - March 1997 pp. xliv + 158
Price: Rs. **200/-** US $ **30**

Publication No: 50

Published under the financial assistance received from the Directorate of Tamil Development of the Government of Tamil Nadu for good translations.

Copies can be had from

Publications Division,
Institute of Asian Studies,
Chemmancherry,
Chennai - 600 119,
India.

Phone	(Off.)	4961662, 4960831
	(Res.)	4960085
Fax		91-44-4960959

Composed by the INSTITUTE OF ASIAN STUDIES, Chennai - 600 119.
Printed by the **Pavai Printers Pvt. Ltd.**, 142, J.J.K. Road, Royapettah, Chennai - 600 014. Ph. 8532441, 8532973.

Transliteration Table

VOWELS

Short		Long	
அ	a	ஆ	ā
இ	i	ஈ	ī
உ	u	ஊ	ū
எ	e	ஏ	ē
ஒ	o	ஓ	ō

ஐ	ai	ஔ	au

ĀYTAM

ḵ

CONSONANTS

Hard		Soft		Medial			
க்	k	ங்	ṅ	ய்	y	ஷ்	ṣ
ச்	c	ஞ்	ñ	ர்	r	ஸ்	s
ட்	ṭ	ண்	ṇ	ல்	l	ஜ்	j
த்	t	ந்	n	வ்	v	ஹ்	h
ப்	p	ம்	m	ழ்	ḻ	க்ஷ்	kṣ
ற்	ṟ	ன்	ṉ	ள்	ḷ		

CONTENTS

நூலும் அதன் மொழி பெயர்ப்பும் - ஒரு சிறு குறிப்பு

'ஓர் அழகான பொருள் எஞ்ஞான்றும் இன்பமே' என்றார் ஜான் கீட்ஸ். ஐயத்திற்கிடமின்றி அழகுமிக்க இயற்கையின் ஏறத்தாழ எல்லா வடிவங்களும் தோற்றங்களும் பாரதிதாசனின், (1891-1964) **அழகின் சிரிப்பு**-ல் மிகச்சிறந்த கவிதைவடிவில் வரையப் பெற்றுள்ளன.

அழகின் சிரிப்பு ஒவ்வொன்றும் எட்டு வரிகளுள்ள 153 கவிதைகளால் ஆனது. முதல் மூன்று கவிதைகள் இயற்கையழகைப் பொதுப்படையாகப் பேசுகின்றன. அதன்பின் கடல், தென்றல், காடு, குன்றம், ஆறு, செந்தாமரை, ஞாயிறு, வான், ஆல், புறாக்கள், கிளி, இருள், ஊர், பட்டணம், தமிழ் ஆகிய ஒவ்வொன்றைப் பற்றியும் முறையே பத்துப்பத்துக் கவிதைகள் மிக அழகான விளக்கங்கள் அளிக்கின்றன.

அழகின் சிரிப்பு பாரதிதாசனின் மிகச்சிறந்த படைப்பு என்பது என் கணிப்பாகும். புரட்சிக்கவிஞரும் பாரதியின் முக்கிய சீடருமான இவர் தம் மற்றைய எல்லா நூல்களையும் விட இதில் ஒரு தூய கவிஞராகத் (pure poet) திகழ்கின்றார். இச்சிறிய இனிய நூல் விழுமிய கருத்தும் மீதுயர் நடையும் பெற்று இலங்குகின்றது.

அழகின் சிரிப்பு எள்ளளவு ஐயத்திற்கும் இடமின்றிக் கவிஞரின் சிறப்பான கூர்நோக்கிற்கும் ஆற்றலுக்கும், இயற்கையழகோடு தன் ஆன்மா ஆனந்தப்பரவசத்தோடு இணைந்ததற்கும், கவிதத்துவ வெளிப்பாட்டில் அவர் காட்டிய மகிழ்ச்சிமிக்க உயரங்களுக்கும் சிறந்த சான்றாக அமைவதைக் காணலாம்.

அழகின் சிரிப்பு-ன் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு 1976இல் நிறைவேறியது. என்னால் இயன்றவரை நன்றாகச் செய்துள்ளேன் என்று நான் உணரும் வரை பல முறை மொழி பெயர்ப்பைச் செம்மைப்படுத்த முயன்றுள்ளேன். மூலநூலின் சிறப்பை வெளிப்படுத்த என்னால் இயன்றவரை முயன்றாலும், முப்பதாண்டுகளுக்கும் மேலான ஆசிரியப் பணி அனுபவமும் படிக்கும் பழக்கமும் மொழிபெயர்ப்பில் எனக்குத் துணை நின்றாலும் மூலநூலின் மேன்மையினை நான் உணராமலில்லை.

இம் மொழிபெயர்ப்பில் பயன் படுத்தப்பட்டுள்ள தாவரங்கள், விலங்குகளைப் பற்றிய சொற்களுக்கு ஆங்கிலத்தில் சரியான சொற்களைப் பெற, கீழ்க்காணும் நூல்கள் எனக்கு உதவின:

1. சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் பதிப்பித்த **தமிழ் அகராதி** - ஆறு தொகுதிகள்.

2. 1915ஆம் ஆண்டு சென்னை அரசாங்கததால் பதிப்பிக்கப்பெற்ற, A.W. லூஷிங்டன், (வனத்துறை அதிகாரி, வடக்கு வட்டம், சென்னை) அவர்களால் எழுதப்பெற்ற **சென்னை இராஜதானியிலுள்ள மரங்கள், புதர்கள், செடி கொடிகள் ஆகியவற்றின் தமிழ்ப் பெயர்கள்** தொகுதி I, II- A மற்றும் II-B ஆகிய நூல்கள்.

எனது மொழிபெயர்ப்பு **அழகின் சிரிப்பு** பாரதிதாசனின் 94வது பிறந்தநாளைக் (29-04-1984) குறிக்கும் வகையில் பாரதிதாசனின் **குயில்** என்ற இதழின் சிறப்பு வெளியீட்டில் முதன் முதலாக நூல் முழுவதும் தமிழிலும் ஆங்கில மொழிப்பெயர்ப்புடனும் திருமதி கோ அமுதவல்லி (கவிஞரின் ஒரே மகன் வழிப் பேத்தி) அவர்களால் வெளியிடப்பெற்றது. பின்பு, கவிஞரின் மகனான மன்னர் மன்னன் அவர்கள் அதனைத் தனி நூலாகவும் வெளியிட்டார்.

இந்நூலின் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்புக்காக அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளிலுள்ள அரிஜோனா மாநிலத்திலுள்ள உலகப் பல்கலைக்கழகம் ஏப்ரல் 1984இல் எனக்கு இலக்கியத்தில் பண்பாட்டு முனைவர் பட்டம் அளித்துச் சிறப்புச் செய்தது.

அழகின் சிரிப்பு-ன் என் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு, நூல்வடிவில் வந்த பின்பும் திருப்தியுறாதவனாய், மொழிபெயர்ப்பை அவ்வப்பொழுது திருத்தம் செய்து கொண்டே இருந்தேன்.

தற்பொழுது இத்திருத்தப் பதிப்பை நூலாக்கலாம் என்று உணர்கிறேன்.

நான் தற்பொழுது பணிபுரியும் வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கின்ற ஆசியவியல் நிறுவனத்தின் மதிப்பிற்குரிய இயக்குநர்கள் முனைவர் ஷு ஹிகோசகா அவர்களும், முனைவர் ஜி. ஜான் சாமுவேல் அவர்களும் இதை நிறுவனத்தின் வெளியீடாகக் கொணர்ந்து என்னைப் பெருமைப் படுத்தியுள்ளனர். இந்நிறுவனத்தின் பல்வேறு துறைகளில் மிக நல்ல பணிகள் நடைபெற்று வருவதைக் காண என் உள்ளம் மகிழ்ச்சியுறுகின்றது.

சென்னை - 600 119, **பா. பரமேஸ்வரன்**
19-03-1997.

A Note on the Work and its translation

'A thing of beauty is a joy for ever', says John Keats. And almost all forms and aspects of Nature, which are without doubt beautiful, are recast and portrayed in Bharathidasan's (1891-1964) **Smile of Beauty** in brilliant poetry.

Smile of Beauty consists of 153 stanzas, each eight lines long. First three stanzas speak of beauty in general. Then follows brilliant description, in ten stanzas each, of sea, breeze, forest, hillock, river, red lotus, sun, sky, banyan, doves, parrot, gloom, hamlet, city and Tamil.

I consider **Smile of Beauty** of Bharathidasan his masterpiece. This revolutionary poet and premier disciple of Bharati shines more gloriously as a pure poet here than in any other of his works. Theme and style have their own sublimity in this short but sweet work.

Smile of Beauty proves beyond a shadow of doubt, the poet's powers of shrewd observation, the rapturous merger of his soul with the beauty of Nature and the happy heights that he reaches in poetic expression.

The translation of **Smile of Beauty** was completed in 1976. I went on revising my translation a number of times till I was convinced I had done my best. Though I have spared no pains to bring out the excellence of the work and though more than three decades of teaching experience and reading habit have come to my aid in my translation, I cannot but be aware of the superiority of the original.

The following reference books have helped me in finding apt words in English for the botanical and zoological terms used in this translation:

1. **Tamil Lexicon** in six volumes published by the University of Madras.

2. **Vernacular List of Trees, Shrubs and woody Climbers in the Madras Presidency** by A.W. Lushington, Conservator of Forests, Northern Circle, Madras, Volumes I, II A and II B, published by Government of Madras, 1915.

Smile of Beauty was first published by Mrs. K. Amuthavalli, a grand-daughter of the poet in the Pāratitācaṉ **kuyil** with all the 153 stanzas both in original and in translation, in its special issue to mark the 94th birthday of Bharathidasan (29-04-1984).

Soon afterwards, it was published as an elegant book, thanks to the efforts of Thiru. Maṉṉar Maṉṉaṉ, the illustrious and only son of the poet.

The World University in the Arizona State of the U.S.A. has honoured me for this work by awarding the Cultural Doctorate in Literature in April 1984.

Not being satisfied with the translation though it has appeared in book form, I went on revising it from time to time.

Now I feel the revised version may be brought out as a book.

Dr. Shu Hikosaka and Dr. G. John Samuel the revered Directors of the Institute of Asian Studies where I have the good fortune to serve now have honoured me by bringing it out as a publication of the Institute of Asian Studies where solid good work is being carried out in its various departments.

Chennai - 600 119, **P. PARAMESWARAN**
19-03-1997.

நன்றியுரை

ஆசிரியரின் நன்றி

1. சில கருத்துக்கள் வழங்கியுதன் வாயிலாக முன்னுரையைச் செம்மையுறச் செய்ய உதவிய டாக்டர் இ.சு. முத்துசாமி அவர்களுக்கும்,
2. நூலிலுள்ள பாடல்கள் யாவற்றின் ஒலி பெயர்ப்பையும் சரிபார்த்த, பிழைதிருத்திய டாக்டர் இரா. இராஜகோபாலன் அவர்களுக்கும்,
3. கணிப்பொறி அச்சு செம்மையுறச் செய்து தந்த திரு. ஜி. வீரபுத்திரனுக்கும்,
4. முன்னுரையை ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் தட்டச்சு செய்துதந்த செல்வி. என் பவானிக்கும்.
5. நூலுக்கான அழகிய வரைபடத்தை அமைத்துத் தந்த அ. செ. நடராசன் அவர்களுக்கும்,
6. சிறந்த முறையில் நூலை அச்சிட்டுத் தந்த பாவை பிரிண்டர்ஸ் (பி) லிட்., அச்சகத்தாருக்கும்.

Acknowledgement

The Editor thanks

(1) Dr. E.S. Muthusamy for his contribution of some points that enrich the Introduction

(2) Dr. R. Rajagopalan for checking up the transliteration and proof-reading of the whole poem.

(3) Mr. G. Veeraputhiran for his computer printing, who knows his job and has done it well.

(4) Miss. N. Bhavani for typing the Introduction both in English and Tamil.

(5) Mr. A.S. Natarajan the artist for his nice and colourful portrait.

(6) Pavai Printers (P) Ltd., for printing the text elegantly.

முன்னுரை

வாழ்க்கை, நூல்கள், கருத்துக்கள்

பாரதிதாசன், சுப்பிரமணிய பாரதிக்கு எட்டரையாண்டுகளுக்குப் பின் பிறந்து அவருக்குப் பின் நாற்பத்துமூன்று ஆண்டுகள் வாழ்ந்தார். பாரதியார் தமிழ்ப் புத்துணர்ச்சிக்கு விதை ஊன்றினார் என்றால் பாரதிதாசன் தன்னையே ஒரு தமிழ்ப் புரட்சிக்காரராக மாற்றிக் கொண்டார் எனலாம் தமிழரின் வாழ்வும் வளமும் தமிழின் முன்னேற்றத்தில்தான் உள்ளது' எனக் காட்டி, 'தமிழினதை ஒரு புது ஒருங்கிணைப்புக்கு ஏற்ப எழுச்சிபெற ஊக்கினார் செக்கோஸ்லோவேகியாவின் முதுபெரும் தமிழறிஞரான டாக்டர் கமில் சுவலபில், பாரதிதாசனை மிகச்சரியாக 'இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதற்பாதியின் மிகப்பெரிய தமிழ்க்கவிஞன்' என்று அழைக்கிறார்.

கனக சுப்புரததினம் என்று அழைக்கப் பெற்ற ஒரு விண்மீன் தமிழ் இலக்கியவானில் 29-04-1891 அன்று 22-15 மணிக்குப் புதுச்சேரியில் உதித்தது. பெற்றோர்களிட்ட அப்பெயர் அவர் சுப்பிரமணிய பாரதியின் ரத்தினம் என்று குறிப்பாக விநோதமாக உணர்த்தி நிற்பதைக் கண்டு நாம் மகிழலாம்

அக்காலை, புதுச்சேரி பிரஞ்சு ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்ததால் அவர் பிரஞ்சு மொழி படிக்க வேண்டியிருந்தது ஆயினும், அவர்தம் தமிழ் படிக்கும் ஆர்வம் கொழுந்துவிட்டு எரிந்து நாளுக்குநாள் அதிகரித்துக் கொண்டேயிருந்தது. அவருக்குச் சிறுவயதில் ஆசிரியராக வாய்த்தவர்கள் திருப்புளிச்சாமி அய்யா, பண்டிதர் P.A. பெரியசாமி மற்றும் பண்டிதர் C. பங்காரு பததர் ஆகியோர் ஆவர்.

அவர் புலவர் பட்டப்படிப்பைக் கல்வே கல்லூரியில் 1907-1908 ஆண்டுகளில் புலமைககான உதவிச் சம்பளம் (Merit Scholarship) பெற்றுப் படித்துத் தம் பதினேழரை வயதில் நாற்பது மாணவர்களில் முதல் மாணவனாகத் தேர்ந்தார்.

முததமிழில் (இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத்தமிழ) அவர் காட்டிய ஆர்வம் இயல்பானதும் தானே தோன்றியதுமாகும் தம் பளளிப்பருவ நாட்களிலேயே அவர் கவிதைகள் இயற்றி, அவற்றைத் தம் பள்ளித் தோழர்களுக்குப் படித்தும் பாடியும் காட்டுவார்; பள்ளி நாடகங்களில் முக்கிய பாத்திரங்களை ஏற்று நடிப்பார் அவருக்கு இனிய கம்பீரக் குரல் வாய்த்திருந்தது. பள்ளி நாடகங்களில் அவர்தம் நடிப்பு சிறப்புற்றிருந்தது. புதுச்சேரியின் இலக்கிய வட்டங்களில் அவர்தம கவிதைகள் அவருக்கென ஒரு தனி முத்திரையைப் பதிதது அவருடைய பிற்காலக் கவிதைகளுக்கு ஒரு நல்ல அடித்தளம் அமைத்துத்தந்தன.

புதுச்சேரி அரசாங்கம் அவர்தம் புலமையை அறிந்து அவருக்குக் காரைக்காலுக்கு அருகேயுள்ள நிரவி என்ற ஊரிலுள்ள ஒரு பள்ளியில் தமிழாசிரியர் வேலையை 16-07-1909 அன்று தந்தது. ஆசிரியர் என்ற முறையில் அவர் படிப்படியாக மாணவர்கள் மற்றும் அவர்தம் பெற்றோருடைய அன்பையும் ஆசியையும் பெறறார் அவருடைய அன்பு மாணவ மணிகள் அவருக்கு மிகவும் பிடித்த மாமிச உணவு, மீன், உடும்பு ஆகியவற்றைத் தங்கள் வீடுகளில் சமைத்து அளிப்பர். ஆயினும், அரசியல்வாதிகள் செய்யும் தவறுகளை அடிக்கடி அச்சமின்றிச் சுட்டிக்காட்டி அவர்களுடைய மனக்கசப்புக்கு இலக்கானார். இதன் விளைவாக, அவர் 37

வருடங்கள் 3 மாதங்கள் 20 நாட்கள் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய காலத்தில் பதினான்கு முறை ஒரு பள்ளியைவிட்டுப் பல பள்ளிகளுக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறார். அவர் எடுத்த மொத்த விடுப்பு 1 வருடம் 3 மாதங்கள் 22 நாட்கள். இவ்வாறாக, ஆசிரியர்க்கெல்லாம் ஆசிரியராக அவர் விளங்கினாலும் அதிகார வர்க்கத்திற்கு எதிரியாகத்தான் இருந்தார்.

தமிழாசிரியரான சுப்புரத்தினம் காந்தியைப் பற்றியும், கதரியக்கத்தைப் பற்றியும் புகழ்ந்து பல பாடல்கள் இயற்றினார். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, வெள்ளையர் ஆட்சியை எதிர்த்து 1922இல் பல பாடல்கள் புனைந்த 'மாபெரும் குற்றத்தைப்' புரிந்தார். அவர்தம் கதரைப் போற்றும் பாடல்கள் அடங்கிய **கதர் இராட்டினப் பாட்டு** என்ற நூல் 1921இல் எழுதப்பெற்று 1930இல் வெளியிடப்பெற்றது. முதல் பாட்டின் தொடக்கம் இதோ:

அந்நியர் நூலைத் தொடோம்
என்றசெய்தி அறைந்திடடா புவிமுற்றும்
எங்கள் அறுபது கோடி தடக்கைகள்
இராட்டினம் சுற்றும்.

மற்றும், கீழ்வருவதைப் போல் நாட்டுப்பற்றுப் பாடல்கள் பல புனைந்தார்:

தாய் நிலம் போய் மற்றவரைத்
தலை வணங்க லாமோ? தன்
தலை வணங்க லாமோ? . . . . .

இவை, அவர்தம் அலுவல் குறிப்பேட்டில் அவர் பணியைய பற்றி அவதூறாகக் குறிப்புகள் பதியக் காரணமாயின.

சுப்பிரமணிய பாரதியோடு சுப்புரத்தினத்திற்கு 1908இல் புதுச்சேரியில் ஏற்பட்ட சந்திப்பு அவர்தம் வாழ்க்கையில் ஒரு முக்கிய மாற்றம் நிகழக் காரணமாய் அமைந்தது. இதுவரை தென்றலாயிருந்த அவருடைய வாழ்க்கை புயலாக மாறியது. பாரதி **தராசு** என்ற தன் இலக்கிய இதழில் அவரை அறிமுகப்படுத்தினார்.

சுப்பு புதுச்சேரியில் பாரதி, வ.வே.சு. ஐயர், டாக்டர் வரதராஜுலு முதலிய பல விடுதலைப் போராட்ட வீரர்களைச் சந்திக்கும் நற்பேற்றைப் பெற்றார். தம்மால் ஒல்லும் வகையிலெல்லாம் அவர்களுக்கு உதவினார்; அவர்களுக்கு அடைக்கலம் தந்தார்; தம் பெற்றோர்க்குத் தெரியாமல் உணவு எடுத்துச் சென்று கொடுத்தார்; பொருளுதவி செய்தார்; போலீஸ் வேட்டையிலிருந்து அவர்களைத் தப்புவித்தார். பாரதியின் **இந்தியா** இதழைப் புதுச்சேரியில் மறைமுகமாகப் பதிப்பிக்க அவருக்கு உதவினார். சுப்புரத்தினம் அனுப்பிவைத்த துப்பாக்கிதான் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரான ஆஷ் துரையின் உயிரை மாய்த்தது.

'பாரதியிடம் அவர் கொண்டிருந்த அன்பின் நெருக்கத்தால் அவர் தம்மைப் 'பாரதிதாசன்' என்றே அழைக்கலானார். பாரதியின் நாட்டுப்பற்று, விடுதலை வேட்கை, அச்சமற்ற இதயம், நிமிர்ந்த நடை, கவிச் செருக்கு, கலை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, ஜாதி வித்தியாசங்களைச் கண்டித்தல் ஆகியவை பார்திதாசனைப் பாரதிபால் ஈர்த்தன. தமிழ் மீதும் நாட்டின் மீதும் கொண்டிருந்த வளர்ந்து வரும் பற்று, இவற்றிற்கும் மேலாக எல்லா மக்களும் சரிநிகர் என்ற நம்பிக்கையும் பாரதிதாசனை, பாரதியைத் தன் குருவாகக் கொள்ளச் செய்தன.

இக்கால கட்டத்தில் **பாரததேவி வாழ்த்து, ஜன்ம பூமியின் சிறப்பு, காந்தி அடிகளும் கதரும், சுதந்திர தேவியும் கதரும், இராட்டினச் சிறப்பு, அன்னைக்கு ஆடை வளர்க, தேசத்தாரின் பிரதான வேலை** போன்ற பல பாடல்களை எழுதிக் குவித்தார். இப்பாடல்களும், பிரஞ்சு-இந்திய அரசியல், இந்திய விடுதலைப் போர், காந்தீயக் கொள்கைகள் ஆகியவை பற்றிய அவருடைய கட்டுரைகளும் **சுதேசமித்திரன், ஜனவிநோதினி, தேச சேவகம், தேச பக்தன், ஸ்வராஜ்யா, தேசோபகாரி, புதுவை கலைமகள், ஆனந்தபோதினி, தாய்நாடு** முதலிய சஞ்சிகைகளில் வெளியிடப்பெற்றன. இவையாவும் புதுவை கே.எஸ்.ஆர்., கண்டெழுதுவோன், கிறுக்கன், கிண்டல்காரன், கே.எஸ்., பாரதிதாசன் ஆகிய புனைபெயர்களில் எழுதபெற்றன.

பத்தாண்டுகளாக (1908-1918) பொருளுதவி வேண்டும்போதெல்லாம் அதைச் செய்தும், நன்றியுள்ள தோழனாகயிருந்தும் தம் குருவான பாரதிக்குப் பாரதிதாசன் உதவினார். மேலும், அவர் தம் தடக்கைகளால் அடித்தார்; கால் செருப்பால் உதைத்தார்; ஆங்கில அரசாங்கத்தின் ஒற்றர்களைத் துரத்தினார். மேலும், ஆங்கில ஏகாதிபத்தியத்திற்கெதிராகப் புரட்சிச் செயல்களை வேகப்படுத்துவது எவ்வாறு என்று பாரதியிடமிருந்து அறிவுரை பெறப் புதுச்சேரி வந்த மாடசாமி என்ற நாட்டுப்பற்றாளனை ஆங்கில ஒற்றர்களிடமிருந்து தப்புவிக்கப் பாரதிதாசன் அவரை முகம்மது என்ற பேராசிரியரைப் போல மாறுவேடம் பூணச்செய்து ஒரு நாட்டுப் படகில் இரவில் கடற்கரையிலிருந்து கடலுக்குள் அழைத்துச் சென்று அன்று இந்தோ-சீனாவின் தலைநகரமாயிருந்த சைகோனுக்குத் தப்பிச் செல்ல வைத்தார்.

வந்தே மாதரம் என்ற வங்காள சஞ்சிகையில் தோன்றியவாறு பாரத தேவியின் உருவத்தைக் களிமண் பொம்மைகளாக உருவமைத்துத் தரும்படிப் புதுச்சேரிக்கருகேயுள்ள குயவர்பாளையத்தில் வாழ்ந்து வந்த வைத்தியலிங்கப் பத்தரைப் பாரதிதாசன் கேட்டுக் கொண்டார். இக்களிமண் பொம்மைகள் மிகப் பல உருவாக்கப் பெற்று அவற்றுள் பிரஞ்சுக் கைத்துப்பாக்கிகள் மறைத்து வைக்கப்பட்டன. பாரதிதாசன் அவற்றை ஒரு பெட்டியில் வைத்துச் சென்னைக்குக் கொண்டு வந்தார். இக் கைத்துப்பாக்கிகள் ஆங்கில ஏகாதிபத்தியத்திற்கெதிராகப் போரிடப் பயன்படுத்தப்பட்டன.

இருபதுகள் வரை, அவர் மனம் நாட்டுப்பற்றிலும், கடவுள்பற்றிலும் திளைத்திருந்தது. அவர் கதர்ததுணிகளைத் தம் தோள்களில் சுமந்து வீதிவீதியாக நடந்து சென்று மக்களை அவற்றையே வாங்கி உடுத்தும்படி வேண்டிக் கேட்டுக் கொண்டார். அவரே அந்நாட்களில் முரட்டுக் கதரைத்தான் உடுத்தினார் என்பது சொல்லித் தெரிய வேண்டிய செய்தியல்ல. அவர் 1926இல் முருகக் கடவுளைப் போற்றி **ஸ்ரீ மயிலம் சுப்பிரமணியர் துதியமுது** என்ற பாடலை யாத்தார். இந்நூலிலுள்ள கீர்த்தனைகள் மிகச் சிறந்தவை அவர் **சிறுவர் சிறுமியர் தேசீய கீதம், தொண்டர் நடைப்பாட்டு, கதர் இராட்டினப்பாட்டு** முதலிய சிறு பாட்டுப் புததகங்களை 1930இல் பதிப்பித்தார் இந்நாள்வரை கதரைப் போற்றிப் பாட அவரை மிஞ்சிய ஒருவரையும் காணோம்!

1928ஆம் ஆண்டு அவருடைய வாழ்க்கையில் ஒரு மிகப் பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. அதுவரை, ஒரு காங்கிரஸ் புரட்சியாளராகவும் கடவுள் பக்தராகவுமேயிருந்த அவர் எஞ்ஞான்றும் இந்திய விடுதலையைப் பற்றியே எண்ணலானார் அதே ஆண்டில் ஒரு முறை புதுச்சேரியில் ஈ.வே. ராமசாமி பொது மக்களுக்காக ஒரு சொற்பொழிவு நிகழ்ததினார். பாரதிதாசன் அதைச் செவிமடுத்தார். பின்பு, அவர் ஈ.வே.ரா. என்னும் சக்தியால் ஈர்க்கப்பட்டார்

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வரை, பெரியார் ஈ.வே.ரா.வே ஒரு பெரிய காங்கிரஸ் தலைவராக இருந்தார். வ.வே.சு. ஐயர் மாணவர்களுக்காகச் சேரன்மாதேவியில் ஒரு குருகுலத்தை நடத்திவந்தார். அவர் பிராமண மாணவர்களுக்கும் மற்ற மாணவர்களுக்கும் தனித்தனியே உணவு படைக்கச் செய்தார். ஈ.வே.ரா., டாக்டர் வரதராஜுலு போன்ற தலைவர்கள் எல்லா மாணவர்களுக்கும் ஒன்றாக உணவு பரிமாறுமாறு காங்கிரஸில் ஒரு தலைவரான ஐயர் அவர்களை வற்புறுத்தினர். காந்தியிடம் அவர்கள் விடுத்த கோரிக்கையும் வ.வே.சு. ஐயர் மனம் மாற அவர்கள் மேற்கொண்ட முயற்சியும் பலன் அளிக்கவில்லை. ஆகையால் இத்தலைவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியிலிருந்து விலகித் தன்மான இயக்கத்தை நிறுவினர். அவர்கள் விடுதலைப் போராட்டத்திலிருந்து சமூகச் சீர்திருத்தத்திற்கு முக்கியத்துவம் தரத் துவங்கினர். சமுதாயத்திலிருந்து சாதியையும் மதத்தையும் வேரோடு களைவதையே தங்கள் முக்கியப் பணியாக அவர்கள் கருதி அதற்காக அல்லும் பகலும் உழைத்தனர்.

பிரஞ்சு ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்த புதுச்சேரியில் பாரதிதாசன் பெற்ற பிரஞ்சுக் கல்வி, இந்திய விடுதலைப் போராட்டம், சமூகத்தைப் பற்றிய பாரதியின் அச்சமற்ற பாடல்கள் ஆகியவை அவரை ஒரு புரட்சிக் கவிஞராகச் செய்தன. 1928ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு அவர் தன்மான இயக்கத்தின் பகுத்தறிவுக் கொள்கைகளை மிக ஆழமாக ஈர்த்துக் கொண்டார். அன்று நிலவியிருந்த மூடப் பழக்கவழக்கங்களையும் மூட நம்பிக்கைகளையும் வேரோடு களைவதிலும் தமிழர் மனங்களில் பகுத்தறிவுக் கருத்துக்களை வலுவாக வேரூன்றச் செய்யவும் அவர் தம்மால் இயன்றதையெல்லாம் அவருக்கு முன்போ பின்போ அவருக்கு ஈடாக வேறெவரும் செய்யாத அளவுக்கு மிகச் செம்மையாகச் செய்தார் பரம்பரை பரம்பரையாக ஒரு கருத்து அல்லது பழக்கம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதாலோ மதிக்கப்பட்டதாலோ அதற்காகவே அதை நாம் ஏற்கவோ மதிக்கவோ வேண்டியதில்லை என்றார் அவர். சாதிக் கொடுமைகள், சமயச் சச்சரவுகள், பெண்ணடிமை, தாழ்த்தப்பட்டோர் நசுக்கப்படுதல், செல்வந்தரின் ஏதேச்சாதிகாரம் முதலிய சமுதாய, பொருளாதாரத் தீமைகளை எதிர்த்துத் தம் வாழ்நாள் முழுவதும் போர் தொடுத்தார்.

காங்கிரஸ் கட்சியிலிருந்தபோதே பாரதிதாசன் சாதிகளைச் சாடி வந்தார். **பாரதியின் மனம் - பாரதிதாசன் கவிதைகள், தொகுதி -II** (ப. 80) என்ற அவர்தம் கவிதை இதைத் தெளிவாகத் தெரிவிக்கின்றது. 1928ஆம் ஆண்டிலிருந்து அவர் தீபாவளிப் பண்டிகையைக் கொண்டாடுவதை நிறுத்திவிட்டார். 1929ஆம் ஆண்டில், தாழ்த்தப்பட்டோருக்கும் சமநிலை வழங்கக் கோரும் பாடல்களான **தாழ்த்தப்பட்டோர் சமத்துவப்பாட்டு** என்ற நூலை வெளியிட்டார். இதில் தீண்டாமையின் கொடுமைகளை மிக ஆவேசமாகப் பாடியுள்ளார். பாரதிதாசனிடம் ஏற்பட்ட இந்த மாற்றம் பெரியார் ஈ.வே. ராவின் தீண்டாமை எதிர்ப்பால்தான் -- காந்தியின் தீண்டாமை மறுப்பாலுமல்ல, பாரதியுடன் அவர் பழகிய பத்தாண்டுகளிலும் அல்ல -- ஏற்பட்டது. அதற்குப் பின்பு அவருடைய பேச்சுக்கள் எழுத்துக்களிலெல்லாம் சாதியையும் சமயத்தையும் செம்மையாகச் சாடினார். அவர் 1930இல் **சஞ்சீவி பர்வதத்தின் சாரல்** என்ற ஒரு அதீத கற்பனையான காதல் கவிதை எழுதினார். இதிலும் மூட நம்பிக்கைகளைக் கண்டித்தார். இக்காலகட்டத்தில், குத்தூசி குருசாமி, மா. சிங்கார வேலர், பா. ஜீவானந்தம், சாமி சிதம்பரனார் போன்ற பகுத்தறிவு இயக்க முன்னோடிகளோடும் மற்றும் தமிழ் அறிஞரான மயிலை. சீனி. வேங்கடசாமி போன்றோரோடும் நெருங்கிப் பழகினார். அஞ்ஞான்று அவர் பகுத்தறிவுக் கொள்கைகளைப் பரப்புவதில் மிகத் தீவிரமாக ஈடுபட்டார் அப்பொழுதுதான் மக்கள் அவரைப் 'புரட்சிக்கவி' என்று அழைக்கத் தொடங்கினர். பாரதியுடன் சேர்ந்திருந்து தேசிய மற்றும் பக்திப் பாடல்கள் எழுதிய பத்தாண்டுகளில் அவரை யாரும் 'புரட்சிக்கவி' என அழைக்கவில்லை. 'புரட்சிக்கவி' என்ற புனைபெயர் அவரோடு பின்னிப்பிணைந்துவிட்டது.

'புரட்சிக்கவி' என்றால் அவரையே குறிக்கும்; அவருக்கு முன்பும் பின்பும் இருந்த, இருக்கின்ற நூற்றுக்கணக்கான கவிஞர்கள் ஒருவரையும் அல்ல

இருபதாம் நூற்றாண்டில் இருபதுகளில் பாரதிதாசன் வ.வே.சு. ஐயரின் **தேசபக்தன்** இதழுக்குக் கவிதைகளும் கட்டுரைகளும் எழுதித்தந்தார். பின்பு, அவரே **தேசசேவகன்** என்ற இதழை ஐந்தாண்டுகள் ஆசிரியராக இருந்து நடத்தினார். அடுத்து, **ஆத்ம சக்தி, டுப்ளே, தாய்நாடு, புதுவை முரசு** முதலிய பத்திரிகைகளை வெளியிட்டார். பெரியார் ஈ.வே.ரா. வின் **குடியரசு, ரிவோல்ட் (Revolt)** என்ற பத்திரிகைகளுக்கு கவிதைகளும் கட்டுரைகளும் வழங்கினார் **புதுவை முரசு**-ல், கே.எஸ்., நாடோடி, ஐ.ஜே., அடுத்த வீட்டுக்காரன், சுயமரியாதைக்காரன் என்கிற புனைப்பெயர்களில் கவிதைகள், கட்டுரைகள், நகைச்சுவைத் துணுக்குகள், உள்நாட்டுச் செய்திகள் ஆகியவற்றை எழுதினார். 1935இல் **கவிதா மண்டலம்** என்ற கவிதைச் சஞ்சிகையைத் தொடங்கினார். பின்பு, முழுவதும் கவிதைக்கென்று **குயில்** என்ற பத்திரிகையை நடத்தினார். அதில் மதிப்புரைகளும் விளம்பரங்களும் கூடக் கவிதை வடிவிலேயே வந்தன. அது 1947-48களில் திங்கள் இதழாகவும், 1958-60களில் வார இதழாகவும் வந்தது. **குயில்** இதழ்களில் அவர் 13 சிறுகதைகள் எழுதியுள்ளார்.

அவர் 1937இல் **புரட்சிக்கவி** என்ற சிறு கவிதை நாடகம் எழுதி வெளியிட்டார். இந்நாடகந்தான் அவருக்குப் புரட்சிக்கவி என்ற பட்டத்தைத் தந்தது என்று சிலர் தவறாக எண்ணினர்.

அவர் தமிழ்த் திரைப்படத்துறையிலும் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார் அன்று தமிழ்த் திரைப்படங்களிலும் தமிழைவிடச் சமஸ்கிருதம் மேலோங்கியிருந்தது. அவர் 1937இல் **பாலாமணி அல்லது பாக்தாத் திருடன்** என்ற திரைப்படத்திற்குக் கதை, உரையாடல் மற்றும் பாடல்கள் எழுதினார். பிற்காலத்தில் அவருடைய இனிய பல பாடல்கள் பல திரைப்படங்களில் பாடல்களாகப் பயன்படுத்தப் பெற்றன. 1938இல் **எதிர்பாராத முத்தம்** என்ற குறுங்காவியத்தை எழுதி வெளியிட்டார். பின்பு, இது **பொன்முடி** என்ற பெயரில் திரைப்படமாக வந்தது. **கவிகாளமேகம், வளையாபதி, சதிசுலோசனா, ஆயிரம் தலைவாங்கிய அபூர்வ சிந்தாமணி, பொன்முடி, சுபத்ரா** ஆகிய திரைப்படங்களுக்கு உரையாடல், பாடல்கள் எழுதினார்.

பாரதிதாசன் கவிதைகள் - முதல் தொகுதி 1938இல் வெளியிடப்பெற்றது. இக்கவிதைகள் தமிழ் மனங்களில் ஆழ்ந்த தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின அவை பண்டிதர்களாலும் தற்கால இலக்கியவாதிகளாலும் சீர்த்திருத்தக்காரர்களாலும் ஒருங்கே பெரிதும் பாராட்டப்பெற்றன.

அவர் 1939இல் இரணியனைப் புகழ்ந்து **இரணியன் அல்லது இணையற்ற வீரன்** என்ற நாடகத்தை எழுதினார் அதே ஆண்டில் **இசையமுது-பகுதி I, குடும்பவிளக்கு-பகுதி I** ஆகிய நூல்கள் வெளிவந்தன. 1943இல் **பாண்டியன் பரிசு** என்ற கவிதை நாடகம் பிரசுரமாயிற்று. 1944ஆம் ஆண்டு **அழகின் சிரிப்பு, காதல் நினைவுகள், குடும்ப விளக்கு-பகுதி II**, என்கிற கவிதை தொகுப்புகள் மற்றும் **நல்ல தீர்ப்பு** என்ற நாடகமும் வெளியிடப் பெற்றன

1945ஆம் ஆண்டு அவர் எழுதிய **எது இசை? தமிழியக்கம்** ஆகிய நூல்கள் வெளியிடப் பெற்றன தமிழியக்கம் என்னும் கவிதை நூலின் முன்னுரையில், அவர் தமிழ் நாட்டிலேயே தமிழுக்குத் தாழ்ந்த இடம் கொடுக்கப்படுவதைக் குறிப்பிடுகிறார் அதில் சில சான்றுகளே காட்டுகிறார். அவர் இளைய தமிழ் ஆர்வலரைத் தமிழ் தன் பண்டைய சிறந்த நிலையை மீண்டும் அடையச் செய்யப் போராட வருமாறு வரவேற்கிறார்.

முப்பத்தேழு ஆண்டுகள் தமிழ் ஆசிரியப் பணியிலிருந்த 'அவர் நவம்பர் 1946இல் விருப்ப ஓய்வு பெறுகிறார். அதனால் அவர்தம் இடைவிடாத எழுதும் பணி தொடர்கிறது; ஒரு தமிழ்ப்புரட்சியைக் கொண்டுவரத் தம்மை அப்பணியில் தீவிரமாக ஈடுபடுத்திக் கொள்ளவும் அவரால் இயலுகின்றது. இவ்வாண்டில், **அமைதி** என்ற ஊமை நாடகத்தை எழுதியுள்ளார். அடுத்த ஆண்டு **சௌமியன்** என்ற மற்றொரு நாடகம் வெளியானது

28-07-1946 அன்று சென்னைப் பச்சையப்பன் கல்லூரி வளாகத்தில் ஏற்பாடு செய்திருந்த ஒரு விழாவில் C.N. அண்ணாதுரை புரட்சிக் கவிஞருக்கு அவர்தம் தமிழ்த் தொண்டிற்காகச் சேர்ந்த நன்கொடைப் பொருளான ரூ. 25,000/- பணமுடிப்பை வழங்கினார்.

1948ஆம் ஆண்டில் அவருடைய **இந்தி எதிர்ப்புப் பாடல்கள், கடல்மேற்குமிழிகள், 'குடும்ப விளக்கு-பகுதி III, முல்லைக்காடு** என்ற கவிதை நூல்களும் **படித்த பெண்கள்** என்ற நாடக நூலும் வெளியிடப் பெற்றன.

1949ஆம் ஆண்டு, **காதலா? கடமையா?, தமிழச்சியின் கத்தி, பாரதிதாசன் ஆத்திசூடி, பாரதிதாசன் கவிதைகள்-தொகுதி II** ஆகிய கவிதை நூல்களும் மற்றும் **சேர தாண்டவம்**, என்ற நாடகமும் வெளியானதைக் காணமுடிகின்றது.

1951ஆம் ஆண்டில் **கழைக்கூத்தியின் காதல்** என்ற நாடகம், 1952இல் **இசையமுது -பகுதி II**, 1954இல் **பொங்கல் வாழ்த்துக் குவியல்**, 1955இல் **பாரதிதாசன் கவிதைகள் -தொகுதி III** ஆகியன வெளிவந்தன. தம் நூல்களைப் பதிப்பிப்பதற்காக அவர் பழனியம்மா அச்சுக்கூடத்தை நிறுவினார்.

இந்தியாவும் புதுச்சேரியும் விடுதலை பெற்ற பின்பு அரசாட்சியின் ஆதிக்கம் ஆங்கிலேயர், பிரஞ்சுக்காரரிடமிருந்து இந்தி பேசும் வடக்கத்தியர் கைக்கு வந்தன. அவர்கள் இந்தியை இந்தியாவின் தேசிய மொழியாக்கும் செயலில் ஈடுபட்டனர். பாரதிதாசன் தீவிர அரசியலில் நுழைந்தார். அவர் 1955இல் ஐக்கிய முன்னணியின் சார்பில் தேர்தலில் நின்று வெற்றி பெற்றுப் புதுச்சேரிச் சட்டசபைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்றார். ஆனால் அவர் மறுமுறை 1960இல் தேர்தலில் போட்டியிட்டபோது தோற்றார். அரசியலில் அவருக்கு இருந்த பற்று மக்களிடமிருந்த அவர் பற்றை மறைத்தது. அரசியல் கட்சிகளுக்கிடையே நிகழ்ந்த சண்டை சச்சரவுகள் அவரை வேதனையடையச் செய்தன. தம் உடல்நலக்குறைவையும் பொருட்படுத்தாது அவர் இந்தி ஆதிக்கத்திற்கெதிரான தம் போர்க்குரலை உயர்த்தினார். தம் மாத ஓய்வூதியத் தொகையைக் குறித்தும் கவலைப்படாமல் அரசாங்கத்தை ஆவேசமாகத் தாக்கினார். 'தமிழுக்கு இடர் வரின் பொறுப்பதில்லை' என்று முழங்கினார்.

தேனருவி, இளைஞர் இலக்கியம், குறிஞ்சித்திட்டு ஆகிய கவிதை நூல்கள் முறையே 1956, 1958, 1959ஆம் ஆண்டுகளில் வெளிவந்தன. **பாரதிதாசன் நாடகங்கள்** 1959ஆம் ஆண்டு வெளியிடப் பெற்றது.

1960இல் திருச்சியில் கி.ஆ.பெ. விஸ்வநாதம் தொடங்கிய தமிழ்ப் புலவர் வட்டத்தில் பாரதிதாசன் ஓர் உறுப்பினர் ஆனார். ஆனால், இக்குழுவைச் சேர்ந்த கவிஞர்கள் தமிழ், இந்தி ஆகியவை குறித்த பாரதிதாசனின் கருத்துக்களை ஊக்குவிக்கவில்லை. அதோடு மட்டுமின்றி, அவர்கள் தமிழை வளர்க்க யாதும் செய்யாதது மட்டுமல்லாது தமிழுக்கு இழைக்கப்படும் தீங்கைக் குறித்து அரசாங்கத்தையும் கண்டிக்கவில்லை; மக்களையும் தூண்டவில்லை. இக்குழு முழுவதிலும் ஒலித்த ஒரே குரல் பாரதிதாசனுடையது மட்டுந்தான்.

கமில் சுவலபில் என்ற செக் நாட்டு தமிழறிஞர் பாரதிதாசன் கவிதைகள் சிலவற்றைச் தம் மொழியில் 1961இல் பெயர்த்தார்.

புதுச்சேரியிலுள்ள ஓர் உயர்நிலைப்பள்ளியில் தமிழாசிரியராக இருந்த பாலசுப்பிரமணியம், கவிஞரின் மருமகன் தண்டபாணி மற்றும் புவனகிரியைச் சேர்ந்த பாலசுப்பிரமணியம் ஆகியோரின் ஒத்துழைப்போடு கவிஞர் தம் **பாண்டியன் பரிசு**-ஐ திரைப்படமாக எடுக்க 1961இல் திட்டமிட்டார். இதற்காக அவர்கள் சென்னையில் ஓர் அலுவலகத்தை ஏற்படுத்தினர். முதலில் நடிக்க இசைந்த புகழ்பெற்ற நடிகர் சிவாஜி கணேசன் பின்பு மறுத்துவிட்டார் படமெடுக்கும் திட்டமும் கைவிடப்பட்டது

1962இல் **கண்ணகி புரட்சிக் காப்பியம், மணிமேகலை வெண்பா** ஆகிய நூல்கள் வெளிவந்தன. சி இராஜகோபாலாச்சாரி தமிழ் எழுத்தாளர் பேரவையின் சார்பாக அதே ஆண்டு சென்னையில் பாரதிதாசனுக்குப் பொன்னாடை போர்த்தி கேடயத்தை வழங்கிப் பெருமைப்படுத்தினார்.

1963இல் கவிஞர் பாரதியின் வாழ்க்கையைத் திரைப்படமாக எடுக்க முயன்றார். அதில் பாரதியாக அவரே நடிக்கவிருந்தார். ஆனால் அவர் முயற்சிகள் யாவும் தோல்வியில் முடிந்தன.

இறுதி நாட்களில் அவர் உடல் வலுவிழந்தது; மனம் விரக்தியுற்றது. திரைப்படம் எடுக்கும் வேண்டாத முயற்சியில் மிகத் தேவையாகவிருந்த அவருடைய செல்வம் எல்லாம் தொலைந்தது. உடல்நலக் குறைவாலும், வறுமையாலும். வாடியபோதும் அவர் மனம் எஞ்ஞான்றும் தமிழ், தமிழர்தம் முன்னேற்றத்தையும் வளர்ச்சியையுமே நினைந்திருந்தது. தமிழர்களுக்கிடையே நிலவிய உட்பிரிவுகள், உட்பூசல்கள் அவர் மனத்தை உடையச் செய்தன. பணத்தைக் குவிப்பதிலேயே கண்ணாயிருந்த கட்சித் தலைவர்கள் இப்பெருங்கவிஞரின் இரங்கத்தக்க நிலையைக் கண்டுங்காணாதவாறு புறக்கணித்தனர். அரசாங்கமும் அவரிடம் அக்கறை காட்டவில்லை. இந்திய இலக்கியத்தை வளப்படுத்துவனவாகப் பயனற்ற புனைகதைகளையும், முட்டாள்தனமாக நாடகங்களையும், கற்பனைக் குப்பைகளையும் தேர்ந்தெடுத்து அவற்றிற்கு அரசு ஏராளமான பரிசுகளை வாரி வழங்கியது. இறவா வரம் பெற்ற அவருடைய **அழகின் சிரிப்பு, குடும்ப விளக்கு** கூடப் பரிசு பெறத் தகுதியுடையனவாக அதன் கண்ணுக்குப் படவில்லை.

இடைவிடாது எழுதியதால் அவர் கை தளர்ந்தது; தமிழர்களின் இரங்கத்தக்க நிலையையும் அடிமைத்தனத்தையும் எஞ்ஞான்றும் உன்னி உன்னி அவர் ஆத்மா அமிழ்ந்தது; தமிழ், தமிழர் நலனுக்காக வாழ்நாள் முழுவதும் ஓயாது கர்ஜித்த அவருடைய தொண்டை பேச்சிழந்து அமைதியாயிற்று. சில திரைப்படப் பைத்தியங்கள் இப்பெருங்கவிஞரின் விரக்தி நிலையை வேட்டையாடின. அவர்கள் அவரைச் சென்னைக்குச் சென்று திரைப்படம் எடுக்கத் தூண்டினர். அவரது குழம்பிய மனம் அதற்கு இணங்கியது. முன்பு பேரரசர்களுக்கும் வணங்கியறியாத அவருடைய தலை இத்தகைய ஏமாற்றுக்காரர்கள் முன் வளைந்தது அவர்தம் உடலும் உள்ளமும் ஒருங்கே சுருங்கின. நாளொன்றுக்குப் பத்துப் பதினைந்து சுருட்டுகளைக் புகைத்த அவர் வாய் இப்பொழுது நூறு, இருநூறு சுருட்டுகளைப் புகைத்துத் தீர்த்தது. அவர் குடும்பமும் சிதைந்தது. அவருடைய உறவினர் எனப்பட்டோர் அவர்தம் சொத்துக்களைக் கணக்கெடுத்தனர். கடன்கள் ஏறின. சென்னையில் அவருடைய இறுதி நாட்கள் மிக்க மன உளைச்சலில் கழிந்தன. யாரும் அவரைக் கவனிக்கவில்லை. அவருடைய உதவியுடன்

பாரதியைப் பற்றி ஒரு திரைப்படம் எடுக்கலாம் என்று சிலர் கூறினர். அதுதான் அவர்தம் வாழ்நாளில் இறுதிக் கொள்கை என அவரை நினைக்கச் செய்து அவரை ஏமாற்றினர். வாழ்நாள் முழுவதும் தம் உடல், உள்ளம், உணர்வுகள் யாவற்றையும் தமிழுக்கும், தமிழர்க்கும், தமிழ் நாட்டுக்குமே அர்ப்பணித்தார் அவர். அத்தகைய வீரமிக்க அவரின் உடலையும் உள்ளத்தையும் ஒருங்கே சிறைப்படுத்திவிட்டனர் திரைப்பட முதலீட்டாளர்கள். அவர் உடல் நலமுற ஒருவரும் உதவ முன்வராததால் அவருக்கு இதயவலி ஏற்பட்டது. அவர் பல நாட்கள் சென்னையிலுள்ள பொது மருததுவமனையிலிருந்தார். ஆக்ஸிஜனும், குளுகோசும் அவர் உடலுக்குள் செலுத்தப்பட்டன சில மந்திரிகள் அவரைப் பார்க்க மருத்துவமனைக்கு வந்தாலும் அரசாங்கத்தால் மிகுந்த கவனத்துடன் பராமரித்துப் பாதுகாக்க வேண்டிய அவர் தனியறையிலல்லாது பொது அறையில் யாரும் கவனிப்பாரற்று இருந்தார். (தம் இறுதி நாட்களில் அவர் கண்ணதாசனுடன் சேர்ந்து காங்கிரஸ் கட்சியில் சேர்ந்தார் என்பதையும் அப்பொழுது அரசாட்சி செய்த தி.மு.க. தலைவர்களை அவர் திட்டினார் என்பதையும் நாம் நினைவு கூரவேண்டும். அவரது உடல் அடங்கிய பெட்டி மீது காங்கிரஸ் கட்சியின் கொடி போர்த்தப்பட்டிருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது).

தமிழக அரசு அவரைக் காக்கத் தவறியது; தமிழர்கள் தங்கள் கடமையிலிருந்தும் தவறினர் அவர் தம் வாழ்நாளின் ஒவ்வொரு மூச்சும் தமிழுக்காக, தமிழருக்காக என வாழ்ந்த ஓர் ஒப்பற்ற உயிர்; தன் ஒவ்வொரு நரம்பையும் தமிழ், தமிழரைக் காக்க முறுக்கிய உயிர்; தன் மூளையின் ஒவ்வொரு 'செல்'லும் (Brain Cell) இடைவிடாது தமிழ், தமிழரின் நலனையே எண்ணிக் கொண்டிருந்த ஓர் அரும்பெரும் உயிர். அது அவர் பூதவுடலினின்று 21.04.1964 செவ்வாய்க் கிழமை காலை பிரிந்தது. தமிழ், தமிழரையே எண்ணியிருந்த உயிர், தன் உடல் நலத்தைப் பற்றி எண்ணவே இல்லை. அவர் கவிதைகள் தமிழர்க்கு ஒரு கேடயம்; கொழுந்துவிட்டு எரிகின்ற தமிழர்களின் உணர்வுகளுக்கு அவை நெய்யாகும். தமிழுக்கும் தமிழருக்கும் அவர் ஆற்றிய தொண்டு அளப்பரியது. அவர் வாழ்க்கை வரலாறு இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ்நாட்டின் புரட்சி வரலாறாகும். அவர் தமிழ்நாட்டு விடுதலையின் கவிதையாவார். 'தமிழியக்கத்'தில் அவர் பாடிய பாடல்கள் தமிழர்கள் தம் உரிமை பெறப் பாடப்பெற்ற பாடல்களாகும். தமிழ்நாட்டு வரலாற்றில் தமிழ், தமிழர் விடுதலைக்காகப் போராடிய ஒரே கவிஞர் அவர்தான்

அவர் இறந்த மறுநாள அவர் உடல் புதுச்சேரிக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு அங்குப் புதைக்கப்பட்டது.

அவர் இறப்புக்குப்பின் வெளியிடப்பட்ட நாடகமாகப் **பிசிராந்தையார்** (1967), கவிதை நூல்களாகப் **பாரதிதாசன் கவிதைகள் -தொகுதி IV, காதல் பாடல்கள், குயில் பாடல்கள்** (1977), **ஒரு தாயின் உள்ளம் மகிழ்கிறது, தமிழுக்கு அமுதென்று பேர், நாள் மலர்கள், புகழ் மலர்கள், வேங்கையே எழுக** என்பனவும், நாடகமாகத் **தலைமலைகண்ட தேவர்** (1978) - என்பதுவுமாகக் காணப்படுகின்றன.

தமிழ்க்கவிதை இலக்கியத்தில் இயற்கை

தமிழ்க்கவிதை இலக்கியத்தில் இயற்கை நீண்ட வரலாறுடையது. சங்க காலத்தில் மக்கள் வாழ்க்கையில் இயற்கை முக்கிய பங்கு பெற்றிருந்தது. தமிழ் இலக்கியத்தின் அகம், புறம் கொள்கையில் குறிஞ்சி, நெய்தல், வெட்சி, உழிஞை முதலிய மலர்கள் ஒழுக்கத்தின்

குறியீடுகளாயின. ஓர் அரசன் அல்லது குறுநில மன்னன் அணிந்த மாலை அவன் செயலையும் அவனையும் அடையாளம் காட்டின. காட்டாக, வாகைப் பூமாலை வெற்றியின் சின்னம் ஆயிற்று; அதனால் அது கொண்டாட்டத்தின் அறிகுறியுமாயிற்று.

சங்க இலக்கியத்தில் இயற்கை என்னும் நூலில் முனைவர் மு. வரதராசன் இப்பொருளை ஆழ்ந்து ஆராய்ந்துள்ளார். சங்ககால மக்களுக்கு இயற்கை அறம் சார்ந்ததாகவோ ஆன்மீகமானதாகவோ படவில்லை. சங்க நூல் தொகுப்புகளில் இயற்கைபற்றிய கவிதைகள் யாவும் தற்சார்பற்றவையாகவே இருந்தன. இயற்கை வர்ணனைகளூடே கவிஞன் ஊடுருவுவதில்லை. சங்க காலத்துக் கவிஞர் இயற்கைக் காட்சிகளின் - தாவரங்கள், மிருகங்கள் - மிக நுண்ணிய விவரங்களிலெல்லாம் கவனம் செலுத்தினார். கபிலர் தம் குறிஞ்சிப் பாட்டில் 96 வகையான மலர்களை வரிசையாகச் சொல்லிச் செல்கிறார் பிற்காலத்தில் இத்தகைய பெயர்கள் அடுக்கும் முறை காவியங்களிலும் பரவியது.

சங்க இலக்கியத்தின் செழுமை இயற்கைக் காட்சி வருணனைகளில் இருந்தாலும் கூட அதன் கருப்பொருளுக்கு அடுத்தே முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருந்தது. இயற்கை இதைவிட அதிகக் கவர்ச்சியான மனித நாடகத்திற்குப் பின்புலமாக மட்டுமே சங்கக் கவிஞருக்கு அமைந்திருந்தது என்று மு. வரதராசன் சரியாகச் சொல்கிறார். தலைவியின் இளமைக்கால விளையாடுமிடமாகவோ, காதலர்கள் தங்கள் அன்பைப் பரிமாறிக் கொள்ளத் தேர்ந்தெடுத்த மறைவிடமாகவோதான் புன்னை மரத்தின் முக்கியத்துவம் அமைகிறது.

மேலும், இயற்கை உள்ளுறை உவமமாகப் பயன்படுகிறது. அது தலைவனின் நடத்தையைக் கலையுணர்வோடு கண்டிக்கவும் அவனுக்கு ஒரு செய்தியை உருவக வாயிலாக உணர்த்தவும் பயன்படுகிறது சான்றாக,

அரிகால் மாறிய அங்கண் அகல்வயல்
மறுகால் உழுத ஈரச் செறுவின்
வீட்டோடு சென்ற வட்டில் பற்பல
மீனோடு பெயரும் யாணர் ஊர!

என்கிற **நற்றிணை,** 210ஆம் பாடலைப் பார்க்கலாம்

வயலில் அறுவடை முடிந்தது. ஆனால் விதைப்பிற்காக அது மறுபடியும் உழப்பெற்றது. ஒரு கூடை நெல் விதைகள் அனுப்பப்பட்டன. ஆனால் அவையாவும் பல்வகை மீன்களுடன் திரும்பிவிட்டன. உன் நாட்டின் தன்மை இத்தகையதே! என்கிற உள்ளுறைப் பொருளை மேற்கூறிய பாடல் தருகிறது.

அமைதியும் மகிழ்ச்சியும் கூடிய இல்லற வாழ்க்கையை விட்டு பரத்தையரிடம் பொய்யான இன்பத்தை நாடி வரும் தலைவனின் நடத்தையைக் கண்டிக்கப் பயன்படும் உள்ளுறை உவமம் இதுவாகும்.

* * *

பக்தி இயக்கக் காலத்தில் வாழ்ந்த திருஞானசம்பந்தர் இயற்கைக் கவிஞராக மட்டுமின்றி ஒப்புயர்வற்ற பக்திப்பாடல்கள் இசைத்த ஞானியாகவும் கருதப்படுகிறார். அவர் யாத்த ஒவ்வொரு பதிகத்திலும் இயற்கை வர்ணனை இடம் பெறக் காணலாம். முதல் இரண்டு வரிகளில் இயற்கையையும் அடுத்த இரண்டு வரிகளில் கடவுளையும் அவர் பாடினார். சான்றாக, ஒரு பாட்டைக் காணலாம்.

வம்பார் குன்றம் நீடுயர் சாரல் வளர் வேங்கை
கொம்பார் சோலைக் கோல வண்டியாழ் செய் குற்றாலம்

என்ற இப்பாடல் வரிகள் உயர்ந்த மலைகளின் பள்ளத்தாக்குகளில் புதுப்புது மரங்களும் மிருகங்களும் உள்ளன. நெடிய வேங்கை மரத்தைச் சுற்றிக் குற்றாலத்தில் வண்டுகள் இசைத்தபடி ரீங்காரமிடுகின்றன என்று பொருள் தருகின்றன.

மற்றக் கவிஞரைப் போலவே ஞானசம்பந்தரும் குற்றாலத்தின் இயற்கையழகில் ஈர்க்கப்பட்டவராய் அதற்குக் கவிதையில் புகழ் அஞ்சலி செலுத்தினார். சி. பாலசுப்பிரமணியன் ஞானசம்பந்தரைத் 'தமிழ் இலக்கியத்தின் வொர்ட்ஸ்வொர்த்' என்று அழைக்கிறார். ஆனால், வொர்ட்ஸ்வொர்த் சில சமயங்களில் கலை ஆர்வத்துடனும் மற்ற சமயங்களில் தத்துவார்த்தமாகவும் இயற்கைபற்றிக் கவிதைகள் யாத்துள்ளார். ஆனால் ஞானசம்பந்தருக்கு இயற்கை இவ்வாறாகவெல்லாம் இல்லை. அவருக்கு இயற்கை எஞ்ஞான்றும் சிவனுடைய ஆன்மீக இல்லத்தின் பின்புலமாகவே பட்டது.

* * *

இடைக்காலத்தில் பிரபந்தம் பாடிய சிறு கவிஞர்கள் இயற்கையை மிக்க கற்பனையுடன் பாடினர். ஒரு சான்று பார்த்தாலே போதும்:

தன் கன்றை நினைந்து சொரிந்த பசுவின்பால் வாய்க்கால்களில் பாய அவைகளிலிருந்து குதித்துத் தாவிய மீன்கள் இந்திரனின் அவையில் தேவலோக நாட்டிய மங்கையான ரம்பையின் காலடியில் வீழ்ந்தன.

கடிவாளமிடாத கற்பனை தறிகெட்டு ஓடுவதை இங்குக் காணலாம். இதனை இயற்கையைப் பற்றிய கவிதை என்று கூறுவதா?

'இயற்கையும் தமிழ்ப்புத்தார்வக் கற்பனையாளரும்' பற்றி விளக்குகையில் டாக்டர் ஜி. ஜான் சாமுவேல் தம் **The Harp and the Veena** என்ற நூலில் கூறுகிறார்:

"தங்களுடைய ஐரோப்பியத் தோழர்களைப் போலவே, பாரதி, கவிமணி போன்ற தமிழ்ப் புத்தார்வக் கற்பனைக் கவிஞர்களும் இயற்கையைத் தம் கவிதைகள் மூலம் உயிர்ப்பித்தனர்; ஆன்மீகப்படுத்தினர். இத்தகைய இயற்கைக்கு உயிரூட்டும் செயல் சங்க காலக் கவிதைகளில் காணலாகும். இயற்கையை மறை ஆற்றல் உள்ளதாகச் செய்யும் செயல் இடைக்கால பக்தி இயக்கத்தில் தோன்றியது. அதைப் போலவே, ஆன்மீகப் படுத்தும் பழக்கம் ரிக் வேதக் கவிதைகளில் காணலாம். இயற்கையைப் பற்றிய தம் பெரும்பாலான கவிதைகளுக்கான உற்சாகம் பாரதிக்கு ரிக் வேதக் கவிதைகளிலிருந்துதான் கிடைத்தது. தமிழ்ப் புத்தார்வக் கற்பனைக் கவிஞர்கள் மேற்கூறிய மூன்று போக்குகளையும் இணைத்துத் தங்கள் இயற்கை பற்றிய நவீன கவிதைகளைப் புனைந்தனர்.

தமிழ்ப் புத்தார்வக் கற்பனைக் கவிஞர்களில் ஒருவரான பாரதிதாசன் கடவுள் மறுப்புக் கொள்கையுடையவராதலால் அவர் இயற்கையை மறை ஆற்றல் உள்ளதாகச் செய்வதிலோ ஆன்மீகப் படுத்துவதிலோ ஈடுபாடு கொள்ளவில்லை. ஆயினும் அவர் இயற்கைக்கு மனித உணர்வுகள் ஏற்றி அதிலிருந்து அறம் சார்ந்த, சமுதாய, அரசியல் படிப்பினைகள் பெற்றார். அவருடைய **அழகின் சிரிப்பு** ஒரு மிகச் சிறந்த தமிழ்ப் புத்தார்வக் கற்பனையான இயற்கையைப் பாடும் கவிதையாகும். மேற்கத்தியப் புத்தார்வக் கற்பனைக் கவிஞரைப் போலவே

அன்னாரும் இயற்கை வர்ணனைகளில் தம் கருத்துககளையும் உணர்வுகளையும் புகுத்தி இயற்கைக்கு உயிரூட்டி, அதற்கென ஒரு தனி இருக்கை உண்டெனக் காட்டினார். இயற்கைப் பொருள்களிலிருந்து அறம் சார்ந்த படிப்பினைகளைப் பெறுவதில் பாரதிதாசன் வொர்ட்ஸ்வொர்த்தோடு ஒருங்கே எண்ணத்தக்கவர். வொர்ட்ஸ்வொர்த்தையும், பைரனையும் போல, பாரதிதாசனும் கவர்ச்சிகரமான இயற்கைக் காட்சிகளை, இடரும் விரக்தியும் தாக்கும் காலங்களில் அவர்க்கேற்ற புகலிடங்களாகக் கொண்டார்."

தமிழ் இலக்கியத்தின் புத்துயிர்க்கால விடியல் வரை, இயற்கைக்குத் தமிழ்க் கவிதைகளில் தனியிடம் இருக்கவில்லை. மேற்கத்தியத் தாக்கம், முக்கியமாக, வொர்ட்ஸ்வொர்த் காலப் புத்தார்வக் கற்பனைக் கவிஞர்களின் தாக்கத்தின் விளைவால்தான் மலரோ, மரமோ, பறவையோ, மிருகமோ ஒரு பாட்டின் தனிப் பாடுபொருளாயிற்று.

அழகின் சிரிப்பு-ல் இயற்கை பற்றிய கவிதை

முற்காலக் கீட்ஸின் கவிதைக் கொள்கையான 'ஓர் அழகிய பொருள் என்றும் இன்பம் பயக்கும்' எனும் கூற்றுக்கு **அழகின் சிரிப்பு** ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்கின்றது. பாரதிதாசன் கவிதைகளில் சிறப்பாக **அழகின் சிரிப்பு**-ல், சமுதாய உணர்வு, தமிழியக்கம் ஆகிய கூறுகளை விடக் கலையழகு அம்சம் அதிக முக்கியத்துவம் பெறுவதைப் படிப்படியாக ஆராயலாம்.

ஷெல்லியால் ஆழ்ந்த தாக்கம் பெற்ற பாரதி, தமிழ்க்கவிதையில் அன்றுவரை நிலவி வந்த கோட்பாடுகளில் தீவிர மாற்றங்களைக் கொணர்ந்தார்; நவீன தமிழ்க்கவிதை புத்துயிர் பெறச்செய்ய புதுமுறைக் கவிதைகளை யாத்தார். இயற்கைக்கும் தனக்கும் இடையே நிலவிய உணர்ச்சிப் பிணைப்பை வலுப்படுத்துமாறு சூரியன், காற்று, ஆறு, கடல் போன்ற பல்வேறு இயற்கைக் கூறுகளைப்பற்றிப் பல உரைநடைக் கவிதைகள் எழுதினார். அவர்தம் முதன்மைச் சீடரான பாரதிதாசன்தான் தமிழ் இலக்கியத்திலேயே இயற்கையைப் பற்றி ஒரு முழுநூல் எழுதிய முதல் கவிஞராவார்.

ஆயினும், பாரதி இயற்கை அழகைப் பராசக்தியின் உருவாக்கமாகக் காண (பாஞ்சாலி சபதம், ப. 48), அவருடைய சீடரோ இயற்கையைக் கடவுளோடு தொடர்புபடுத்தும் கொள்கையை எதிர்த்தார் (தன் குருவான பாரதி கேட்டுக் கொள்ள, பாரதிதாசன் உடனே எழுதித் தன் கம்பீரமான குரலில் பாடிய 'எங்கெங்கு காணினும் சக்தியடா' என்ற பாடலில் இயற்கையின் எல்லா வடிவங்களும் சக்திக் கடவுளின் வெளிப்பாடுகள்தாம் என்ற கருத்து வெளிப்பட்டாலும் கூட).

பாரதிதாசன் இயற்கையைப் பாடுவதில் தம் குருவையும் மிஞ்சி விடுகிறார். அவர் தம் **அழகின் சிரிப்பு**-ன் மூலம் தமிழ் இலக்கியப் பாரம்பரியத்தில் ஒரு புது வழியைப் புகுத்தி இலக்கியப் புரட்சியைச் செய்கிறார்.

அழகின் சிரிப்பு-க்கு அவர் எழுதிய சுருக்கமான முகவுரையில் தாம் அந்த நூலை எழுதியதன் நோக்கத்தைக் குறிப்பிடுகிறார். தமிழர் தங்களுடைய எண்ணும் சக்திகளை வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும், தங்களைச் சுற்றியுள்ள அழகைக் கண்டு அறிந்து அதைத் தூய, கூர்மையான சொற்களில் வடிக்க வேண்டும் என்றும் அவர் விரும்பினார். பண்டைய தமிழ் இலக்கியத்தையும் வேற்றுநாட்டார் இலக்கியத்தையும் கண்மூடிப் பின்பற்றும் வழக்கத்திற்கு முற்றுப்புள்ளி இடவேண்டும் என்றும் அவர் விரும்பினார்.

அழகின் சிரிப்பு என்ற தலைப்பு, அதிலுள்ள கவிதைகள் இயற்கையின் பல்வேறு பொருள்களைப் பற்றியவை எனத் தெரிவிக்கின்றது. ஆயினும், அவருக்குத் தமிழ் மீதும், தமிழர் மீதும் இருந்த எல்லையற்ற பற்று அவரை இந்நூலில் இறுதி மூன்று தலைப்புகளாக இயற்கையை மட்டுமல்லாது சிற்றூர், பட்டணம், தமிழ் ஆகியவற்றையும் பாடத் தூண்டியன.

தொடக்கத்திலுள்ள அழகைப் பற்றிய மூன்று கவிதைகள் மற்ற எல்லாக் கவிதைகளையும் அறிமுகப்படுத்துவதாகக் கொள்ளலாம். அவை மனிதனைச் சுற்றியுள்ள பல்வேறு பொருள்களில் உள்ள அழகைப் பொதுவாகப் பேசுகின்றன. மற்றும் அவை தங்களைச் சுற்றியுள்ள அழகைப் பார்த்து அறிந்து பாராட்டும் திறமையை வளர்த்துக் கொள்ளப் படிப்போர்க்கு ஒரு வகைப் பயிற்சி தருவனவாகவும் விளங்குகின்றன.

முதல் பகுதி, காலங்காலமாக வியப்பு, மகிழ்ச்சி நல்கும் பொருள்களாக விளங்கும் ஞாயிறு, கடல், மலர்கள், பறவைகள், மரங்கள் முதலிய கவித்துவச் சாதாரணங்களை நிரலிடுகிறது. தன் எளிய, ஆனால் அழகிய கவிதையில் தான் உணர்ந்த மகிழ்வின் பிழிவை வெளிப்படுத்த அழகு தன்னை எவ்வாறு உந்துகின்றது என்று அக்கவிதை காட்டுகிறது.

இரண்டாவது பாடல் மக்களையும் அவர்தம் வேலைகளையும் பற்றிப் பெரும்பாலும் பேசுகின்றது. சிறு குழந்தை விழியினிலே விளங்கும் ஒளியைக் கள்ளங்கபடமற்ற அழகாகவும், நறுமலரைத் தொடுப்பாளின் விரல்வளைவில் செய்யப்பெறும் நாடகத்தைப் புத்திளமையின் அழகாகவும், செந்தோட்புறத்தினிலே கலப்பையுடன் உழவன் செல்லும் புது நடையை மனித இயக்க ஆற்றலின் அழகாகவும் வர்ணனை புரிகின்றது

மூன்றாவது பாடல் உயிருள்ளதும் உயிரற்றதுமான இயற்கைப் பொருள்களின் அழகைப் பொதுவாகப் படம் பிடிக்கின்றது. அழகின் அண்டமளாவிய தன்மையையும் என்றும் அழிவற்றிருக்கும் வெற்றியையும் பேசுகிறார் கவிஞர். பசையுள்ள பொருளிலெல்லாம் பசையாகும் அழகு, நல்லழகு வசப்பட்டால் துன்பமில்லை.

இரண்டாவது பகுதியான **கடல்** பத்துக் கவிதைகளால் அமைந்துள்ளது. இதில் உவமைகளும் உருவகங்களும் மலிந்துள்ளன. மணல் மெத்தையைக் கீரியின் உடல் வண்ணத்திற்கு ஒப்பிடும் உவமை அழகானது. ஆனால், அம்மெத்தை மேல் நேரிடும் அலையானது கற்ற இளைஞரைப் போல் பூரிப்பால் ஏறும்; வீழும்; புரண்டிடும் என்ற கூற்றில் பொருத்தமின்மையை உணரமுடிகின்றது.

இருவிழிச் சிறகு (2.4.5), இளங்கதிர்ச் செம்பழம் (2.6.4), கடலின் புட்கள் (2.7.3), தடங்கடற் பெண் (2.10.4) ஆகியவை சிறந்த உருவகங்களில் சிலவாகும்.

அடுத்த **தென்றல்** பகுதியில் வரும் **மலர் முகத்துக் குழந்தை** (3.6.2–3) ஓர் அழகு மிக்க தொடராகும். தென்றலின் பயன் நவிலும் கவிதை, இயற்கை நிகழ்ச்சியைக் கவிதையாக்குவதற்கு ஒரு சிறந்த சான்றாகக் கொள்ளலாம்.

நான்காவதான **காடு** பகுதியில் மூன்றாவது கவிதை காட்டின் அழகை அழகாகக் கூறுகிறது. அதில் காணும் சின்னதும் பெரிதுமான வெடிப்புக்கள் முதலைகள் கிடப்பதைப்போல் இருந்தன என்ற உவமை எண்ணி எண்ணி மகிழக்கூடிய ஒன்றாகும்! வழியில் கவிஞரின் எதிரில் வந்த வேடன் பரத்துவாசன், சகோரம் ஆகிய சம்ஸ்கிருதச் சொற்களுக்கு வலியன், செம்போத்து என்ற தமிழ்ப்பெயர்கள் கூறியதைக் கேட்டு மகிழ்ந்த கவிஞர் அவனைத் 'தமிழா நீ வாழ்க' என வாழ்த்தக் காண்கிறோம்.

ஐந்தாவதான **குன்றம்** உவமை, உருவக அழகுகளால் சிறக்கக் காண்கிறோம். முதல் கவிதையே (5.1),

தங்கத்தை உருக்கி விட்ட
வானோடை தன்னி லேஓர்
செங்கதிர் மாணிக் கத்துச்
செழும்பழம் முழுகும் மாலை,
செங்குத்தாய் உயர்ந்த குன்றின்
மரகதத் திருமே னிக்கு
மங்காத பவழம் போர்த்து
வைத்தது வையம் காண!

என மாலை வானில் காணும் குன்றின் அழகை எவ்வளவு அழகாகப் பாடுகின்றது! அடுத்து வரும் (5.2) கவிதையோ, **அழகின் சிரிப்பு** முழுவதிலும் மிகச்சிறந்த உருவகங்கள் மலிந்த ஒன்றாகத் திகழ்கின்றது!

அருவிகள், வயிரத் தொங்கல்!
அடர்செடி, பச்சைப் பட்டே!
குருவிகள், தங்கக் கட்டி!
குளிர்மலர், மணியின் குப்பை!
எருதின்மேற் பாயும் வேங்கை,
நிலவுமேல் எழுந்த மின்னல்,
சருகெலாம் ஒளிசேர் தங்கத்
தகடுகள் பாரடா நீ!

குறத்தியின் தோற்றத்தை வர்ணிப்பதில்தான் (5.6.5-8) எத்தனை உருவகங்கள்!

குறத்தியர் கவண்எ டுத்துக்
குறிபார்க்கும் விழிநீ லப்பூ!
எறியும்கை, செங்காந் தட்பூ!
உடுக்கைதான் எழில்இ டுப்பே!

ஆறாவதாக வரும் பகுதி **ஆறு** ஆகும். அதன் ஏழாவது கவிதை வெள்ளத்தின் ஒளியையும் அழகையும் வெகு அழகாக உருவகங்கள் சிறக்க வருணிக்கக் காணலாம்:

இருகரை ததும்பும் வெள்ள
நெளிவினில் எறியும் தங்கச்
சரிவுகள்! நுரையோ முத்துத்
தடுக்குகள்! சுழல்மீன் கொத்தி
மரகத வீச்சு! நீரில்
மிதக்கின் றமரங் களின்மேல்

ஒருநாரை வெண்டா ழம்பூ!

உவப்புக்கோ உவமை இல்லை.

ஏழாவதான **செந்தாமரைப்** பகுதியில் முதல் கவிதையிலேயே குளத்துத் தண்ணீரிலே படர்ந்த தாமரை இலையையும், மேலே தண்ணீரின் துளியையும் கண்ணாடித் தரையின் மீது கண்கவர் பச்சைத்தட்டில் எண்ணற்ற ஒளி முத்துக்கள் இறைந்தது போல இருக்கக் காண்கிறார் கவிஞர் **செந்தாமரைப்** பகுதியை முடிக்கும் அழகுவரிகள் இதோ!

பன்னூறு செழுமா ணிக்கப்

பறவைபோல் கூட்டப் பூக்கள்

இன்றெலாம் பார்த்திட் டாலும்

தெவிட்டாத எழிலின் கூத்தே!

எட்டாவது பகுதியான **ஞாயிறு**-ன் ஒன்பதாவது கவிதை ஞாயிற்றாலன்றித் திங்களுக்கு ஒளி இல்லை என்ற விஞ்ஞான உண்மையைக் கவிதைக் கூற்றாக்குகிறது.

வாழும்நின் ஒளிதான் இன்றேல்

வானிலா உடுக்கள் எல்லாம்

தாழங்காய், கடுக்காய் கள்போல்

தழைவின்றி அழகி ழக்கும்!

இக்கவிதையின் பின்பாதியான நான்கே வரிகளில் ஞாயிற்றுக்கு மூன்று உருவகங்கள் கூறப்பெறுகின்றன!

பாழ்என்ற நிலையில் வாழ்வைப்

பயிரிட்ட உழவன் நீபைங்

கூழுக்கு வேரும் நீயே

குளிருக்குப் போர்வை நீயே!

ஒன்பதாவதான **வான்** பகுதியில் முதல் கவிதையிலேயே இரவில் வானில் விண்மீன்கள் தோன்றக் கூறும் காரணம் வினோதமாக இருப்பினும் அது ஏழைகளைச் சுரண்டும் செல்வந்தரின் மீது கவிஞருக்கு உண்டாகும் ஆற்றாமையையும் சினத்தையும் அறிவிக்கின்றன. தாழ்த்தப்பட்டோரின் நலனுக்காக வாதாடும் பாரதிதாசன் சினத்தோடும் நையாண்டியோடும் பாடும் பாடல் இதோ!

மண்மீதில் உழைப்பா ரெல்லாம்

வறியராம்! உரிமை கேட்டால்

புண்மீதில் அம்பு பாய்ச்சும்

புலையர்செல் வராம்இ தைத்தான்

கண்மீதில் பகலி லெல்லாம்

கண்டுகண் டந்திக் குப்பின்

விண்மீனாய்க் கொப்ப ளித்த
விரிவானம் பாராய் தம்பி!

அடுத்த கவிதையில் நிலாச் சேவல், விண்மீன் குஞ்சுகள், இருட்டுப் பூனை ஆகிய உருவகங்கள் ஒளிர்கின்றன. 'வான்' பகுதியின் முதற்கவிதை பாரதிதாசனைத் தாழ்த்தப்பட்டோரின் நலனுக்காகப் போராடும் வீரனாகக் காட்டினால், இதன் இறுதிக் கவிதை அவர் ஒரு சமத்துவவாதி என்ற உண்மையை வலியுறுத்துகின்றது.

எத்தனை பெரிய வானம்!
எண்ணிப்பார் உனையும் நீயே;
இத்தரை, கொய்யாப் பிஞ்சு;
நீஅதில் சிற்றெ றும்பே
அத்தனை பேரும் மெய்யாய்
அப்படித் தானே மானே?
பித்தேறி மேல்கீழ் என்று
மக்கள்தாம் பேசல் என்னே!

பத்தாவதான **ஆல்** பகுதியிலுள்ள பத்து கவிதைகளும் காட்டிலுள்ள ஆலமரத்தினைக் கவிஞர் எவ்வளவு கூர்ந்து நோக்கி அதனைப் புரிந்து விவரித்துள்ளார் என்பதற்குச் சான்றாயமைகின்றன. இக்கவிதைகள் யாவும் ஆலமரத்தின் ஒவ்வொரு பகுதியையும் உவமை, உருவகங்களின் துணைகொண்டு தத்ரூபமாக விளக்குகின்றன குரங்கின் அச்சத்தை விவரிக்கும் ஏழாவது கவிதையில் நகைச்சுவை இழைவதைக் கண்டு இன்புறலாம் பாரதிதாசன் என்ற மனிதன் தன் நடைமுறை வாழ்க்கையில் நகைச்சுவை உணர்வு வாய்க்கப் பெற்றவராயிருந்தார். நகைச்சுவை நல்கும் கவிதை இதோ.

கிளையினிற் பாம்பு தொங்க,
விழுதென்று, குரங்கு தொட்டு
"விளக்கினைத் தொட்ட பிள்ளை
வெடுக்கெனக் குதித்த தைப்போல்"
கிளைதோறும் குதித்துத் தாவிக்
கீழுள்ள விழுதை யெல்லாம்
ஒளிப்பாம்பாய் எண்ணி எண்ணி
உச்சிபோய்த் தன்வால் பார்க்கும்.

பதினொன்றாவது பகுதி **புறாக்கள்** பற்றியதாக அமைகின்றது அவற்றின் அழகு, சுறுசுறுப்பு, ஒற்றுமை, அமைதியான ஒத்துழைப்புடன் கூடிய கூட்டு வாழ்க்கை, கற்பு, நேர்த்தியாக நடத்தல், காதல், அன்பு, அழகான நாட்டியம் ஆகியவற்றைப் படம் பிடிக்கின்றன. பாரதிதாசனுடைய புறாக்களின் அமைதியான கூட்டு வாழ்க்கையின் விவரிப்பு நம்மை வால்ட் விட்மனின் **மிருகங்கள்** என்ற கவிதையில் அவ் அமெரிக்கக் கவிஞர் மிருகங்களை மெச்சிப் பாடுவதை நினைவு கூரச் செய்கிறது. மூன்றாவது பாட்டு இதோ:

இட்டதோர் தாம ரைப்பூ
இதழ்விரிந் திருத்தல் போலே
வட்டமாய்ப் புறாக்கள் கூடி
இரையுண்ணும்; அவற்றின் வாழ்வில்
வெட்டில்லை குத்து மில்லை;
வேறுவே றிருந்த ருந்தும்
கட்டில்லை; கீழ்மேல் என்னும்
கண்மூடி வழக்க மில்லை.

அடுத்துவரும் **கிளி**யின் அழகைக் கவிஞர் சித்தரிப்பது புறாக்களின் விவரிப்பைப் போன்றே மிக மெச்சும்படியாக உள்ளது. முதல் பாட்டிலேயே கிளியின் தோற்றத்தை மிகச் சிறந்த உருவகங்களோடு விவரிக்கிறார்:

இலவின் காய்போலும் செக்கச்
செவேலென இருக்கும் மூக்கும்,
இலகிடு மணல்தக் காளி
எழில்ஒளிச் செங்காய்க் கண்ணும்,
நிலைஒளி தழுவும் மாவின்
நெட்டிலை வாலும் கொண்டாய்
பலர்புகழ் கின்ற பச்சைப்
பசுங்கிளி வாராய்! வாராய்!

அடுத்துள்ள **இருள்** பகுதி பலராலும் பெரிதும் புகழப்படுகின்ற ஒன்றாகும். மில்டன் என்ற ஆங்கிலக் கவிஞர் தன் **இழந்த சுவர்க்கம்-காண்டம் I**இல் காட்சியாகும் இருட்டைப் பற்றிப் (darkeness visible) பேசுகிறார். ஆனால் பாரதிதாசன் இருட்டு பொருட்களைத் தெரியச் செய்கின்றது என்கிறார். ஓவியத்தின் சிறப்புக்கு அழுத்தமான நிழல்கள் எவ்வாறு உதவுகின்றன என்பதை மிக நன்றாக அறிந்தவர் 'நிழல்களின் வல்லுநர்' (the master of shadows) என்று புகழப்பெறும் ரெம்பிராண்ட் என்ற ஓவியர் ஆவார். இவர் 'மனிதனைக் குறித்த அல்லது இயற்கைக் காட்சியை விளக்கும் ஓவியத்தின் சிறப்பு அதில் இடம் பெறும் நுட்பமான நிழல்களால்தான்' எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

இங்கிலாந்திலுள்ள லேக் மாவட்டங்களின் (Lake Districts) அழகில் கிறங்கினார் வொர்ட்ஸ்வொர்த் என்ற ஆங்கிலப் புனைவியற் கவிஞர். ஆனால் அவர் நகர வாழ்க்கையை வெறுத்தார்.

உலோகாயதம் நம்மை ஆள்கிறது
பொருள் ஈட்டுவதிலும் செலவழிப்பதிலுமே
நம் சக்திகளை நாம் விரயமாக்குகிறோம்

(The world is too much with us
Getting and spending
We lay waste our powers.)

என்று தம் கவிதை ஒன்றில் அவர் பாடுகிறார்.

வொர்ட்ஸ்வொர்த்தைப் போலவே பாரதிதாசனும் இயற்கையழகால் ஈர்க்கப்படுகிறார். ஆயினும், இவர் அவரைப்போல நகர வாழ்க்கையை வெறுக்கவில்லை. உண்மையில், ஒரு பகுத்தறிவுவாதியான அவர் விஞ்ஞான - தொழில் நுட்பச் சாதனைகளால் கவரப்பட்டு நகரச் சூழ்நிலையை இயல்பாக ஏற்கிறார் நகரத்தின் கலை கட்டிட வளர்ச்சிக்கும், முன்னேற்றத்திற்கும் கலைஞரும், கம்மியரும் (கைவினைஞர்) ஆற்றும் தொண்டைப் பெரிதும் புகழ்கிறார் கவிஞர்.

பட்டணம் பகுதியில், மனிதனின் முதன்மையை நகரத்தின் நாகரிக வாழ்க்கை பறைசாற்றுவதை எடுத்துக் கூறுகிறார். பல்பொருள் அங்காடி கூட அவருக்கு மெச்சத்தகுந்த ஒன்றாகத் தெரிகின்றது. அவர்தம் கவித்துவக் கூர்நோக்கைப் பெரிய நகரங்களின் சந்தடிகள் குலைப்பதில்லை. அவருடைய தீவிர நியாய உணர்வு, உண்மைக்கும் பொய்க்கும் ஒப்பும் உயர்வழக்கறிஞரைக் கண்டிக்கின்றது நகரத்தில் காணப்பெறும் கல்வி முன்னேற்றம் அவர் கவனத்தை ஈர்க்கின்றது; பாராட்டைப் பெறுகின்றது. 'கலையினில் வளர்ந்தும் நாட்டுக் கவிதையில் ஒளி மிகுந்தும் நிலவிடும் நிலாமுகத்து நீலப்பூ விழி மங்கைமார் தலையாய கலைகள் ஆய்ந்து தம் வீடு போதல்' காண்கிறார் கவிஞர். 'உலவிடு மடமைப்பேயின் உடம்பின்தோல் உரிதலையும் பார்க்கிறார் அவர்

பார்க்கப் போனால், கவிஞர் கிராம வாழ்க்கையை நகர வாழ்க்கையோடு ஒப்பிட்டு அவற்றைக் குறித்த தம் மனப் பதிவுகளைத் தெரிவிக்கிறார் இயற்கைக் காட்சிகள் கிராமப் பின்புலத்திற்குக் கவினைச் சேர்க்கின்றன. ஆனால் நகரத்தில்தான் மனிதன் சாதனையான செயற்கையின் மேதகைமையைக் காண இயலும் என்கிறார் கவிஞர். இருவகை வாழ்க்கைகளுக்கிடையே போட்டியையோ மறுதலிப்பையோ அவர் காணவில்லை. இருவகை வாழ்க்கைகளிலும் அழகைக் காண்கின்ற கவிஞர் நகர வாழ்க்கையை, வொர்ட்ஸ்வொர்த் என்ற கவிஞரைப் போல் ஏன் வெறுக்க வேண்டும்?

பாரதிதாசனுடைய பெருமையின் உச்சம், தமிழியக்கக் கவி என்ற அவருடைய புகழில் அடங்கியுள்ளது ஆகையால் அவர் தம் இயற்கையழகைப் பாடும் கவிதையைத் தமிழைப் புகழ்ந்து முடிப்பது இயற்கையானதே; நியாயமானதுவுமாகும்

தமிழை ஓர் உயர் தனிச் செம்மொழியாக ஏத்திப் பாடுகிறார் கவிஞர். முத்தமிழ் - இயல், இசை, நாடகம் மிகப் பழம் பெருமை உடையது; அதை ஒரு முனிவரே தோற்றுவித்தார் எனக் கூறுவது உண்மையைத் திரித்துக் கூறுவதாகும். தன் எதிரிகளால் தன் வளர்ச்சிக்குக் குறுக்காகப் போடப்பட்ட தடைகளை எல்லாம் தகர்த்தெறிந்தது தமிழின் அழியாப் பெரும் சக்தி, தீய, நச்சுத்தனமான இடைச்செருகல்கள் எல்லாம் கண்டறியப்பட்டுக் களையப்பட்டன. தமிழைக் 'கருமான் செய் படையின் வீடா'கவும் தன்னை 'அங்கோர் மறவனா'கவும் கருதுகிறார் கவிஞர். அவருக்குத் தமிழ் கன்னற்பொருள் தரும் ஒரு பூக்காடாகக் காட்சி அளிக்கிறது. அதில் அவர் ஒரு தும்பியாகித் திளைக்கிறார்.

இவ்வண்ணமாக, பொருளிலும் வடிவத்திலும் **அழகின் சிரிப்பு** பாரதிதாசனுக்கு முன் தமிழ் இலக்கியத்தில் கருக்கொள்ளாத, முயலாத ஓர் உயர்நிலையைப் பெறுகின்றது.

சுருங்கக்கூறின், **அழகின் சிரிப்பு** பாரதிதாசனின் இறுதி விருப்ப ஆவணமாகத் திகழ்கின்றது எனலாம்

INTRODUCTION

Bharathidasan was born eight and a half years after Subramania Bharati and lived fortythree years after him. If Bharati laid the seed for the Tamil resurgence, his disciple Bharathidasan turned himself into a Tamil insurgent. He showed that the life and prosperity of the Tamils was in the well-being of Tamil and roused the Tamil race to a new unity. Dr. Kamil Zvelebil rightly calls him the greatest Tamil poet of the first half of the 20th c.A.D.

A star later named as Kanaka Subburathinam was born in the Tamil literary firmament at 10-15 p.m. on 29-4-1891 at Pondicherry. The name his parents christened him with suggests curiously that he is the *rattiṉam* (jewel) of Subramania Bharati.

As Pondicherry was then under the French rule, he had to learn French. However, his burning desire to study Tamil grew day by day. His earliest teachers were Tiruppuḷiccāmi Ayyā, *Pundit* P.A. Periyacāmi and *Pundit* C. Paṅkāru Pattar.

He studied the *Pulavar* (Brevet de Langue Indigene) course during 1907 and 1908 in Calway College on merit scholarship and came out (at the young age of 17½) of the final examination with flying colours by securing the first rank among the forty students.

The interest he evinced in the three Tamils - *Iyal, Icai* and *Nāṭakam* (literature, music and drama - language spoken and written, sung and enacted) - was innate and spontaneous. Even in his school days he used to compose songs, read and sing them to his schoolmates and play important roles in the school plays. He had a sweet majestic voice. His acting in the school plays was superb. His poems carved a niche for himself in the literary circles of Pondicherry and laid a foundation for his later - day lyrics.

The Pondicherry government recognized his scholarship and offered him a teacher's post in the school at Niravi, a town near Kāraikkāl on 16.07.1909. As a teacher, he earned by and by the love and affection of his pupils and their parents. His pupils would bring cooked mutton, fish and the double-tongued lizard (the guana), a rare delicacy for him. However, he often incurred the displeasure of the politicians whose wrongs he exposed bravely. The result was that he was transferred not less than fourteen times from school to school from the day he joined service as a teacher (16-07-1909) to the day he retired (07-11-1946) a total service of 37 years three months and 20 days. He availed leave for one year three months and 22 days. Thus, though he was a teacher of teachers, he was an enemy to the authorities.

Subburathinam, the Tamil teacher wrote songs praising Gandhi and his *Katar* movement. Above all, he committed the 'greatest crime' of composing songs against the Whites' rule in 1922. His book of songs on *Katar* entitled **Katar irāṭṭiṉap pāṭṭu** was written in 1921 and published in 1930. The first song began with the following lines:

anniyar nūlait toṭōm
eṉraceyti araintiṭaṭā puvimuṟṟum
eṅkaḷ arupatu kōṭi taṭakkaikaḷ
rāṭṭiṉam cuṟṟum

("We won't touch the cotton thread of the foreigners. Proclaim this to all the world. Our sixty crore sturdy hands would spin the wheel"). Further, he wrote patriotic lines like the following:

tāy nilam pōy maṟṟavarait
talai vaṇaṅka lāmō? taṉ
talai vaṇaṅka lāmō? . . . . .

("Shall we bow to any except to our motherland?")

Naturally, it was not to the taste of the White rulers, It earned him a black mark in his official records.

Subburathinam's meeting with Subramania Bharati in Pondicherry in 1908 proved a turning point in his life. His life which was till then breezy turned stormy. Bharati introduced him in his literary journal, **Taracu.**

Subbu had the good fortune of meeting the great freedom fighters like Bharati, Va.Vē.Cu. Iyer, Dr. Varatarājulu in Pondicherry. He helped them all in all possible ways. He gave them refuge, took them food without the knowledge of his parents, rendered them monetary aid now and then and helped them escape from the police hunt. He helped Bharati by publishing stealthily Bharati's journal **Intiyā** in Pondicherry. It was the gun supplied by Subburathinam that took the life of the British Collector Ash.

Subburathinam became so close and dear to Bharati that he called himself Bharathidasan 'a slave (in love and affection) to Bharati'. Bharati's patriotism, passion for freedom, undaunted heart, majestic bearing, poetic excellence and above all, his condemnation of caste differences drew Bharathidasan close to him. The ever-growing love of Tamil and the Nation and above all, the belief in the equality of all people in Bharathidasan made him consider Bharati as his guru.

In these early days, he sang songs like **Pāratatēvi yā**ḻ**ttu** (Hail, Mother India), **Ja**ṉ**ma pūmiyi**ṉ **ci**ṟ**appu** (The Greatness of our Land of Birth), **Kānti a**ṭ**ika**ḷ**um Katarum** (Gandhi and Khaddar), **Cutantiratēviyum Katarum** (Goddess of Freedom and Khaddar), **Irā**ṭṭ**i**ṉ**ac ci**ṟ**appu** (The Greatness of Charka - the Wheel), **A**ṉṉ**aikku ā**ṭ**ai va**ḷ**arka** (May the Apparel of the Mother grow), **Tēcattāri**ṉ **piratā**ṉ**a vēlai** (The Main Task for the Indians). These songs and his articles on the French-Indian politics, India's War of Independence, Gandhian principles etc. were published in Journals like **Cutēcamittira**ṉ, **Ja**ṉ**avinōti**ṉ**i**, **Tēca cēvakam**, **Tēca pakta**ṉ, **Svarājyā**, **Tēcōpakāri**, **Putuvai** **Kalaimaka**ḷ, **Ā**ṉ**antapōti**ṉ**i**, **Tāynā**ṭ**u** etc. under the pen-names like Putuvai K.S.R., Ka**ṉṭ**e**ḻ**utuvō**ṉ**, Ki**ṟ**ukka**ṉ**, Ki**ṉṭ**alkāra**ṉ**, K.S., Bharathidasan.

Bharathidasan helped his guru, S. Bharati by giving him monetary aid and by being his faithful companion for about ten years (1908-1918). He beat with his sturdy hands, kicked with his chappals and chased way the C.I.D.s of the British government. A patriot called Māṭacāmi had come to Pondicherry to receive instructions from Bharati as to how to accelerate the revolutionary activities against the British imperialists. Bharathidasan took Māṭacāmi in a country-boat far into the sea in the night to escape from the C.I.D.s, made him disguise as Mohammed, a Professor then and escape to Saigon, the capital of Indo-China then.

S. Bharati asked Vaittiyaliṅkap Pattar who lived in Kuyavarpāḷayam near Pondicherry to make clay dolls of Pāratatēvi (Mother India) as appeared in the Bengali journal, **Vantē mātaram**. Umpteen such dolls were made and inside them were hidden the French-made handguns. Bharathidasan brought them in a box to Chennai. These guns were used to fight against the British imperialists!

Upto the twenties, his mind was imbued with patriotism and devotion to God. He carried *Katar* on his shoulders, walked from street to street and urged the people to buy and wear *Katar* only. Needless to say that he himself wore very rough *Katar* in those days. He wrote **Sri Mayilam Cupiramaṉiyar tutiyamutu** in 1926 in praise of the God Murukaṉ. The *Kīrttaṉai* in this book are par excellence. In 1930 were published his small books of songs like **Ci**ṟ**uvar Ci**ṟ**umiyar Tēcīya Kītam, To**ṉṭ**ar Na**ṭ**aippā**ṭṭ**u, Katar Irā**ṭṭ**i**ṉ**appā**ṭṭ**u**. To this day, none has excelled him in singing on *Katar.*

The year 1928 started bringing about a see-change in his life. Till then, he was a Congress revolutionary and a devotee of God and he was always thinking of freedom for India. Sometime in 1928 Periyār Ī.Vē. Irāmacāmi addressed a public meeting in Pondicherry. Bharathidasan was then just a spectator. Later, he came under the spell of E.V.R.

E.V.R. himself was a great Congress leader earlier. Va.Vē.Cu. Iyer ran a *Kurukulam* for students at Cēraṉmātēvi. He caused food to be served to Brahmin students and non-Brahmin students separately. Leaders like E.V.R. and Dr. Varatarājulu insisted on all the students taking food together. Their appeal to Gandhi and their efforts to change the mind of Va.Vē.Cu. Iyer, a Congress leader himself proved futile. These leaders left the Congress party and founded the Self-Respect Movement. Their axis of emphasis shifted from political struggle to social reform. Their main thrust fell on the eradication of castes and religion in the society.

The French education he had in Pondicherry (under the French rule), the Indian Freedom struggle and Bharati's fearless songs on society shaped him into a revolutionary poet. After 1928, he absorbed deeply the rationalistic views of the Self-Respect Movement. He did his best, as none else had done before or after him, to eradicate the then prevalent blind beliefs and superstitions and implant vigorously the rationalistic thoughts in the minds of the Tamils. He did not accept or respect a thing simply because it was accepted or respected by tradition. He waged a life-long struggle against the social and economic evils like the caste atrocities, religious wrangles, slavery of women, oppression of the downtrodden and autocracy of the wealthy.

Even when Bharathidasan was in Congress party he had been opposing caste. This is obvious when we read the poem. **Pāratiyiṉ maṉam** (The Mind of Bharati) **Pāratitācaṉ Kavitaikaḷ, Vol. II** (p.80) which he wrote then. He stopped celebrating the Deepavali festival from 1928. In 1929, he published his book **Tāḻttappaṭṭōr camattuvap pāṭṭu** (Song of Equality of the Downtrodden) songs pleading for equal status to the downtrodden. He has sung fervently the atrocities of untouchability in this poem. This shows that it was E.V.R.'s opposition to untouchability, and not Gandhi's denial of untouchability nor his association with Bharati for a decade that had wrought this change in Bharathidasan who, from then onwards, came down heavily on caste and religion in all his speeches and writings. He published in 1930, a poem, **Cañcīvi Parvatattiṉ Cāral**, a fantasy, a love story condemning superstitions. Now, he moved intimately with the rationalist pioneers like *Kuttūci* Kurucāmi, Mā. Ciṅkāravēlar, Pā. Jīvāṉantam, Cāmi Citamparaṉār and Tamil savants like Mayilai Cīṉi Vēṅkaṭacāmi. Then he became actively engaged in the propagation of rationalistic thoughts. Now the people began calling him *Puraṭcik kavi* (Revolutionary Poet) which appellation he did not receive during the decade when he was in close association with Bharati and wrote national and devotional songs. Now the title has so much stuck to him that *Puraṭcik Kaviñar* refers only to Barathidasan and not to any one of the hundreds of great Tamil poets who lived before or after him.

In the twenties of the 19th century Bharathidasan contributed poems and essays to Va.Vē.Cu. Iyer's **Tēcapaktaṉ**. Later, he edited **Tēcacēvakaṉ** for five years. Next, he edited **Ātma cakti, Tuplē, Tāynāṭu** and **Putuvai muracu.** He contributed poems and essays to Ī.Vī. Irāmacāmi **Kuṭiyaracu** and **Rivolt.** In **Putuvai muracu** he wrote editorials, poems, essays, witty titbits and local news under pseudonyms like K.S., Nāṭōṭi, I.J., Aṭutta Vīṭṭukkāraṉ, Cuyamariyātaikkāraṉ, Vaḻippōkkaṉ and Kiṇṭalkāraṉ. In 1935, **Kavitā manṭalam,** a poetic journal was started. Later he edited **Kuyil**, a journal devoted entirely to poems. Even the reviews and advertisements were in poetic form. This journal was published as a monthly during 1947-48, and after a decade, as a weekly during 1958-60. In the issues of **Kuyil** he wrote 13 short stories in all.

He published a short poetic play, **Puraṭcik Kavi** in 1937. Some thought erroneously that he gained the appellation **Puraṭcik Kavi** because of this play.

He associated himself with the Tamil film field too. Then Sanskrit had a sway over Tamil in Tamil films too. He wrote story, dialogues and songs for the film **Pālāmaṇi allatu Pāktāt tiruṭaṉ** (Balamani or Baghdad Thief) in 1937. Subsequently, many of his sweet songs were made use of in various films. He wrote his **Etirpārāta muttam** in 1938. This was filmed as **Poṉmuṭi** later. He showed how dialogues and songs should be written for films by writing them to films entitled **Kavi Kāḷamēkam, Vaḷaiyāpati, Cati culōcaṉā, Āyiram talai vāṅkiya apūrva cintāmaṇi, Poṉmuṭi** and **Cupatrā.**

The first volume of Bharathidasan's poems was brought out in 1938. These poems had a profound impact on the Tamil minds. They received applause and appreciation alike from the world of scholars, that of modern literatures and that of reformists.

In 1939, he wrote a play, **Iraṇiyaṉ allatu Iṇaiyaṟṟa vīraṉ** eulogising Iraṇiyaṉ. He published **Icaiyamutu - Part I** (Poems set to music) and **Kuṭumpa viḷakku - Part I** (Description of an ideal family) in 1942. In 1943 followed his **Pāṇṭiyaṉ paricu,** a poetic play. The year 1944 saw the publication of his short but sweet **Aḻakiṉ cirippu** (153 stanzas on the beauty of various aspects of Nature), **Kātal niṉaivukaḷ** (Memories of Love), **Kuṭumpa viḷakku- Part II** and a play, **Nalla tīrppu** (Good Judgment).

He brought out two poetical works in 1945 - **Etu icai?** and **Tamiḻiyakkam.** In the preface to the latter book, he says that Tamil is given an inferior status in many fields in Tamil Nadu itself. He has indicated only a few such fields in his work. He wanted the enthusiastic Tamil youth to come forward and agitate for the restoration of Tamil to its ancient glory.

He had to retire voluntarily from his 37 years of service as a Tamil teacher in November 1946 because of his pressure of incessant writing work and his active involvement in ushering in a Tamil revolution. In this year, he wrote a mute play, **Amaiti.** Next year followed his another play, **Coumiyaṉ.**

Donations were collected and a purse of Rs. 25,000 was handed over to the revolutionary poet by C.N. Aṇṇāturai at a function arranged at the grounds of Pachaiyappa's College, Chennai on 28-07-1946.

In 1948, Bharathidasan published his **Hinti etirppup pāṭalkaḷ** (songs opposing the imposition of Hindi), **Kaṭalmēṟkumiḻikaḷ, Kuṭumpa viḷakku- Part III, Mullaik kāṭu** and also a play, **Paṭitta peṇkaḷ.**

The year 1949 saw the publication of **Kātalā? Kaṭamaiyā? Tamiḻacciyiṉ Katti, Pāratiṭācaṉ Ātticūṭi, Pāratiṭācan Kavitaikaḷ - Vol. II** as also a play **Cēratāṇṭavam.**

He published his play, **Kaḻaik kūttiyiṉ kātal** in 1951. **Icaiyamutu - Part II** came out in 1952. In 1954, **Poṅkal vāḻttuk kuviyal** was published. **Pāratiṭācaṉ kavitaikaḷ - Vol. III** saw the light of the day in 1955. To publish most of his writings the poet had set up his own Paḻaṉiyammā press.

After India and Pondicherry achieved freedom, the domination passed from the British and the French to the Hindi speaking people of the North who schemed to make Hindi the official language of India. Bharathidasan also entered active politics. He contested the elections in 1955 on behalf of the United Front and was elected to the Pondicherry Assembly. However, when he contested again in 1960, he was defeated. His interest in politics cost him peoples' interest in him. He felt sad and dejected at the wrangles of the political parties. Without minding his failing health he raised his voice against the imposition of Hindi. Without caring for his monthly pension he boldly criticized the government. He roared that he would never allow any harm to Tamil.

Tēṉaruvi, Iḷaiñar iyalakkiyam and **Kuriñcittiṭṭu** appeared in 1956, 1958 and 1959 respectively. **Pāratitācaṉ nāṭakaṅkaḷ** (his plays) was published in 1959.

Bharathidasan became a member of the poetic circle of Tamil Nadu organized by K.A.P. Visvanātam in Tirucci in 1960. However, the poets in this group did not encourage his views on Tamil and Hindi. Not only did they not enthuse Bharathidasan but they did not also engage themselves in the cause of promotion of Tamil, nor did they condemn the government nor incite the people against the harm that was being done to Tamil. Bharathidasan's was the lone voice in the whole group.

A Czeck Tamil scholar, Kamil Zvelebil translated some poems of Bharathidasan into Czeck language in 1961.

With the co-operation of Pālacuppiramaṉiyam, a teacher in a high school in Pondicherry, Taṉṭapāṇi, the poet's son-in-law and Pālacuppiramaṉiyam of Puvaṉakiri the poet planned to film his **Pāṇṭiaṉ paricu** in 1961. They set up an office in Chennai for this purpose. Civāji Kaṇēcaṉ, a famous actor, agreed to act first; however, later he refused. The plan of shooting the film was given up.

Kaṇṇaki puraṭcik kāppiyam and **Maṇimēkalai veṇpā** appeared in 1962. On behalf of the Tamil Writers' Forum, C. Rajakōpālāccāri (Rajaji) presented him with a *Poṉṉāṭai* (golden shawl) and a shield in Madras in 1962.

The poet tried to produce a film on Bharati in 1963. He intended to play the role of Bharati himself. But all his efforts proved futile.

During his last days, his body grew weak and his mind became despondent. He lost much of his much-needed money in the foolish venture of film-making. Even when he suffered from debility and penury he was always thinking of Tamil and the Tamils and their progress and development. His mind sank when he saw many divisions and dissensions within the Tamils. The party leaders who were amassing lots and lots of money looked askance and nonchalantly at the miserable state of this great poet. The government also did not care for him. It chose useless fictions, foolish plays and all imaginative trash as books contributing to the growth and development of Indian literature and awarded huge amounts of money as prizes. It did not consider that even his immortal works like **Aḻakiṉ cirippu, Kuṭumpa viḷakku** deserved any reward.

His hand grew tired with incessant writing; his soul sank at the obsessive thought of the slavish attitude and miserable plight of the Tamils. The throat which roared all through his life for the welfare of the Tamil became still and silent. Some film fanatics exploited this dejected state of the great poet. They tempted him to move to Chennai and venture film-making. His perplexed mind yielded. The head which had not bowed even to emperors before, now bent before these cheats. His body and mind shrunk alike. The mouth which used to smoke ten to fifteen cheroots a day, now consumed one hundred to two hundred a day. His family also disintegrated. The so-called relatives took stock of his properties. Loans mounted up. He spent his last days in Chennai in great mental tension. None took proper care of him. Some people proclaimed that they would make a film on Bharati with his help. They cheated him into thinking that was his last principle of life. All his life he had given his body, soul and feelings to Tamil, the Tamils and the Tamil land. The film producers

imprisoned such a great heroic soul's body and mind alike. There being none to help him recover, he had a heart attack. He spent many days in the General Hospital in Chennai. Oxygen and glucose were injected into his body. Though some Ministers visited him in the hospital the body which deserved the greatest attention and care of the Government was lying not in the Special Ward, but in the General Ward of the hospital, almost uncared for and not properly attended. (We must remember that the poet in his last days joined the Congress party along with Kaṇṇatācaṉ and condemned the leaders of the then ruling D.M.K. Party. It was said that his coffin was shrouded with the flag of the Congress party).

The Tamil Nadu Government have failed him; the Tamil people have failed him, the great heroic soul who devoted every breath of his life and who strained every nerve of his and whose every brain-cell thought incessantly of the welfare of Tamil and the Tamils. He shed his mortal coil, a Tuesday morning on 21.04.1964. He who took care of Tamil and the Tamils forgot to take care of himself. His poems are to Tamils a shield; to the spirit of rising flame of the Tamils, ghee. His services to Tamil and the Tamils are beyond measurement. His life-history is the work of revolution in the 20th century Tamil Nadu. He is the song of the liberation of Tamil Nadu. His songs in his **Tamiḻiyakkam** are the war-songs for achieving their right. He is the only poet in the whole history of Tamil Nadu who fought for the freedom of the Tamils and their country. (The last three paragraphs are Peruñcittiraṉar's words rendered into English by me).

The day after his death, his body was taken to Pondicherry and buried there.

His posthumous publications include **Pāratitācaṉ kavitaikaḷ -Vol. IV, Kātal pāṭalkaḷ, Kuyil pāṭalkaḷ** (1977), **Oru tāyiṉ uḷḷam makiḻkiṉṟatu, Tamiḻukku amuteṉṟu pēr, Nāḷ malarkaḷ, Pukaḻ malarkaḷ, Vēṅkaiyē eḻuka** (1978) in the realm of poetry and **Picirāntaiyār, Talaimalaikaṇṭa Tēvar** (1978) in the field of drama.

Nature poetry in Tamil Literature

Nature poetry in Tamil literature has got a long history. In the classical Age of the Tamils, Nature dominated their life; flowers like *Kuṟiñci, Neytal, Veṭci, Uḻiñai* etc., served as the symbols of behaviour, peculiar to *Akam* and *Puṟam* traditions of Tamil literature. The garland worn by a king or chieftain signified his identity as well as behaviour. For example, the *Vākai* garland was their symbol of victory and hence rejoicing.

Dr. M. Varatarācan̲ in his **Treatment of Nature in Caṅkam Literature** has made an in-depth study of the subject. He has pointed out that Nature has no moral or spiritual connotation for the people of the *Caṅkam* Age. Nature poetry in the *Caṅkam* anthologies was objective - the poet did not intrude into the descriptions of Nature. In other words, it is quite impersonal. The *Caṅkam* poet paid attention to the minute details of natural scenery, - flora and fauna - in fact, Kapilar in his **Kur̲iñcip pāṭṭu** has catalogued 96 kinds of flowers. Such catalogues entered into epic traditions later on.

Although the richness of *Caṅkam* literature lies in its natural setting, in its treatment it is secondary in importance. Dr. M. Varatarācan̲ has rightly stated that to the *Caṅkam* poet, Nature was only a fitting background to the more interesting human drama. The *pun̲n̲ai* tree is important only as an object under which the heroine played her youthful games or as a place where the lovers made tryst to meet in pursuit of their clandestine love-affairs.

Further, nature is used as an *uḷḷur̲ai uvamam* (inset simile) - an aesthetic way of condemning the conduct of the hero or to convey a message to him in a symbolic manner. To illustrate, let us take a look at **Nar̲r̲iṇai,** 210:

arikāl mār̲iya aṅkaṇ akalvayal
mar̲ukāl uḻuta īrac cer̲uvin̲
viṭṭōṭu cen̲r̲a vaṭṭil par̲pala
mīn̲ōṭu peyarum yāṇar ūra!

(Harvest was over in the field
But ploughed again it was for sowing.
A basketful of paddy seeds was sent
But returned it was with various fish.
Such is the nature of your town!)

The *uḷḷur̲ai uvamam* here is the condemnation of the conduct of the hero in not leading a happy peaceful domestic life but indulging in getting spurious pleasure by visiting whores.

In the period of the Bhakti movement, Tiruñān̲acampantar is considered as a Nature poet besides being a musical composer of incomparable hymns. In every *patikam* decad of hymns he writes, there is a description of Nature. His technique is to reserve the first couplet for Nature and the next, for God. A representative instance is cited below:

vampār kuṉṟam niṭuyar cāral vaḷar vēṅkai
kompār cōlaik kōla vanṭiyāḻ cey kuṟṟālam

(In the valleys of the high mountains are
Ever fresh varieties of flora and fauna
Around t' ; tall *Vēṅkai* tree
Bees hum their lyrical notes in Kuṟṟālam.)

Like other poets Ñāṉacampantar was attracted by the scenic beauty of Kuṟṟālam and paid his poetic tributes to it. C. Pālacuppiramaṇiyaṉ has characterised Ñāṉacampantar as 'the Wordsworth of Tamil Literature'. But we must remember that Wordsworth wrote Nature poetry sometimes aesthetically and at other times as a source of inspiration and philosophy. To Ñāṉacampantar Nature is none of these but serves only as a background to the spiritual abode of Lord Civaṉ.

* * *

In the medieval Ages, the *Pirapantam* poets (minor works) have come out with fantastic descriptions of Nature. Let us look at just one example:

Thinking of its calf, the cow shed its milk which streamed into channels whence the fish leaped so high that it landed at the feet of Rampai, the celestial dancer in the court of Intiraṉ.

Unbridled fancy runs riot here so much that it scarcely deserves the name of Nature poetry.

In discussing 'Nature and the Tamil Romantics', Dr. G. John Samuel writes in his book, **The Harp and the Veena** (pp.147-148):

"Like their European counterparts, the Tamil Romantics namely Bharati and Kavimaṇi have animated and spritiualized nature. This act of animating nature can be traceable to the *Caṅkam* poems. The origin of the act of mystifying nature can be traced to the medieval Bhakti literature. Similarly, the spiritualizing habit can be seen from the verses of the **Rig Veda**, from which Bharati has derived inspiration for most of his poems on nature. The Tamil Romantics have blended the above three trends and composed new kinds of nature poems."

"Among the Tamil Romantics, Bharatidasan, being an atheist, has shown least interest either in mystifying or spiritualizing nature. Just the same he has humanized nature, and seen deriving moral, social and political lessons from it. His **Aḻakiṉ cirippu** (Smile of Beauty) is a Tamil Romantic nature poem par

excellence. Like the Western Romantics, he has infused his subjective feelings into nature, animated it and treated it as an isolated phenomenon having an existence of its own. In drawing moral lessons from natural objects, we can place Bharatidasan very near to Wordsworth. Like Wordsworth and Byron, Bharatidasan considers the picturesque scenes of nature as his dwelling place, which keep him in good stead in moments of adversity and frustration".

* * *

Till the dawn of the renaissance in Tamil literature, Nature has not been regarded as a distinct entity due to Western influence, more especially the Romantic poets of the Age of Wordsworth that a flower or a tree, a bird or an animal came to form an independent theme for a poem.

Nature poetry in A̲lakiṉ cirippu (Smile of Beauty)

This book of poems, **A̲lakiṉ cirippu**, (Smile of Beauty), suits better the theory of poetry enunciated by the early Keats: 'A thing of beauty is a joy for ever'. In due course will be examined this aesthetic element which dominates over the other two constant factors in the poetry of Bharathidasan, particularly in his **A̲lakiṉ cirippu** --- social consciousness and Tamil nationalism.

Profoundly influenced by Shelley, S. Bharati wrought far-reaching changes in the traditional concept of Tamil poetry and broke new ground in the renaissance of modern Tamil poetry by writing many prose-poems on different aspects of Nature as the sun, the wind, the river, the sea etc., thus strenghtening his emotional bond with Nature. Bharathidasan, his premier disciple was the first poet in Tamil Literature to write a whole book on Nature **(A̲lakiṉ cirippu).**

However, while S. Bharati considers the Beauty of Nature as the personification of Parācakti (**Pāñcāli capatam**, p.48), his disciple is opposed to the principle of relating Nature to God (though the song he readily composed and sang in his majestic voice , *eṅkeṅku kāṇiṉum caktiyaṭā* at the behest of his guru, Bharati speaks of all forms of Nature as but manifestations of God).

Bharathidasan excels his guru in singing of Nature. He effected a revolution by breaking a new ground in the Tamil tradition in his **A̲lakiṉ cirippu.**

In his brief preface to this short but sweet work, Bharathidasan declares his purpose of writing it. He wants the Tamils to develop their mental faculties, perceive Beauty that is everywhere around them and translate such beauty in words chaste and chiselled. He wants further to put a stop to the imitation of foreign and ancient Tamil literature.

The title **A̲lakiṉ cirippu** indicates that the poems in it are all on various

objects of Nature. However, his extraordinary love of Tamil and Tamilians makes him include in the book the last three that deal with, not nature, but with hamlet, city and Tamil.

The opening poem on Beauty in three longer stanzas serves to introduce the rest of the poems. It gives a generalised account of Beauty that can be perceived in the various objects around man and in the readers a sort of training to see, understand and appreciate the Beauty that is around them.

The first stanza lists the poetic commonplaces like the sun, the sea, flowers, birds and trees which have remained the objects of wonder and joy from time immemorial. It brings out how Beauty influences the poet to express the essence of the joy he feels in simple but beautiful poetry.

The second stanza refers mostly to human beings and their activities. The light in the lashes of a babe may be taken to represent beauty in innocence; the beauty in the bend of the lady's fingers making garlands of flowers, beauty of fresh youth and the farmer carrying the plough on his sturdy shoulders, beauty of human action.

The third stanza portrays again the beauty of the objects of Nature, both animate and inanimate, universal presence of Beauty and its capacity to sustain its charm for ever. It enthuses interest in all the things and removes misery from man's mind.

All the ten stanzas in the next section, 'The Sea' abound in similies and metaphors. The first simile comparing the bed of sand with the body of mongoose stands out beautifully, but the next one, viz., the comparison of the rise, roll and fall of the waves on the sand with the proud learned youth is not only artificial but inaccurate.

But the simile in the second stanza comparing the springing, swirling and falling of the waves on the shore with the gamboling of the white swans' flock is at once apt and marvellous. Wings of eyes (2.4-6)., crimson fruit (morning sun) (2.6.3), sea-birds (2.7.3) and the vast sea-lady (2.10.1) are some of the beautiful metaphors.

In the section on 'Breeze', we come upon the happy phrase, 'the flower-faced babe' (3.6.3), Stanza eight which speaks of the use of the breeze is a good example for 'the poetic conversion of a natural event'. The common scientific truth about the blowing of the breeze finds an expression not only poetic but rich in meaning as well.

In the section four on 'Forest', stanza three describes the forest's beauty. The faults, small and big, in the forest are said superbly to lay like crocodiles!

The poet giving a pat to the hunter who gives Tamil names *valiyan̲* and *cempōttu* for the Sanskrit, *parattuvācan̲* and *cakōram* respectively bespeaks his love for Tamil.

"The Hillock" is enriched with umpteen similies and metaphors. How beautiful is the depiction of the hill against the sky at sun-set! (5.1);

In the molten gold of
  the skiey stream, the eve,
the ripe fruit of the gem
  of the ruby-red rays,
submerges and clothes
  in bright red coral
the emerald countenance
  of the tall steep hill.

Next follows the stanza (5.2) with perhaps the richest metaphors in the whole of **Al̲akin̲ cirippu**:

Waterfalls are diamond
  pendants! verdurous
creepers, green velvet!
  sparrows, mounds of gold!
cool flowers, a pile of
  pearls! tiger pouncing
on bull, lightning over
  the moon; look Oh! the
dried leaves are the
  glittering sheets of gold!

The description of the appearance of the Kur̲atti is embellished by rich metaphors:

.... Kur̲attis ..... sling
  aim with their eyes the blue
nelumbo! throw with their
  hands, the glory-lilies!
small concave drums are
  their bewitching hips!

Stanza six of the section, 'River' portrays the sound and beauty of the floods in a language enriched with metaphors:

Folds in the floods on
 the two overflowing banks
are the burning slopes
 of gold! Ford, the mat
of pearls! the swirling
 king-fisher, a sweep
of emerald! a crane
 perching on the skimming
trees, a white screw-pine!
 rapture is beyond compare.

Section seven on 'Red Lotus' begins with a simile comparing the lotus leaf sprawling on the water and the drops of water crystals over it to the unnumbered bright pearls scattered in the glamorous green plate on the glassy floor and ends with the brilliant expression "this dance of beauty never satiates!"

Stanza nine of section eight on 'The Sun' says sans Sun, Moon has no glow. The first half is a poetic statement of a scientific truth.

Bereft of your living light
 their beauty all the stars will
lose like the unripened fruits
 of screw-pine and myrobalan!

In the second half of just four lines, there occur three metaphors for the sun:

The farmer are you creating
 new life in the waste!
the basis for luscious crops;
 the shawl for the cold!

The reason given by the poet for the appearance of stars in the sky in the night in the first stanza of section nine on 'The Sky' is fantasitc but it brings out his intolerance and anger for the wealthy who exploit the poor. Bharatidasan, who champions the cause of the downtrodden sings angrily and sarcastically thus:

Star-spangled sky

Toilers on the land are called
the poor, crave they for their rights,
the wicked shoot arrows into
their wounds and style themselves
the rich. Watches this the wide
sky sadly all the day through
and after dusk bluster
into stars, Look, O brother!

In the next stanza follow rich metaphors, 'Moon' Cock, 'Star' Chicks and 'Gloom' Cat.

If the first stanza shows him to be a champion of the downtrodden, the last stanza, which is perhaps more famous, proves him to be an equalitarian:

How huge is the sky!
Think you of yourself;
the earth is a tiny
guava fruit; you like all
others are a tiny
ant in it; isn't it so, O dear?
Why talk madly of
the high and the low?

All the ten stanzas of the section ten on 'The Banyan' prove the poet's power of acute observation, understanding and description of the banyan tree in the forest. They are all rich in realistic details, similies and metaphors. Stanza eight which portrays the fear of a monkey has a comic streak in it. Bharathidasan the man enjoyed a sense of humour in his life. The stanza merits quotation in full here:

Hangs a snake on the branch,
mistakes it the monkey
for an aerial root, touches
jumps down abruptly like
a child taking away his
hand from the burning lamp, jumps

from branch to branch fearing
  every prop root a snake is.
Reaching the top sees it
  its own tail gripped in fear.

Section 11 on 'Doves' brings out effectively their beauty, active nature, unity, peaceful and co-operative communal life, chastity, graceful gait, love, affection and lovely dance. Bharatidasan's portrayal of the doves' peaceful communal life makes us think of Walt Whitman's praise of 'animals':

Like the lotus
  fanning out its petals
sit and eat the
  doves in a circle;
no cuts, no thrusts
  do we find in their lives
no compulsion
  to eat in isolation
no 'the high and the
  low' superstition.

The depiction of beatuy of the 'Parrot' in section 12 is no less grand and superb. The poet invites the parrot by describing its physical beauty in a language distinguished by rich metaphors:

Your body is the unripened
  fruit of the silk cotton tree;
the glowing red unripened
  nightshade, your eye; blood-red
nose; tail, the eternal
  glow of the long mango leaf
green parrot, come to me, praise you
  many, Oh, parrot, come to me.

The depiction of 'Gloom' is one of the poignant pieces in the poem. Milton speaks of 'darkness visible' (P.L. Bk.I). But Bharathidasan asserts that it is gloom that makes things visible. The painter Rembrandt, 'the master of shadows' knows full well how the dark shades contribute to the excellence of the painting.

In fact, the high-lights of a human or a landscape portrait gets its perfection by subtle shades.

Wordsworth was infatuated with the nature scenery of the Lake Districts, but developed an aversion to urban life. His famous declaration is:

> The world is too much with us
>
> Getting and spending
>
> We lay waste our powers

Bharathidasan was equally fascinated by nature and powerfully drawn to it, but he did not develop any dislike for the city life. In fact, he, as a rationalist, was attracted by the achievements of science and technology and was quite at home in urban surroundings. He is all praise for the artists and artisans for their contribution to the art and the architecture of the city.

He declares in the penultimate section on 'City' (*Paṭṭaṇam*) the sophisticated life of the city proclaims the supremacy of man. Even the super-market is a place of admiration for him. The bustling metropolis does not disturb his poetic concentration. His strict sense of justice urges him to utter some harsh words for the lawyers who advocate for criminals and the innocent alike and are not unwilling to mix truth with falsehood. The advancement of education in the city attracts his attention and receives his acclaim. He is immensely pleased in seeing youths in groups with books march on pavements with delight to 'Varsity in a festive mood without fail every day. The poet sees in them the sloughing off of the skin of superstition.

In fact, the poet compares rural life with city life and sums up his impression, as it were, by saying the scenes of Nature present a bewitching panorama in the rural atmosphere, but in the city is to be seen the artificial grandeur that is the achievement of the man. And hence, in the world-view of Bharathidasan, the city or the village has its own palce in the scheme of things. There is neither rivalry nor contradiction between them. Thus there is no reason to sing against the city life, as the poet sees beauty in both.

The crowning glory of Bharathidasan is his fame as a poet of Tamil nationalism. It is but natural and fitting that he concludes his Nature-poetry with an invocation to TAMIL.

'Tamil' is hailed as the primary classical language of the world. The three-fold Tamil -*Iyal, Icai, Nāṭakam* (literature, music, drama) has its hoary past. It is travesty of fact to say that one sage has been its originator. The undying

spirit of Tamil has overcome all the obstacles placed in its path by its enemies; the pernicious and venomous interpolations have been exposed and expelled. The poet calls himself a proud soldier in the armaments factory of Tamil.

Your're a veritable forest
 of flowers exuding
the sweet honey of words
 pregnant with meaning
and I' am a dragon - fly
 joyously drinking.

Thus **A̱ḻakiṉ cirippu**, both in content and form, reaches a high water-mark in Tamil literature unconceived and unattempted in Tamil poetry before Bharathidasan.

Aḻakiṉ cirippu, in short, is Bharathidasan's 'Testament of Beauty'.

1. அழகு

1. காலையிளம் பரிதியிலே அவளைக் கண்டேன்!
கடற்பரப்பில், ஒளிப்புனலில் கண்டேன்! அந்தச்
சோலையிலே, மலர்களிலே, தளிர்கள் தம்மில்,
தொட்டஇடம் எலாம்கண்ணில் தட்டுப் பட்டாள்!
மாலையிலே மேற்றிசையில் இலகு கின்ற
மாணிக்கச் சுடரிலவள் இருந்தாள்! ஆலஞ்
சாலையிலே கிளைதோறும் கிளியின் கூட்டந்
தனில்அந்த 'அழகெ'ன்பாள் கவிதை தந்தாள். (1)

Beauty

I espy her in the
young sun of the dawn,
in the sea's expanse,
in the band of light!.
She is seen in the grove,
the flowers, the tender
springs and in all the places
that receive my touch.
I find her in the ruby-
red rays of the setting sun
Provides she poetry
in the flock of parrots
perching on all the
banyan tree's branches.

2. சிறுகுழந்தை விழியினிலே ஒளியாய் நின்றாள்;
திருவிளக்கில் சிரிக்கின்றாள்; நாரெ டுத்து
நறுமலரைத் தொடுப்பாளின் விரல்வ ளைவில்
நாடகத்தைச் செய்கின்றாள்; அடடே செந்தோள்

புறத்தினிலே கலப்பையுடன் உழவன் செல்லும்
    புதுநடையில் பூரித்தாள்; விளைந்த நன்செய்
நிறத்தினிலே என்விழியை நிறுத்தி னாளென்
    நெஞ்சத்தில் குடியேறி மகிழ்ச்சி செய்தாள். (2)

She lingers as the light
    in the lashes of a babe;
smiles in the holy lamp,
    plays in the bend of
the lady's fingers making
    garlands of flowers
Oh! her sides swell with pride
    in the majestic stride
of the farmer carrying the
    plough on his sturdy shoulders;
She transfixes my eyes
    in the field golden with crops;
Her entry into my heart
    makes me ebullient with joy.

3. திசைகண்டேன், வான்கண்டேன், உட்பு றத்துச்
    செறிந்தனவாம் பலப்பலவும் கண்டேன். யாண்டும்
அசைவனவும் நின்றனவும் கண்டேன். மற்றும்
    அழகுதனைக் கண்டேன் நல்லின்பங் கண்டேன்.
பசையுள்ள பொருளிலெலாம் பசையவள் காண்!
    பழமையினால் சாகாத இளையவள் காண்!
நசையோடு நோக்கடா எங்கும் உள்ளாள்!
    நல்லழகு வசப்பட்டால் துன்ப மில்லை. (3)

I see all the directions,
    the sky, the many many things,
that are packed on our earth,
    the moving and the still things;

I see beauty everywhere
    and am brim with joy
It is she that enthuses
    interest in all the things!
Age cannot wither nor custom
    stale her eternal youth!
Look with desire and you will
    find her everywhere!
There is no misery when
    absorbed in beauty.

* * *

2. கடல்

மணல், அலைகள்

4. ஊருக்குக் கிழக்கே உள்ள
 பெருங்கடல் ஒர மெல்லாம்,
கீரியின் உடல்வண் ணம்போல்
 மணல்மெத்தை; அம்மெத் தைமேல்
நேரிடும் அலையோ, கல்வி
 நிலையத்தின் இளைஞர் போலப்
பூரிப்பால் ஏறும்; வீழும்;
 புரண்டிடும்; பாராய் தம்பி. (1)

Sea

Sand and waves

All along the ocean
 to the east of the town
is the bed of sand
 like the body of mongoose
the waves on the sand
 rise and roll and fall
like the proud learned youth,
 O look brother all.

மணற்கரையில் நண்டுகள்

5. வெள்ளிய அன்னக் கூட்டம்
 விளையாடி வீழ்வ தைப்போல்
துள்ளியே அலைகள் மேன்மேல்
 கரையினிற் சுழன்று வீழும்!
வெள்ளலை, கரையைத் தொட்டு
 மீண்டபின் சிறுகால் நண்டுப்
பிள்ளைகள் ஓடி ஆடிப்
 பெரியதோர் வியப்பைச் செய்யும். (2)

Crabs on the sandy shore

Like the gamboling of
  the white swans' flock
the waves spring, swirl and
  fall on the shore!
As the frothy white waves
  recede from the shore
the tiny-legged crabs
  surprise us by their dance.

புரட்சிக்கப்பால் அமைதி

6. புரட்சிக்கப் பால்அ மைதி
  பொலியுமாம், அதுபோல், ஓரக்
கரையினில் அலைகள் மோதிக்
  கலகங்கள் விளைக்கும்; ஆனால்
அருகுள்ள அலைகட் கப்பால்
  கடலிடை அமைதி அன்றோ!
பெருநீரை வான்மு கக்கும்;
  வான்நிறம் பெருநீர் வாங்கும்! (3)

Calm after storm

Calm blooms beyond storm;
  even so waves surging
against the shore
  cause commotion;
but isn't there calm in
  the sea beyond the beach?
the ocean waters
  the sky absorbs
they take on the
  colour of the sky.

கடலின் கண்கொள்ளாக் காட்சி

7. பெரும்புனல் நிலையும் வானிற்
    பிணைந்தஅக் கரையும், இப்பால்
ஒருங்காக வடக்கும் தெற்கும்
    ஓடுநீர்ப் பரப்பும் காண
இருவிழிச் சிறகால் நெஞ்சம்
    எழுந்திடும்; முழுதும் காண
ஒருகோடிச் சிறகு வேண்டும்
    ஓகோகோ எனப்பின் வாங்கும். (4)

The enchanting sight of the sea

Vast expanse of the sea,
    sky joining shore beyond,
water running north-south
    on this side - to espy
these the heart takes
    on the wings of eyes;
but dazzles as it
    needs myriad wings
to enjoy the beauty
    of all these things!

கடலும் இளங்கதிரும்

8. எழுந்தது செங்க திர்தான்
    கடல்மிசை! அடடா எங்கும்
விழுந்தது தங்கத் தூற்றல்!
    வெளியெலாம் ஒளியின் வீச்சு!
முழங்கிய நீர்ப்ப ரப்பின்
    முழுதும் பொன்னொளி பறக்கும்
பழங்கால இயற்கை செய்யும்
    புதுக்காட்சி பருகு தம்பி! (5)

The sea and the sun of the dawn

Oh! on the sea rises
  the red sun! gold is
sprinkled everywhere!
  splashed is the space
with light! a sweep of
  golden tinge gets
all the noisy sea
  Drink, brother, the new
magic the age-old
  Nature is making!

கடலும் வானும்

9. அக்கரை, சோலை போலத்
  தோன்றிடும்! அந்தச் சோலை,
திக்கெலாம் தெரியக் காட்டும்
  இளங்கதிர்ச் செம்ப ழத்தைக்
கைக்கொள்ள அம்மு கில்கள்
  போராடும்! கருவா னத்தை
மொய்த்துமே செவ்வா னாக்கி
  முடித்திடும்! பாராய் தம்பி! (6)

Sea and Sky

The other bank looks
  like a grove lit by the
morning sun; crimson fruit
  clouds struggle to grab!
crowds the sun the black sky
  and turns it into red.

எழுந்த கதிர்

10. இளங்கதிர் எழுந்தான்; ஆங்கே
  இருளின்மேல் சினத்தை வைத்தான்;

களித்தன கடலின் புட்கள்;
எழுந்தன கைகள் கொட்டி!
ஒளித்தது காரி ருள்போய்!
உள்ளத்தில் உவகை பூக்க
இளங்கதிர், பொன்னி றத்தை
எங்கணும் இறைக்க லானான்! (7)

The risen rays

Rises the youthful sun
and its fury casts
on the gloom; sea-birds
in glee up rising
clap their hands; the gloom
flees; rejoicing,
sweeps the young sun
the gold everywhere.

கடல் முழக்கம்

11. கடல்நீரும், நீல வானும்
கைகோக்கும்! அதற்கி தற்கும்
இடையிலே கிடக்கும் வெள்ளம்
எழில்வீணை; அவ்வீ ணைமேல்
அடிக்கின்ற காற்றோ வீணை
நரம்பினை அசைத் தின்பத்தை
வடிக்கின்ற புலவன்! தம்பி
வண்கடல் பண்பா டல்கேள்! (8)

The roaring sea

Entwine the sea waters
and the blue sky
An exquisite veena
is the floods between them

The poet is the wind
  blowing over it
shaking its strings and
  making divine music!
Hearken, O brother to the
  song of the wealthy sea!

நடுப்பகலிற் கடலின் காட்சி

12. செழுங்கதிர் உச்சி ஏறிச்
  செந்தணல் வீசு தல்பார்!
புழுங்கிய மக்கள் தம்மைக்
  குளிர்காற்றால் புதுமை செய்து
முழங்கிற்றுக் கடல்! இவ்வைய
  முழுவதும் வாழ்விற் செம்மை
வழங்கிற்றுக் கடல்! நற்செல்வம்
  வளர்க்கின்ற கடல்பார் தம்பி! (9)

The look of the sea at noon

Zenith reaches the red sun
  and sweeps red hot rays!
Blows the sea breeze, relieves
  people's swelter and roars.
Enriches the sea's bounty
  life all over the earth.
See, O brother, how
  the sea grows our wealth.

நிலவிற் கடல்

13. பொன்னுடை களைந்து, வேறே
  புதிதான முத்துச் சேலை
தன்இடை அணிந்தாள் அந்தத்
  தடங்கடற் பெண்ணாள் தம்பி

என்னென்று கேள்அு தோபார்
    எழில்நிலா ஒளிகொட் டிற்று!
மன்னியே வாழி என்று
    கடலினை வாழ்த்தாய் தம்பி! (10)

Moon-bathed Sea

Unclads the vast sea-
    lady her robe of gold
and puts on a new
    saree of pearls Lo,
the flood of light the
    elegant moon pours!
May the sea live for
    ages and ages long!

★ ★ ★

3. தென்றல்

மென்காற்றும் வன்காற்றும்

14. அண்டங்கள் கோடி கோடி
அனைத்தையும் தன்ன கத்தே
கொண்டஓர் பெரும் புறத்தில்
கூத்திடு கின்ற காற்றே!
திண்குன்றைத் தூள் தூளாகச்
செய்யினும் செய்வாய்; நீஓர்
துண்துளி அனிச்சம் பூவும்
நோகாது நுழைந்தும் செல்வாய்! (1)

Breeze

Breeze and Gale

Dance you, O gale, wildly
in the vast space
that encloses millions
of universes!
May you pulverise
the too solid hill;
May you penetrate
the snake-jasmine flower
without causing any
pain whatsoever.

தென்னாடு பெற்ற செல்வம்

15. உன்னிடம் அமைந்தி ருக்கும்
உண்மையின் விரிவில், மக்கள்
சின்னதோர் பகுதி யேனும்
தெரிந்தார்கள் இல்லை; யேனும்
தென்னாடு பெற்ற செல்வத்
தென்றலே உன்இன் பத்தைத்
தென்னாட்டுக் கல்லால் வேறே
எந்நாட்டில் தெரியச் செய்தாய்? (2)

The wealth of the South

Haven't people learnt a
little of the vastness
of the truth in you; yet
you, the wealth of the South,
to who else did you
make known your joy?

தென்றலின் நலம்

16. குளிர்நறுஞ் சந்தனஞ் சார்
பொதிகையில் குளிர்ந்தும், ஆங்கே
ஒளிர்நறு மலரின் ஊடே
மணத்தினை உண்டும், வண்டின்
கிளர்நறும் பண்ணில் நல்ல
கேள்வியை அடைந்தும் நாளும்,
வளர்கின்றாய் தென்ற லேஉன்
வரவினை வாழ்த்தா ருண்டா? (3)

The good the breeze does

Cooled in the cool fragrant
sandalwood of Potikai*
scent-drunk through the bright
fine-smelling flowers
growing daily in the
exciting bees' songs
who's there, O, breeze,
who doesn't praise you?

அசைவின் பயன்

17. உன்அரும் உருவம் காணேன்
ஆயினும் உன்றன் ஒவ்வோர்

* name of a hill in South Tamil Nadu

சின்னநல் அசைவும் என்னைச்
    சிலிர்த்திடச் செய்யும்! பெற்ற
அன்னையைக் கண்டோர், அன்னை
    அன்பினைக் கண்ணிற் காணார்;
என்னினும் உயிர்க் கூட்டத்தை
    இணைத்திடல் அன்பே அன்றோ? (4)

The use of the movement

Espy not I your shape rare,
    yet your every good slight shiver
sends a shudder in me.
    One can see one's mother,
yet sees not he her love,
    love binds the world together.

தென்றலின் குறும்பு

18. உலைத்தீயை ஊது கின்றாய்;
    உலைத்தீயில் உருகும் கொல்லன்
மலைத்தோளில் உனது தோளும்,
    மார்பினில் உன்பூ மார்பும்
சலிக்காது தழுவத் தந்து
    குளிர்ச்சியைத் தருவாய்! பெண்கள்
விலக்காத உடையை நீபோய்
    விலக்கினும், விலக்கார் உன்னை! (5)

The pranks of the breeze

Blow you the furnace; yet
    embrace breast with breast and
shoulder to shoulder and
    cool the smith sweating near

the furnace: Undress you
the women who themselves
wouldn't dare to unclothe;
still won't they leave you!

குழந்தையும் தென்றலும்

19. இழந்திட்டால் உயிர்வா ழாத
என்னாசை மலர்மு கத்துக்
குழந்தையின் நெற்றி மீது
குழலினை அசைப்பாய்; அன்பின்
கொழுந்தென்று நினைத்துக், கண்ணி!
குளிர்செய்து, மேனி எங்கும்
வழிந்தோடிக், கிலுகி லுப்பை
தன்னையும் அசைப்பாய் வாழி! (6)

The breeze and the child

Flutter you the hair
nestling on the brow
of the flower-faced babe
losing whom will blow out
my spirit! Cool you eyes,
mistaken for love's sprout,
glide over child's body
and shake its rattle too.

தென்றல் இன்பம்

20. இருந்தஓர் மணமும், மிக்க
இனியதோர் குளிரும், கொண்டு
விருந்தாய்நீ அடையுந் தோறும்
கோடையின் வெப்பத் திற்கு
மருந்தாகி அயர்வி னுக்கு
மாற்றாகிப், பின்னர், வானிற்

பருந்தாகி, இளங்கி ளைமேற்
　　பறந்தோடிப் பாடு கின்றாய்! (7)

The joy of the breeze

With a fine fragrance
　　and a sweet coolness
come you to us as a feast
　　and act as remedy
to the summer heat and
　　relieve our fatigue
Become you an eagle and
　　sing flying over a sprig.

தென்றலின் பயன்

21. எழுதிக்கொண் டிருந்தேன், அங்கே
　　எழுதிய தாளும் கண்டாய்;
வழியோடு வந்த நீயோ
　　வழக்கம்போல் இன்பம் தந்தாய்;
"எழுதிய தாளை நீஏன்
　　கிளப்பினை" என்று கேட்டேன்
புழுதியைத் துடைத்தேன் என்றாய்;
　　மீண்டும்நீ புணர்ந்தாய் என்னை! (8)

Use of the breeze

You saw me writing and
　　the written paper too;
came you on the way and
　　as usual, pleased me;
Why did you lift the
　　paper? queried I,
Saying 'I wiped the dust',
　　you embraced me again.

தென்றற்கு நன்றி

22. கமுகொடு, நெடிய தென்னை
    கமழ்கின்ற சந்த னங்கள்
சமைக்கின்ற பொதிகை அன்னை,
    உனைத்தந்தாள்; தமிழைத் தந்தாள்;
தமிழ்எனக் ககத்தும், தக்க
    தென்றல்நீ புறத்தும், இன்பம்
அமைவுறச் செய்வ தைநான்
    கனவிலும் மறவேன் அன்றோ? (9)

Thanks to breeze

Areca, coconut
    and sandalwood trees
produces the Potikai
    mother and gives you and the
Tamil; you exteriorly
    and Tamil interiorly
please me; can I forget
    this even in my dreams?

தென்றலின் விளையாட்டு

23. களிச்சிறு தும்பி பெற்ற
    கண்ணாடிச் சிறகில் மின்னித்,
துளிச்சிறு மலர்இ தழ்மேல்
    கூத்தாடித் துளிதேன் சிந்தி,
வெளிச்சிறு பிள்ளை யாடும்
    பந்தோடு விளையா டிப்போய்க்
கிளிச்சிற காடை பற்றிக்
    கிழிக்கின்றாய் தென்ற லேநீ! (10)

The play of the breeze

Glisten you in the
butterfly's tiny glassy wings
in the open, sprinkle
you drops of honey
by dancing on the
petals of tiny
flowers, you play ball
with the urchin outside
and grab and cleave the -
dress of parrot's wing.

★ ★ ★

4. காடு

மலைப்பு வழி

24. நாடினேன்; நடந்தேன்; என்றன்
    நகரஓ வியத்தைத் தாண்டித்
தேடினேன்; சிற்றூர் தந்த
    காட்சியைச் சிதைத்தேன்; சென்றேன்;
பாடினேன்; பறந்தேன்; தேய்ந்த
    பாதையை இழந்தேன். அங்கே
மாடிவீ டொன்று மில்லை
    மரங்களோ பேச வில்லை! (1)

Forest

Bewildering Way

Walked and searched I
    beyond the city-
portrait; village's
    image in my mind
faded. Sang, ran and
    lost I the rutted
track, no palace was
    seen, no tree spoke.

வழியடையாளம்

25. மேன்மேலும் நடந்தேன்; அங்கே
    "மேற்றிசை வானம்" என்னை
"நான்தம்பி என்னை நோக்கி
    நடதம்பி" எனச்சொல் லிற்று!
வான்வரை மேற்குத் திக்கை
    மறைத்திட்ட புகைநீ லத்தைத்
தேன்கண்டாற் போலே கண்டேன்
    திகழ்காடு நோக்கிச் சென்றேன். (2)

Tracing the track

As I keep on walking
    'Brother, walk towards me'
bespeaks the western sky.
    Screens the cumulus
blue smoke the West
    to the sky; enjoying
the honeyed sight move I
    towards the forest.

காட்டின் அழகு

26. வன்மைகொள் பருக்கைக் கல்லின்
    வழியெலாம் பள்ளம், மேடு!
முன்னாக இறங்கி ஏறி
    முதலைகள் கிடப்ப தைப்போல்
சின்னதும் பெரிது மான
    வெடிப்புக்கள் தாண்டிச் சென்றேன்;
"கன்மாடம்" எனும்பு றாக்கள்
    கற்களைப் பொறுக்கக் கண்டேன். (3)

Forest's beauty

Strewn with sharp shingles was
    the path full of undulations!
Crossed I faults small and big
    that lay like crocodiles
and espied *Kaṉmāṭam* pigeons
    picking the pebbles.

மயிலின் வரவேற்பு

27. மகிழ்ந்துநான் ஏகும் போதில்
    காடுதன் மயிலை ஏவி
அகவலால் வரவேற் பொன்றை
    அனுப்பிற்று! கொன்றைக் காய்க்கு

நிகரான வாலை ஆட்டிக்
    காரெலி நின்று நின்று
நகர்ந்தது கூடச் சென்றேன்
    நற்பாதை காட்டும் என்றே. (4)

Peacock's Welcome

Happily as I proceeded
    the forest its peacock sent
to welcome me with its screech.
    Wagging its tail of the size
of laburnum's unripened fruit
    moved and paused a black rat
I joined it believing
    it would show me a good path.

தமிழா நீ வாழ்க!

28. முகத்திலே கொடுவாள் மீசை
    வேடன்என் எதிரில் வந்தான்.
அகப்பட்ட பறவை காட்ட,
    அவற்றின்பேர் கேட்டேன்! வேடன்
வகைப்பபட்ட பரத்து வாசன்
    என்பதை வலியன் என்றான்;
சகோரத்தைச் செம்போத் தென்றான்!
    தமிழாநீ வாழ்க என்றேன். (5)

Tamil, I greet you

Encountered I a
    hunter with a moustache
like a sickle, showed he me
    a bird and asked I him

its name, *Parattuvācan**
called he as *Valian* **
and *Cakōram** as *Cempōttu***
'Tamil, I greet you' said I.

வேடன் வழி கூறினான்

29. "போம்அங்கே! பாரும் அந்தப்
புனஎலு மிச்சை என்றான்
ஆம்என்றேன்" அதைத்தான் ஐயா
குருந்தென்றும் அறைவார் என்றான்!
ஆம்என்றேன் தெரிந்த வன்போல்!
"அப்பக்கம் நோக்கிச் சென்றால்
மாமரம் இருக்கும் அந்த
வழிச்செல்வீர்" என்றான் சென்றேன். (6)

Hunter shows the way

'Go there! see the
wild lime,' quoth he.
'Yes' said I like
an all-knowing person!
'It's also called
Atalantia, Sir' he said.
Guided he me to go by the
mango tree and so I did.

காட்டின் உச்சிக்கிளையில் குரங்கு ஊசல்

30. செருந்தி, யாச்சா, இலந்தை,
தேக்கிந்து கொன்றை யெல்லாம்
பெருங்காட்டின் கூரை! அந்தப்
பெருங்கூரை மேலே நீண்ட

---

* name in Sanskrit
** name in Tamil

ஒருமூங்கில், இருகு ரங்கு
　கண்டேன் பொன்னூசல் ஆடல்!
குருந்தடை யாளம் கண்டேன்
　கோணல்மா மரமும் கண்டேன்! (7)

Monkey's swing on the topmost branch of a wild tree

Pear, saal, jujube, teak
　date palm and laburnum
are the big forest's roof!
　Out-topping it is a
long bamboo and on it
　dance the monkeys.
Spotted I the wild lime
　and the snarled mango tree too.

பாம்பின் வாயில் தாயைப் பறிகொடுத்த மான்கன்றை நரியடித்தது

31. ஆனைஒன் றிளம ரத்தை
　முறித்திடும்; ஆந்தைக் கூட்டைப்
பூனைஒன் றணுகும்; அங்கே
　புலிஒன்று தோன்றும்; பாம்பின்
பானைவாய் திறக்கக் கண்டு
　யாவுமே பறக்கும்; கன்றோ
மானைக்கா ணாது நிற்கும்!
　அதைஒரு நரிபோய் மாய்க்கும். (8)

For kills a stag grieving over the lcss of its mother in the mouth of a python

Wrenches a tender
　tree an elephant
Approaches a
　cat an owl's nest
Appears there
　a tiger; a pot-mouthed

python's sight set
to flight all others;
yearns a stranded
stag for her mother
a fox pounces
on it and kills.

மயிலுக்குக் கரடி வாழ்த்து

32. இழந்தபெட் டையினைக் கண்டே
எழுந்தோடும் சேவல் வாலின்
கொழுந்துபட் டெழுந்த கூட்டக்
கொசுக்களை முகில்தான் என்று
தழைந்ததன் படம்வி ரிக்கும்
தனிமயி லால்அ டைத்தேன்
வழிந்திடும்; கரடி வந்து
மயிலுக்கு வாழ்த்துக் கூறும். (9)

Bear greets Peacock

Tail's tip of a cock
pursuing its lost hen
rouses the horde of
mosquitos; mistakes it
the peerless peacock for
a cloud and its wings
spreads; overflows the
honey in the bee-hive
comes there the bear
and greets the peacock.

பயன்பல விளைக்கும் காடு

33. ஆடிய கிளைகள் தோறும்
கொடிதொங்கி, அசையும்! புட்கள்
பாடிய படியி ருக்கும்!
படைவிலங் கொன்றை யொன்று

தேடிய படியி ருக்கும்!
    காற்றோடு சருகும் சேர்ந்து
நீடிசை காட்டா நிற்கும்;
    பயன்தந்து நிற்கும் காடே! (10)

The forest that does a lot of good

On all the dancing branches
    dangle the hanging creepers!
Birds keep on singing! animal
    is ever after its rival
Twigs carried by the wind
    sing an eternal song;
So lives long the forest
    yielding its eternal fruits.

★ ★ ★

5. குன்றம்

மாலை வானும் குன்றமும்

34. தங்கத்தை உருக்கி விட்ட
    வானோடை தன்னி லேஓர்
செங்கதிர் மாணிக் கத்துச்
    செழும்பழம் முழுகும் மாலை,
செங்குத்தாய் உயர்ந்த குன்றின்
    மரகதத் திருமே னிக்கு
மங்காத பவழம் போர்த்து
    வைத்தது வையம் காண! (1)

Hillock

Hill and Evening Sky

In the molten gold of
    the skiey stream, the eve,
the ripe fruit of the gem
    of the ruby-red rays,
submerges and clothes
    in bright red coral
the emerald countenance
    of the tall steep hill.

ஒளியும் குன்றும்

35. அருவிகள், வயிரத் தொங்கல்!
    அடர்செடி, பச்சைப் பட்டே!
குருவிகள், தங்கக் கட்டி!
    குளிர்மலர், மணியின் குப்பை!
எருதின்மேற் பாயும் வேங்கை,
    நிலவுமேல் எழுந்த மின்னல்,
சருகெலாம் ஒளிசேர் தங்கத்
    தகடுகள் பார டாநீ! (2)

Hill and Light

Waterfalls, diamond
pendants; verdurous
creepers, green velvet;
sparrows, mounds of gold;
cool flowers, a pile of
pearls; tiger pouncing
on bull, lightning over
the moon; look Oh! the
dried leaves are the
glittering sheets of gold.

கிளி எறிதல்

36. தலைக்கொன்றாய்க் கதிரைக் கொத்தித்
தழைபசுஞ் சிறக டித்து
மலைப்புன்னை மரத்தின் பக்கம்
வந்திடும் கிளிக்கூட் டத்தில்,
சிலைப்பெண்ணாள் கவண்எ றிந்து,
வீழ்த்தினேன் சிறகை என்றாள்
குலுக்கென்று சிரித்தொ ருத்தி
"கொழும்புன்னை இலைகள்" என்றாள்! (3)

Driving away the Parrots

The statue-like damsel slings at
the flocks of parrots carrying
grains in their beaks, fluttering
their leafy green wings and flying
beside the mountain mastwood and
says she has floored their wings.
Another lets a laugh escape
and says 'fleshy mastwood leaves'!

குறவன் மயக்கம்

37. பதட்டமாய்க் கிளிஎன் றெண்ணி
ஆதொண்டைப் பழம்பார்த் தானை
உதட்டினைப் பிதுக்கிக் "கோவை"
உன்குறி பிழைஎன் றோதும்!
குதித்தடி மான்மான் என்று
குறுந்தடி தூக்கு வானைக்,
கொதிக்காதே நான்அம் மானே
எனஓர்பெண் கூறி நிற்பாள்! (4)

The Kuravan* Nods

Mistakes he the thorny
caper's fruit for the parrot,
pouts she her *Kovai*** fruit-like
lips and points out his slip;
raises he a stick to hit
'the deer', stands a belle up,
soothes him and says
'It is none but me'!

குன்றச் சாரல், பிற

38. குன்றத்தின் "சாரல்", குன்றின்
அருவிகள் குதிக்கும் "பொய்கை"
பன்றிகள் மணற்கி ழங்கு
பறித்திடும் "ஊக்கம்", நல்ல
குன்றியின் மணியால், வெண்மைக்
கொம்பினால் அணிகள் பூண்டு
நின்றிடும் குறத்தி யர்கள்
"நிலாமுகம்" பார டாநீ! (5)

---

* man of the Kurava tribe; man of the hilly tract.

** a common creeper of the hedges, a climbing shrub.

Hill sides etc.

Hill's 'sides', her waterfalls
diving 'pools', boar's 'drive'
in plucking the root crops
see the "Kuṟattis" *
moon face ornamented
with crab's eye and horn.

குறத்தியர்

39. "நிறைதினைக் கதிர் முதிர்ந்து
நெடுந்தாளும் பழுத்த கொல்லைப்
புறத்தினில் தேர்போல் நீண்ட
புதுப்பரண் அமைத்து, மேலே
குறத்தியர் கவண்ண டுத்துக்
குறிபார்க்கும் விழிநீ லப்பூ!
எறியும்கை, செங்காந் தட்பூ!
உடுக்கைதான் எழில்இ டுப்பே! (6)

Kuṟattis

In the field rich with ripe
millets with long sturdy
stems Kuṟattis a new
platform set up long like
a festive car and sling
aim with their eyes the blue
nelumbo! throw with their
hands, the glory-lilies!
small concave drums are
their bewitching hips!

---

* Women of Kuṟava tribe; Women of the hiily tract.

மங்கிய வானில் குன்றின் காட்சி!

40. மறைகின்றான் பரிதி; குன்ற
    மங்கையோ ஒளியி ழந்து,
நிறைமூங்கில் இளங்கை நீட்டி
    வாராயோ எனஅ ழைப்பாள்!
சிறுபுட்கள் அலறும்! யானை
    இருப்பிடம் சேரும்! அங்கோர்
குறுநரி ஊளைச் சங்கால்
    இருள்இருள் என்று கூவும்! (7)

Hill in the dim sky

Sets the sun: the hillock-
    lady loses her glow,
extends her tender full-blown
    bamboo-hand and accosts
the sun. Tiny birds screech!
    Reaches elephant home!
conch of jackal blares:
    gloom gloom everywhere.

நிலவும் குன்றும்

41. இருந்தஓர் கருந்தி ரைக்குள்
    இட்டபொற் குவியல் போலே,
கருந்தமிழ்ச் சொல்லுக் குள்ளே
    கருத்துக்கள் இருத்தல் போலே
இருள்மூடிற் றுக்குன் றத்தை!
    நாழிகை இரண்டு செல்லத்
திரும்பிற்று நிலவு; குன்றம்
    திகழ்ந்தது முத்துப் போலே! (8)

Hill and Moon

Like a heap of gold
    hidden behind a dark curtain

like myriad ideas
    embedded in rich Tamil words
gloom enveloped the hillock!
    After an hour the moon
shines again; the hill glows
    like a heap of pearls!

எழில் பெற்ற குன்றம்

42. நீலமுக் காட்டுக் காரி
    நிலாப்பெண்ணாள், வற்றக் காய்ந்த
பாலிலே உறைமோர் ஊற்றிப்
    பருமத்தால் கடைந்து, பானை
மேலுற்ற வெண்ணெய் அள்ளிக்
    குன்றின்மேல் வீசி விட்டாள்!
ஏலுமட் டுந்தோ ழாநீ
    எடுத்துண்பாய் எழிலை எல்லாம்! (9)

Hillock made elegant

The blue-veiled belle Moon
    has on the hillock thrown
a ball of butter skimming
    on the pot prepared by
churning the perfectly
    boiled milk. Drink
deep the beauty, O
    brother, to the lees.

முகில் மொய்த்த குன்றம்

43. ஆனைகள், முதலைக் கூட்டம்,
    ஆயிரம் கருங்கு ரங்கு,
வானிலே காட்டி வந்த
    வண்முகில் ஒன்று கூடிப்

பானையில் ஊற்று கின்ற
    பதநீர்போல் குன்றில் மொய்க்கப்
போனது; அடிமை நெஞ்சம்
    புகைதல்போல் தோன்றும் குன்றம்!

Cloud-swarmed Hillock

Clouds drew the figures of
    elephants, crowds of
crocodiles and black monkeys
    in the sky and then,
like the lime toddy poured
    into the pot, swarmed they
the hill and it looked like
    the fuming slave's heart.

★ ★ ★

6. ஆறு

நீரற்ற ஆற்றுப்பாதை!

44. இருபக்கம் மண்மே டிட்டும்,
இடைஆழ்ந்தும், நீள மான
ஒருபாதை கண்டேன், அந்தப்
பாதையின் உள்இ டத்தில்
உரிந்தநற் றாழம் பூவின்
நறும்பொடி உதிர்ந்த தைப்போல்
பெருமணல், அதன்மே லெல்லாம்
கதிரொளிப் பெருக்கம் கண்டேன்! (1)

River

Dry river-bed

With the two banks raised by
earth and the middle
deepened, there ran a long
river-bed; inside it
espied I large grains
of sand like the sprinkling
of fine dust from the oped
screw-pine flower.
and the sunlight falling
and-flooding over it.

வழிப்போக்கு

45. மணல்சுடும்; வழிச்செல் வோர்கள்,
இறங்கியும் ஏறி யும்போய்
அணைகரை மேட்டின் அண்டை
அடர்மர நிழலில் நின்று
தணலேறும் தம்கால் ஆற்றிச்
சாலைகண் டுரைக் காண்பார்
அணிநிலம் நடுவில் ஆற்றுப்
பாதைவான் வில்போல் தோன்றும். (2)

Travelling

Sand burns! travellers
tread up and down
on the river-bed,
move to the trees' shade
beyond the mound-bank,
soothe their sore feet
take to the road
and reach their town.
River course amidst land
looks like a 'rainbow'.

வெள்ளம் வருமுன்

46. வெப்பத்தால் வெதும்பு கின்ற
வெளியெலாம் குளிர்காற் றொன்று
தொப்பென்று குதிக்க, அங்கே
துளிரெலாம் சிலிர்க்கக் கண்டேன்
எப்பக்கம் இருந்தோ கூட்டப்
பறவைகள் இப்பக் கத்துக்
குப்பத்து மரத்தில் வந்து
குந்திய புதுமை கண்டேன். (3)

Before the arrival of the floods

Scorched is the space in heat,
but a breeze begins to blow
there; sprout up the twigs;
birds in groups come as if
from nowhere and, lo, perch
on the trees of this village!

வெள்ளத்தின் தோற்றம்

47. ஒலிஒன்று கேட்டேன், ஒஒ
புதுப்புனல்! பெரிய வெள்ளம்,

சலசல என்று பாய்ந்து
    வரக்கண் டேன்தணல் நிறத்தில்
நிலவொத்த நிறம்க லந்து
    நெடுவானின் சுடரும் வாங்கிப்
பொலிந்தது! கோடை யாட்சி
    மாற்றிற்றுப் புரட்சி வெள்ளம். (4)

The look of the floods

Hearken the sound OO!
    of the fresh floods!
It leaps and glitters
    with the sun's red
and the moon's white;
    The revolutionary
floods have changed
    the reign of summer.

வெள்ளப் பாய்ச்சல்

48. பெருஞ்சிங்கம் அறைய வீழும்
    யானைபோல் பெருகிப் பாய்ந்து
வரும்வெள்ளம், மோத லாலே
    மணற்கரை இடிந்து வீழும்!
மருங்கினில் இருந்த ஆலும்
    மல்லாந்து வீழும் ஆற்றில்!
பருந்துமேற் பறக்கும்! நீரில்,
    பட்டாவைச் சுழற்றும் வாளை! (5)

The leap of the floods

Floods rush like the falling of
    an elephant beaten by a lion,
dash the sand-bank to pieces
    and the banyan near it

fall headlong into the river!
Eagle soars up! In the
water scabbard fish swirls its
body like a sword.

வெள்ளத்தின் வரவறிதல்

49. கரையோரப் புலத்தில் மேயும்
காலிகள் கடமை எண்ணும்!
தரையினிற் காதை ஊன்றிச்
சரிசரி புதுவெள் ளத்தின்
திரைமோதும் ஒலிதான் என்று
சிறுவர்கள் செங்கை காட்டிப்
பெரியோரைக் கூவு கின்றார்;
பேச்சொன்றே ஒலியோ நீளம்! (6)

Knowing the advent of floods

Cattle grazing on the banks
immersed in their duty are!
place lads their ears
on the ground and know the
sound of the fresh floods and
beckon the elders;
'he speech the same is, though
the sound is long-drawn-out.

வெள்ளத்தின் ஒளி! அழகு!

50. இருகரை ததும்பும் வெள்ள
நெளிவினில் எறியும் தங்கச்
சரிவுகள்! நுரையோ முத்துத்
தடுக்குகள்! சுழல்மீன் கொத்தி

மரகத வீச்சு! நீரில்
   மிதக்கின்ற மரங்க ளின்மேல்
ஒருநாரை வெண்டா ழம்பூ!
   உவப்புக்கோ உவமை இல்லை. (7)

Sound and beauty of the floods

Folds in the floods on
   the two overflowing banks
are the burning slopes
   of gold! Ford, the mat
of pearls! the swirling
   king-fisher, a sweep
of emerald! a crane
   perching on the skimming
trees, a white screw-pine!
   rapture is beyond compare.

வெள்ளம் எனும் படைக்கு மரங்களின் வாழ்த்து

51. ஒரேவகை ஆடை பூண்ட
   பெரும்படை, ஒழுங்காய் நின்று
சரேலெனப் பகைமேற் பாயும்
   தன்மைபோல் ஆற்று வெள்ளம்,
இராவெலாம் நடத்தல் கண்ட
   இருகரை மரங்கள், தோல்வி
வராவண்ணம் நெஞ்சால் வாழ்த்தி
   மலர்வீசும் கிளைத்தோள் நீட்டி! (8)

Trees bless the army of floods

As a vast army in
   uniform march in
order and attack
   the enemy abruptly

floods rush in the river
all through the night; trees
on both the banks, project
their shoulder-branches,
sprinkle flowers, bless
heartily the floods.

உழவர் முயற்சி

52. ஆற்றுவெள் ளத்தைக் காணச்
சிற்றூரார் அங்கு வந்தார்!
போற்றினார் புதுவெள் ளத்தைப்
புகன்றனர் வாழ்த்து ரைகள்!
காற்றாகப் பறந்து சென்று
கழனிகள் மடைதி றந்து
மாற்றினார் வாய்க்கால்! மற்றும்
வடிகாலை மறித்தார் நன்றே. (9)

Farmers become busy

There came the townsfolk
to see the floods praised they
the fresh floods; and sang songs!
Flying like wind oped they
the fields' sluices, changed
the channels and blocked the seep.

ஆற்று நடை

53. நோய்தீர்ந்தார்; வறுமை தீர்ந்தார்,
நூற்றுக்கு நூறு பேரும்!
ஓய்வின்றிக் கலப்பை தூக்கி
உழவுப்பண் பாட லானார்!
சேய்களின் மகிழ்ச்சி கண்டு
சிலம்படி குலுங்க ஆற்றுத்

தாய்நடக் கின்றாள் வையம்
    தழைகவே தழைக என்றே! (10)

River's Gait

Gone is the poverty,
    vanished is the disease
for the cent per cent of
    the people! without cease
raise they their ploughs and
    sing the song of farming!
Seeing her children's joy
    the river-mother treads
jingling her anklets
    and blessing the world!

★ ★ ★

7. செந்தாமரை

நீர், இலை, நீர்த்துளிகள்

54. கண்ணாடித் தரையின் மீது
    கண்கவர் பச்சைத் தட்டில்
எண்ணாத ஒளிமுத் துக்கள்
    இறைந்தது போல்கு ளத்துத்
தண்ணீரி லேப டர்ந்த
    தாமரை இலையும், மேலே
தெண்ணீரின் துளியும் கண்டேன்
    உவப்பொடு வீடு சேர்ந்தேன். (1)

Red Lotus

Water, Leaf and Drops

Like the unnumbered
    bright pearls scattered in
the glamorous green
    plate on the glassy floor
see I the lotus leaf
    sprawling on the water
and the drops of water
    crystals over it;
mind brimming with
    joy reach I my home.

தாமரையின் சிற்றரும்பு

55. சிலநாட்கள் சென்ற பின்னர்க்
    குளக்கரை சென்றேன்! பச்சை
இலைத்தட்டில் சிந்தும் பால்போல்
    எழில்நீரும், கரிய பாம்பின்

தலைகள்போல் நிமிர்ந் திருந்த
    தாமரைச் சிற்ற ரும்பும்
இலகுதல் காணப் பெற்றேன்;
    காட்சியின் இன்பம் பெற்றேன். (2)

The sprouting bud of the Lotus

After a few days
    went I to the pond-bank;
espied I the elegant
    water like the milk sprinkled
on the greenish leafy
    plate and the sprouting bud
of the lotus rearing
    its head high like the black
snake's heads and drank deep
    delight in these sights

முதிர் அரும்பு

56. மணிஇருள் அடர்ந்த வீட்டில்
    மங்கைமார், செங்கை ஏந்தி,
அணிசெய்த நல்வி ளக்கின்
    அழகிய பிழம்பு போலத்
தணிஇலைப் பரப்பி னிற்செந்
    தாமரைச் செவ்வ ரும்பு
பிணிபோக்கி என்வி ழிக்குப்
    படைத்தது பெருவி ருந்தே! (3)

The ripe bud

Like the lovely flame
    of the beautified lamp
held in the graceful
    hands of a maiden

in a house dark-dense
  the lotus's red bud
in the expanse of
  cool leaves, feasts
my eyes grandly
  relieving agony.

அவிழ் அரும்பு

57. விரிகின்ற பச்சைப் பட்டை
  மேனி போர்த்துக் கிடந்து
வரிக்கின்ற பெண்கள், வான
  வீதியைப் பார்த்துப் பார்த்துச்
சிரிக்கின்ற இதழ்க்கூட் டத்தால்
  மாணிக்கம் சிதறு தல்போல்
இருக்கும்அப் பச்சி லைமேல்
  அரும்புகள் இதழ்வி ரிக்கும்! (4)

The blossoming bud

Like the women clothed in
  and covering their
countenances with the
  green stretch-silk, looking
aloft at the skiey path,
  their clustered smiling lips
spattering their gems,
  blossom buds on green leaves.

மலர்களின் தோற்றம்

58. விண்போன்ற வெள்ளக் காடு,
  மேலெலாம் ஒளிசெய் கின்ற
வெண்முத்தங் கள்கொ ழிக்கும்
  பச்சிலைக் காடு, மேலே

மண்ணுளார் மகிழும் செந்தா
    மரைமலர்க் காடு, நெஞ்சைக்
கண்ணுளே வைக்கச் சொல்லிக்
    கவிதையைக் காணச் சொல்லும். (5)

The appearance of flowers

Sheet of water vast as
    the sky, the bright pearl-like
water-drops on the forest
    of green leaves, above it
the forest of red lotuses
    that enthuse the people
ask the heart to be the eyes
    and see the poetry of it all.

ஒப்பு

59. வாய்போலச் சிலம லர்கள்!
    'வா'என்றே அழைக்கும் கைபோல்
தூயவை சிலம லர்கள்!
    தோய்ந்துநீ ராடி மேலே
பாயும்நன் முகம்போல் நெஞ்சைப்
    பறிப்பன சிலம லர்கள்!
ஆயிரம் பெண்கள் நீரில்
    ஆர்ப்பாட்டம் போலும் பூக்கள்! (6)

Comparison

Mouth resemble a few
    flowers; pure are some like
an inviting hand; like
    the lovely face emerging
from the water are captivating
    some; flowers are

like the dandyism displayed
in water by thousand ladies.

செவ்விதழ்

60. ஓரிதழ் குழந்தை கன்னம்!
ஓரிதழ் விழியை ஒக்கும்!
ஓரிதழ் தன்ம ணாளன்
உருவினைக் கண்டு கண்டு
பூரிக்கும் உதடு! மற்றும்
ஓரிதழ் பொல்லார் நெஞ்சம்!
வாரித் தரச்சி வந்த
உள்ளங்கை யாம்மற் றொன்று! (7)

Red Petals

Child's cheek resembles a petal
appears another
like the eye; looks a third
like the full-blown lip
of a lady drunk with joy
looking at her dear
husband's figure, a fourth
reminds one a wicked heart;
yet another is like
the palm reddened with giving.

தேன்

61. மூடிய வாய்தி றந்து
உளமார முன்னா ளெல்லாம்
தேடிய தமிழு ணர்வைத்
தின்னவே பலர்க்கும் தந்தும்
வாடாத புலவர் போலே
அரும்பிப்பின் மலர்ந்த பூக்கள்

வாடாது தேன்கொ டுக்கும்
    வண்டுகள் அதைக் குடிக்கும்! (8)

Honey

Like poets infusing in
    others feeling for Tamil
by expressing all they
    have learnt of yore and yet
not withered by so doing,
    buds blooming into
blossom give honey
    for the bees to drink on.

வண்டுகள்

62. தேனுண்ண, வண்டு பாடும்!
    தேனுண்ட பின்ஓர் கூட்டம்
தானோர்பால் தாவும்! வேறோர்
    தனிக்கூட்டம் களியாட் டத்தை
வானிடை நடத்தும்! ஒன்று
    மலர்என்னும் கட்டி லுண்டு
நானுண்டென் றுறக்கடம் கொள்ளும்
    நறும்பொடி இறைக்கும் ஒன்று. (9)

Bees

Drunk with honey,
    buzzes here a bee;
a crowd shoots to a place;
    another group in an orgy
in the sky indulges!
    one dozes off in the
flower-bed while another
    sprinkles the scented dust.

பாட்டு, மணம்

63. என்னைநான் இழந்தேன்; இன்ப
    உலகத்தில் வாழ லுற்றேன்;
பொன்துகள், தென்றற் காற்று,
    புதுமணம், வண்டின் பாட்டு,
பன்னூறு செழுமா ணிக்கப்
    பறவைபோல் கூட்டப் பூக்கள்
இன்றெலாம் பார்த்திட் டாலும்
    தெவிட்டாத எழிலின் கூத்தே! (10)

Song and Scent

Lost I myself in the
    world of joy; golden dust,
sweet breeze, fresh fragrance,
    the bee's buzzing and
the vast hordes of flowers
    like thousands of
ruby-red birds, this dance of
    beauty never satiates!

★ ★ ★

8. ஞாயிறு

எழுந்த ஞாயிறு!

64. ஒளிப்பொருள் நீநீ ஞாலத்
தொருபொருள், வாராய்! நெஞ்சக்
களிப்பினில் கூத்தைச் சேர்க்கும்
கனற்பொரு ளேஆழ் நீரில்
வெளிப்பட எழுந்தாய்; ஒகோ
விண்ணெலாம் பொன்னை அள்ளித்
தெளிக்கின்றாய்; கடலிற் பொங்கும்
திரையெல்லாம் ஒளியாய்ச் செய்தாய். (1)

Sun

The Sun has risen

Dazzling object are you! the
matchless matter of the world
O welcome! the orb of flame,
add you drama to gay heart,
you rise from the sea's depths;
O sprinkle you all over
the sky rich gold; you make
the surging sea-waves glow.

வையத்தின் உணர்ச்சி

65. எழுந்தன உயிரின் கூட்டம்!
இருள்இல்லை அயர்வும் இல்லை!
எழுந்தனை ஒளியே, எங்கும்!
எங்கணும் உணர்ச்சி வெள்ளம்
பொழிந்தநின் கதிர்ஒவ் வொன்றும்
பொலிந்தேறி, மேற்றி சைமேல்
கொழுந்தோடக் கோடி வண்ணம்
கொழித்தது சுடர்க்கோ மானே! (2)

World's inspiration

O arises there all forms
of life! vanish gloom and
langour, light fills up all
the space, inspiration
wells up everywhere.
Each ray you shower enlivens.
O the Emperor of light,
the sky with myriad hues!

காட்சி ஞாயிறு

66. பொங்கியும் பொலிந்தும் நீண்ட
புதுப்பிடர் மயிர்சி லிர்க்கும்
சிங்கமே! வான வீதி
திகுதிகு எனஎ ரிக்கும்
மங்காத தணற்பி ழம்பே!
மாணிக்கக் குன்றே! தீர்ந்த
தங்கத்தின் தட்டே! வானத்
தகளியிற் பெருவி ளக்கே! (3)

The Sun's sight

O lion bristling the
long new nice and rich
hair! O the ever-bright
ball of fire glowing
the skiey way! the gem-hill;
the perfectly wrought
golden plate! the huge lamp
of the bowl of the firmament!

ஒளி செய்யும் பரிதி

67. கடலிலே கோடி கோடிக்
கதிர்க்கைகள் ஊன்று கின்றாய்!

நெடுவானில் கோடி கோடி
    நிறைசுடர்க் கைகள் நீட்டி
இடைப்படு மலையோ காடோ
    இல்லமோ பொய்கை ஆறோ
அடங்கநின் ஒளிஅ ளாவ
    அமைந்தனை! பரிதி வாழி! (4)

Light - giving Sun

Implant you in the
    sea myriad hands of rays!
You project them in the
    sky too and bathe hills forests,
houses, tanks and rivers
    with light enough O Sun,
the embodiment of light,
    our blessings be to you!

கதிரும் இருளும்

68. என்னகாண் புதுமை! தங்க
    இழையுடன் நூலை வைத்துப்
பின்னிய ஆடை காற்றில்
    பெயர்ந்தாடி அசைவ தைப்போல்
நன்னீரில் கதிர்க லந்து
    நளிர்கடல் நெளிதல் கண்டேன்;
உன்கதிர், இருட்ப லாவை
    உரித்தொளிச் சுளையூட் டிற்றே! (5)

Ray and gloom

Lo, what a wonder! Like
    the cloth woven with the thread
and the golden filament
    fluttering in the wind,

rays mix into water
wriggling the cool sea; your rays
peel off jackfruit's shell's gloom
and reveal its fruit's light.

கறைபோக்கி எழில்செய்தாய்

69. இலகிய பனியின் முத்தை
இளங்கதிர்க் கையால் உண்பாய்!
அலைஅலை யாய்உ மிழ்வாய்!
அழகினை, ஒளியை யெலலாம்!
இலைதொறும் ஈரம் காத்த
கறைபோக்கி இயல்பு காப்பாய்!
மலையெலாம் சோலை எல்லாம்
நனைக்கின்றாய் சுடர்ப்பொன் நீரால்! (6)

You remove the stain and beautify

Swallow you with the young
rays of hand the glittering
snow-pearl; emit you in
wave after wave the brightness
of beauty all; restore
you the pristine nature
of the leaves removing the
stain of wetness; drench you
with the water of your golden
rays mountains, groves and all.

எங்கும் அது

70. தாமரை அரும்பி லெல்லாம்
சரித்தனை இதழ்கள் தம்மை!
மாமரத் தளிர்அ சைவில்
மணிப்பச்சை குலுங்கச் செய்தாய்!

ஆமாமாம் சேவற் கொண்டை
அதிலும்உன் அழகே காண்பேன்!
நீமன்னன்; ஒளியின் செல்வன்;
நிறைமக்கள் வாழ்த்தும் வெய்யோன். (7)

The ubiquitous Sun

Cause you the lotus buds
to bloom into petals,
the glorious green to flourish
in the shake of the tender
shoots of the mango tree!
even in the cock's crest
find I your beauty! You, a
king, a light-possessor.
Eulogise you, the source
of light, the worthy.

பரிதியும் செயலும்

71. இறகினில் உயிரை வைத்தாய்
எழுந்தன புட்கள்! மாதர்
அறஞ்செய்யும் திறஞ்செய் திட்டாய்!
ஆடவர் குன்றத் தோளில்
உறைகின்றாய்! கன்று காலி
உயிர்பெறச் செய்கின் றாய்நீ!
மறத்தமிழ் மக்கள் வாழ்வில்
இன்பத்தை வைத்தாய் நீயே. (8)

What the Sun does

Infuse you life in the wings
and arise there the birds!
Make you women keep their
virtue. Rest you on the

Brave's hill-shoulders, to calf
    and cow bestow you life
The lives of all the brave
    Tamils keep you in cheer.

பரிதி இன்றேல் நிலாவுக்கு ஒளியில்லை

72. வாழும்நின் ஒளிதான் இன்றேல்
    வானிலா உடுக்கள் எல்லாம்
தாழங்காய், கடுக்காய் கள்போல்
    தழைவின்றி அழகி ழக்கும்!
பாழ்என்ற நிலையில் வாழ்வைப்
    பயிரிட்ட உழவன் நீபைங்
கூழுக்கு வேரும் நீயே
    குளிருக்குப் போர்வை நீயே! (9)

Sans Sun, Moon has no glow

Bereft of your living light
    their beauty all the stars will
lose like the unripened fruits
    of screw-pine and myrobalan!
farmer are you creating
    new life in the waste!
the basis for luscious crops;
    the shawl for the cold!

ஞாயிறு வாழி

73. விழிப்பார்வை தடுத்து வீழ
    விரிகின்ற ஒளியே, சோர்வை
ஒழிக்கின்ற உணர்வே, வையத்
    திருளினை ஒதுக்கித் தள்ளித்

தழற்பெரு வெள்ளந் தன்னைச்
  சாய்ப்போயே, வெயிலில் ஆடித்
தழைக்கின்றோம் புதுஞா யிற்றுத்
  தனிச்சொத்தே வாழி நன்றே. (10)

Long live the Sun

You're the dazzling light;
  the inspiration
to remove exhaustion;
  your fiery light's flood
rout the gloom, play we
  and thrive in delight;
It's your sole property,
  Long live, O ever-new Sun!

★ ★ ★

9. வான்

விண்மீன் நிறைந்த வான்

74. மண்மீதில் உழைப்பா ரெல்லாம்
    வறியராம்! உரிமை கேட்டால்
புண்மீதில் அம்பு பாய்ச்சும்
    புலையர்செல் வராம்இ தைத்தன்
கண்மீதில் பகலி லெல்லாம்
    கண்டுகண் டந்திக் குப்பின்
விண்மீனாய்க் கொப்ப ளித்த
    விரிவானம் பாராய் தம்பி! (1)

Sky

Star-spangled sky

Toilers on the land are called
    the poor, crave they for their rights,
the wicked shoot arrows into
    their wounds and style themselves
the rich. Watches this the wide
    sky sadly all the day through
and after dusk bluster
    into stars, Look, O brother!

நிலாச்சேவல், விண்மீன் குஞ்சுகள், இருட்டுப்பூனை

75. பாற்புகை முகிலைச் சீய்த்துப்
    பளிச்சென்று "திங்கட் சேவல்"
நாற்றிக்கும் குரலெ டுத்து
    நல்லொளி பாய்ச்சிப், பெட்டை
ஏற்பாட்டுக் கடங்காப் பொட்டுப்
    பொடிவிண்மீன் குஞ்சு கட்கும்
மேற்பார்வை செலுத்திப், "பூனை
    இருட்டையும்" வெருத்துத் தள்ளும். (2)

'Moon' Cock, 'Star' Chicks and 'Gloom' Cat

Cleaving the milk-smoke-like
 cloud emerges the moon cock
blows a bugle of light and
 splashes the glow on all sides
wipes away the gloom cat
 and surveys the wild star chicks.

பகல் வானில் முகிலோவியங்கள்

76. *பகல்வானிற் கதிரின் வீச்சுப்*
 பரந்தது! முகிலி னங்கள்
வகைவகை ஓவி யங்கள்
 வழங்கின; யானைக் கூட்டம்!
தகதக எனும்மா ணிக்க
 அருவிகள்! நீலச் சாரல்!
புகைக்கூட்டம்! எரிம லைகள்!
 பொன்வேங்கை! மணிப்பூஞ் சோலை! (3)

Cloud's drawings on the day-lit sky

Spreads on the day-lit sky
 the sun's rays sweep, varied
shapes assume the clouds - hordes
 of elephants, glittering
brooks, blue slopes, circles
 of smoke, volcanoes,
golden kino tree
 and elegant gardens.

இருண்ட வானும் ஏற்றிய விளக்கும்

77. *கிழக்குப்பெண் விட்டெ றிந்த*
 கிளிச்சிறைப் பரிதிப் பந்து,

செழித்தமேற் றிசைவா னத்தின்
    செம்பருத் திப்பூங் காவில்
விழுந்தது! விரிவி ளக்கின்
    கொழுந்தினால் மங்கை மார்கள்
இழந்ததைத் தேடிக் கொள்ள
    இருள்மாற்றிக் கொடுக்கின் றார்கள்! (4)

Lamp lighted in the dark sky

The yellow- golden ball
    of Phoebus cast by
the woman of the East
    falls on the shoe-flower
garden of the West.
    With the expanding
tongues of flame, maidens
    the darkness exchange.

காலை வானம்

78. கோழிகூ விற்று! வையம்,
    கொண்டதோர் இருளைத், தங்க
மேழியால் உழுதான் அந்த
    விரிகதிர்ச் செல்வன்; பின்னர்
ஆழிசூழ் உலகின் காட்சி
    அரும்பிற்று! முனைய விழ்ந்து
வாழிய வைய மென்று
    மலர்ந்தது காலை வானம்! (5)

The sky of the dawn

Crows the cock, the expanding
    rays of the farmer Sun
Ploughs the land of gloom
    with his golden plough, lo!

sprouts the sight of the
    sea-surrounded land
blooms the dawn blessing
    "Long live the world".

வானவில்

79. அதிர்ந்தது காற்று! நீளப்
    பூங்கிளை அசைந்தா டிற்று!
முதிர்ந்திட்ட முகிலின் சேறு
    முடிற்றுச் சேற்றுக் குள்ளே
புதைந்திட்ட கதிரிற் பூத்த
    புதுப்புது வண்ண மெல்லாம்
ததும்பிற்றே வான வில்லாய்ப்
    பாரடி அழகின் தன்மை! (6)

Rainbow

Vibrates rudely the gale!
    sways and swings the long
flowery branch! denser grows
    the mire of the ripened clouds!
From out of these the novel
    hues of the VIBGYOR bloom!
Look to the exquisite
    loveliness, this rainbow, O!

மழைவான்

80. பகல்வான்மேல் கருமு கில்கள்
    படைஎடுத் தனவில் லோடு
துகளற்ற வாளும், வேலும்
    சுழன்றன மின்னி மின்னி!

நகைத்தது கலக லென்று
நல்லகார் முகில்தான்! நெற்றி
அகத்துற்ற இயற்கைப் பெண்ணாள்
இறைத்தாள்பூ மழையை அள்ளி! (7)

The sky in the rain

Cumulo-nimbus clouds
the morning sky invaded,
swirl and splash the bow
and the sword and the spear
laughs the good dark
cloud thunderously
The Nature-woman
elated with a sense
of victory sprinkles
flower-rain profusely.

எரிகின்ற வானம்

81. தேன்செய்யும் மலரும் தீயும்!
செந்தீயும் நீறாய்ப் போகும்!
கான்செய்ஊர் மலைகா ஆறு
கடலெலாம் எரிவ தோடு
தான்செய்த தணலில் தானும்
எரிகின்றான் பகலோன்! அங்கு-
வான்செய்த வெப்பத் தால்இவ்
வையத்தின் அடியும் வேகும்! (8)

The burning sky

Scorched are honey-rich
flowers! Into ashes
turn the crimson flames! woods
fields, towns, hills, groves, rivers,

seas burn and also the
  sun which itself the embers
ignites! There heat scorches
  the depths of this earth!

உச்சிப் போதுக்கும் மாலைப் போதுக்கும் இடைநேரம்

82. உச்சியில் இருந்த வெய்யோன்,
  ஓரடி மேற்கில் வைத்தான்,
நொச்சியின் நிழல்கி ழக்கில்
  சாய்ந்தது! நுரையும், நீரும்,
பச்சையும், பழுப்பு மான
  பலவண்ண முகில்கள் கூடிப்
பொய்ச்சான்று போல, யானை
  புகலும்பின் மலையைக் காட்டும். (9)

The time between the Noon and the Evening

Treads the noon-day sun
  a step towards the West;
leans the shadow of
  the Chaste tree on the East;
Clouds various-coloured
  as froth, water, green
and yellow mislead
  mountain as elephant.

வான் தந்த பாடம்

83. எத்தனை பெரிய வானம்!
  எண்ணிப்பார் உனையும் நீயே;
இத்தரை, கொய்யாப் பிஞ்சு;
  நீஅதில் சிற்றெ றும்பே
அத்தனை பேரும் மெய்யாய்
  அப்படித் தானே மானே?

பித்தேறி மேல்கீழ் என்று
மக்கள்தாம் பேசல் என்னே!

The lesson the sky teaches

How huge is the sky!
Think you of yourself;
the earth is a tiny
guava fruit; you, like all
others are a tiny
ant in it; isn't it so, O dear?
Why talk madly of
the high and the low?

★ ★ ★

10. ஆல்

அடி, கிளை, காய், இலை, நிழல்

84. ஆயிரம் கிளைகள் கொண்ட
அடிமரம் பெரிய யானை!
போயின மிலார்கள் வானில்!
பொலிந்தன பவளக் காய்கள்!
காயினை நிழலாற் காக்கும்
இலையெலாம், உள்ளங் கைகள்!
ஆயஊர் அடங்கும் நீழல்,
ஆலிடைக் காண லாகும்! (1)

Banyan

Trunk, Branch, Fruit, Leaf and Shadow

With myriad branches
is the trunk of the tree
a big elephant!
reach switches the sky!
Shine there the coral
unripe fruits! the palms
of the hand are the
leaves protecting these!
Oh! shadow a whole town
can a banyan tree!

விழுதும் வேரும்

85. தூலம்போல் வளர்கி ளைக்கு
விழுதுகள் தூண்கள்! தூண்கள்
ஆலினைச் சுற்றி நிற்கும்
அருந்திறல் மறவர்! வேரோ
வாலினைத் தரையில் வீழ்த்தி
மண்டிய பாம்பின் கூட்டம்!

நீலவான் மறைக்கும் ஆல்தான்
ஒற்றைக்கால் நெடிய பந்தல்! (2)

Roots and aerial roots

Aerial roots to the beam-like
growing branches are the pillars!
pillars surrounding the banyan,
the rare brave warriors!
roots, the floor-stamped tails
of the multitudinous snakes!
blue-sky shrouding banyan,
a lofty lone-propped pandal!

பச்சிலை, இளவிழுது

86. மேற்கிளை யின்வீழ் தெல்லாம்
மின்னிடும் பொன்னி ழைகள்!
வேற்கோல்போல் சிலவீழ் துண்டாம்!
அருவியின் வீழ்ச்சி போலத்
தோற்றஞ்செய் வனவும் உண்டு!
சுடர்வான் கீழ்ப்பச் சிலைவான்
ஏற்பட்ட தென்றால், வீழ்தோ
எழுந்தங்கக் கதிர்கள் என்பேன். (3)

Green leaves and tender aerial roots

Upper branches' aerial
roots the glittering golden
filaments are! seem some like
spearheads, resemble some others
waterfalls. A sky of leafy
green under the ruby
sky the aerial roots,
the rising golden rays.

அடிமரச் சார்பு

87. அடிமரப் பதிவி லெல்லாம்
    அடங்கிடும் காட்டுப் பூனை!
இடையிடை ஏற்பட் டுள்ள
    பெருங்கிளைப் பொந்தி லெல்லாம்
படைப்பாம்பின் பெருமூச் சுக்கள்!
    பளிங்குக்கண் ஆந்தைச் சீறல்!
தடதடப் பறவைக் கூட்டம்!
    தரையெலாம் சருகின் மெத்தை! (4)

The sides of the trunk

Lurks the wild cat in
    the dents of the trunk
hiss the army-frightening
    snakes in hollows betwixt
the big branches! fierce
    screams of glass-eyed owls!
hordes of fluttering
    birds! all the floor is
the soft cushion of the
    desiccated twigs!

வெளவால், பழக்குலை, கோது, குரங்கு, பருந்து

88. தொலைவுள்ள கிளையில் வெளவால்
    தொங்கிடும்; வாய்க்குள் கொண்டு
குலைப்பழம், கிளைகொ டுக்கும்;
    கோதுகள் மழையாய்ச் சிந்தும்!
தலைக்கொழுப் புக்கு ரங்கு
    சாட்டைக்கோல் ஒடிக்கும்; பின்னால்
இலைச்சந்தில் குரங்கின் வாலை
    எலியென்று பருந்தி ழுக்கும்! (5)

Bat, Bunch of fruits, Sod, Monkey and Eagle

Hangs the bat in the
farthest branch; In its mouth
puts the branch a bunch of fruits;
sods rain down; Breaks a stick
the head-strong monkey;
In the interstice an
eagle the monkey's tail pulls
mistaking it for a rat.

கிளிகள்

89. கொத்தான பழக்கு லைக்குக்
குறுங்கிளை தனில்ஆண் கிள்ளை
தொத்துங்கால் தவறி, அங்கே
துடிக்குந்தன் பெட்டை யண்டைப்
பொத்தென்று வீழும்; அன்பிற்
பிணைந்திடும்; அருகில் உள்ள
தித்திக்கும் பழங்கள் அக்கால்
ஆணுக்குக் கசப்பைச் செய்யும்! (6)

Parrots

Jumps the male parrot
at a bunch of fruits;
slips, anxious
grows the female;
Falls the male near
and mate they with love
Sweet fruits then turn
bitter to the male.

சிட்டுக்கள்

90. வானத்துக் குமிழ்ப றந்து
வையத்தில் வீழ்வ தைப்போல்

தானம்பா டும்சிட் டுக்கள்
    தழைகிளை மீது வீழ்ந்து,
பூனைக்கண் போல்ஒ ளிக்கும்;
    புழுக்களைத் தின்று தின்று
தேனிறை முல்லைக் காம்பின்
    சிற்றடி தத்திப் பாடும். (7)

Sparrows

Like the skiey bubbles
    flying down to the earth
sweet-singing sparrows fall
    on leafy branches, sparkle
their eyes like a cat's;
    eat they worms and twit
on the honey-rich stalk
    of jasmine and sing.

குரங்கின் அச்சம்

91. கிளையினிற் பாம்பு தொங்க,
    விழுதென்று, குரங்கு தொட்டு
"விளக்கினைத் தொட்ட பிள்ளை
    வெடுக்கெனக் குதித்த தைப்போல்"
கிளைதோறும் குதித்துத் தாவிக்
    கீழுள்ள விழுதை யெல்லாம்
ஒளிப்பாம்பாய் எண்ணி எண்ணி
    உச்சிபோய்த் தன்வால் பார்க்கும். (8)

Fear of Monkey

Hangs a snake on the branch,
    mistakes it the monkey
for an aerial root touches,
    jumps down abruptly like

a child taking away his
hand from the burning lamp jumps
from branch to branch fearing
every prop root a snake is.
Reaching the top sees it
its own tail gripped in fear.

பறவை யூஞ்சல்

92. ஆலினைக் காற்று மோதும்;
அசைவேனோ எனச்சி ரித்துக்
கோலத்துக் கிளைகு லுங்க
அடிமரக் குன்று நிற்கும்!
தாலாட்ட ஆளில் லாமல்
தவித்திட்ட கிளைப்புள் ளெல்லாம்
கால்வைத்த கிளைகள் ஆடக்
காற்றுக்கு நன்றி கூறும்! (9)

Bird's swing

Dashes the wind the banyan
tree, 'will I move?' asks
it laughing, the trunk-hill
standing unmoved with
its lovely branches shaking
thank the anxious birds
perching on the branches
the wind for swinging.

குயில் விருந்து

93. மழைமுகில் மின்னுக் கஞ்சி
மாங்குயில் பறந்து வந்து
"வழங்குக குடிசை" என்று
வாய்விட்டு வண்ணம் பாடக்

கொழுங்கிளைத் தோள்உ யர்த்திக்
குளிரிலைக் கைய மர்த்திப்
பழந்தந்து களிப்பாக் கும்பின்
பசுந்துளிர் வழங்கும் ஆலே. (10)

Cuckoo's feast

Afraid of the lightning
from the cumulo-nimbus
flies a mango tree's
cuckoo and clamours
sweetly for a hut,
raises banyan its
shoulder of flushy branch
brings down its hands
of cool leaves, offers it
fruits sprouts and cheers.

★ ★ ★

11. புறாக்கள்

கூட்டின் திறப்பு, புறாக்களின் குதிப்பு

94. வீட்டுக்கு வெளிப் புறத்தில்
 வேலன் வந்தே புறாவின்
கூட்டினைத் திறக்கு முன்பு
 "குடுகுடு" எனக்கு தித்தல்
கேட்டது காதில்! கூட்டைத்
 திறந்ததும் கீழ்ச்ச ரிந்த
கோட்டுப்பூப் போற்பு றாக்கள்
 குதித்தன கூட்டி னின்றே! (1)

Doves

Cage opens and Doves gambol

Heard the frisk and
 frolic of the doves
before Vēlaṉ came
 out of the house
When the cage he opened
 jumped they out
like the falling of
 flowers from branches.

புறாக்களின் பன்னிறம்

95. இருநிலா இணைந்து பாடி
 இரையுண்ணும்! செவ்வி தழ்கள்
விரியாத தாமரை போல்
 ஓர்இணை! மெல்லி யர்கள்
கருங்கொண்டை! கட்டி ஈயம்
 காயாம்பூக் கொத்து! மேலும்,
ஒருபக்கம் இருவர் ழைப்பூ!
 உயிருள்ள அழகின் மேய்ச்சல்! (2)

Multi-coloured Doves

Entwine, sing and
feed two moons! a pair
like the unfurled
red petals of lotus
the black bun of
the gentle belles!
condensed leaden
bouquet of billberry!
a lovely pair
of plantain flowers!
a vital throb
of beauty's graze.

புறாக்களிடம் ஒத்துண்ணல் உண்டு

96. இட்டதோர் தாம ரைப்பூ
இதழ்விரிந் திருத்தல் போலே
வட்டமாய்ப் புறாக்கள் கூடி
இரையுண்ணும்; அவற்றின் வாழ்வில்
வெட்டில்லை குத்து மில்லை;
வேறுவே றிருந்த ருந்தும்
கட்டில்லை; கீழ்மேல் என்னும்
கண்மூடி வழக்க மில்லை.

Doves take their food together

Like the lotus
fanning out its petals
sit and eat the
dovès in a circle:
no cuts, no thrusts
do we find in their lives

no compulsion
to eat in isolation
no 'the high and the
low' superstition.

நடை அழகு

97. அகன்றவாய்ச் சட்டி ஒன்றின்
விளிம்பினில் அடிபொ ருந்தப்,
புகும்தலை; நீர்வாய் மொண்டு
நிமிர்ந்திடும்; பொன்இ மைகள்
நகும்மணி விழிநாற் பாங்கும்
நாட்டிடும்; கீழ்இ றங்கி
மகிழ்ச்சியாய் உலவி, வைய
மன்னர்க்கு நடைகற் பிக்கும்! (4)

Their graceful gait

Into the pan's
wide-mouthed brim
perches the feet
and puts in the head;
drinking a mouthful
raises its head;
smile its golden
lashes; sparkle its eyes
grace and goodness; glides
down, in joy treads;
teaches earthly kings
the style of walking.

புறாவின் ஒழுக்கம்

98. ஒருபெட்டை தன்ஆண் அன்றி
வேறொன்றுக் குடன்ப டாதாம்;

ஒருபெட்டை மத்தாப் பைப்போல்
    ஒளிபுரிந் திடநின் றாலும்
திரும்பியும் பார்ப்ப தில்லை
    வேறொரு சேவல்! தம்மில்
ஒருபுறா இறந்திட் டால்தான்
    ஒன்றுமற் றொன்றை நாடும்! (5)

Dove's chastity

Agrees not a female
    except to its male;
struts a female like the
    flowery sparks and cries
never another male
    its eye on it casts
only if one's pair dies,
    seeks it another.

புறாக்களுக்கு மனிதர் பாடம்

99. "அவள்தனி; ஒப்ப வில்லை
    அவன்அவள் வருந்தும் வண்ணம்
தவறிழைக் கின்றான்" இந்தத்
    தகாச்செயல் தன்னை, அன்பு
தவழ்கின்ற புறாக்கள் தம்மில்
    ஒருசில தறுத லைகள்,
கவலைசேர் மக்க ளின்பால்
    கற்றுக் கொண்டிருத்தல் கூடும்! (6)

Man's wrong lesson to doves

Lone she's, didn't agree,
    forces he her, falls she
a prey to his lust
    some impudent among

the love-birds from the
frustrated might have learnt.

புறாக்கள் காதல்

100. தலைதாழ்த்திக் குடுகு டென்று
தனைச்சுற்றும் ஆண்பு றாவைக்,
கொலைபாய்ச்சும் கண்ணால், பெண்ணோ
குறுக்கிற் சென்றே திரும்பித்
தலைநாட்டித், தரையைக் காட்டி,
"இங்குவா" எனஅ ழைக்கும்;
மலைகாட்டி அழைத்தா லுந்தான்
மறுப்பாரோ மையல் உற்றார்? (7)

Dove's Love

Looks the female with
murderous eyes
at the bent, twitting
and encircling male,
crosses, returns the
female, its head plants,
the floor showing
beckons the male;
Will the love-smitten
refuse even if
get they a call to
go to the mountain.

தாயன்பு தந்தையன்பு

101. தாய்இரை தின்ற பின்பு
தன்குஞ்சைக் கூட்டிற் கண்டு
வாயினைத் திறக்கும்; குஞ்சு
தாய்வாய்க்குள் வைக்கும் மூக்கை;

தாய்அருந் தியதைக் கக்கித்
    தன்குஞ்சின் குடல்நி ரப்பும்;
ஓய்ந்ததும் தந்தை ஊட்டும்!
    அன்புக்கோர் எடுத்துக் காட்டாம்! (8)

Parent's Love

Takes the mother its
    food, sees its young
one in the cage
    and opes its mouth;
puts the young its nose
    into mother's mouth;
Emits mother its
    food and fills the young's
stomach; takes on
    father after mother's
tired! a standing
    example of love!

மயிற்புறா ஆடல்

102. மயிற்புறா, படம்வி ரிக்கும்;
    மார்பினை முன்உ யர்த்தும்;
நயப்புறு கழுத்தை வாங்கி
    நன்றாக நிமிர்ந்து, காலைப்
பயிற்றிடும் ஆடல் நூலின்
    படிதூக்கி அடைவு போடும்;
மயிற்புறா வெண்சங் கொக்கும்;
    வால்தந்த விசிறி ஒக்கும்! (9)

Downy Dove's dance

Displays its wings the
    downy dove, projects

and raises its chest;
  pulls up its nice neck
standing erect, places
  steps to suit the laws
of dance; resembles
  the downy dove
the white conch and
  its tail, ivory fan.

அடைபடும் புறாக்கள்

103. கூட்டமாய்ப் பறந்து போகும்
  சுழற்றிய கூர்வாள் போலே!
கூட்டினில் அடையும் வந்தே
  கொத்தடி மைகள் போலே!
கூட்டினை வேலன் வந்து
  சாத்தினான், குழைத்து வண்ணம்
தீட்டிய ஓவி யத்தைத்
  திரையிட்டு மறைத்தல் போலே!

Home-coming Doves

Like a swirled sharp sword,
  fly they in flocks;
come they into the cage
  like the bonded slaves;
Shut Vēlaṉ the
  door like screening
the painting done
  in rich colours!

★ ★ ★

12. கிளி

மூக்கு, கண், வால், பசுமை

104. இலவின்காய் போலும் செக்கச்
செவேலென இருக்கும் மூக்கும்,
இலகிடு மணல்தக் காளி
எழில்ஒளிச் செங்காய்க் கண்ணும்,
நிலைஒளி தழுவும் மாவின்
நெட்டிலை வாலும் கொண்டாய்
பலர்புகழ் கின்ற பச்சைப்
பசுங்கிளி வாராய்! வாராய்! (1)

Parrot

Nose, Eye, Tail and Green body

Your body is the unripened
fruit of the silk cotton tree;
the glowing red unripened
nightshade, your eye; blood-red,
nose; tail; the eternal
glow of the long mango leaf
green parrot, come to me, praise you
many, Oh! parrot, come to me.

கழுத்து வரி, சொக்குப் பச்சை

105. நீலவான் தன்னைச் சுற்றும்,
நெடிதான வான வில்லைப்
போலநின் கழுத்தில் ஓடும்
பொன்வரி மின்வி ரிக்கும்!
ஆல்அல ரிக்கொ ழுந்தில்
அல்லியின் இலையில் உன்றன்
மேலுள சொக்குப் பச்சை
மேனிபோல் சிறிது மில்லை! (2)

Stripe on the neck- bewitching green

Like the rainbow spanning
the blue sky the stripe of
gold across your neck shines.
The green in the tendrils
of the banyan, oleander
or leaves of water-lily
to your bewitching body's green
can never a match be.

அழகுச் சரக்கு

106. கொள்ளாத பொருள்க ளோடும்,
அழகினிற் சிறிது கூட்டிக்
கொள்ளவே செயும்இ யற்கை,
தான்கொண்ட கொள்கை மீறித்
தன்னரும் கையி ருப்பாம்
அழகெனும் தலைச்ச ரக்கைக்
கிள்ளிவைத் திட்ட கிள்ளாய்
கிட்டவா சும்மா வாநீ! (3)

A thing of beauty

Lends nature beauty
to things undesired
and make them desirable;
contrary to its
principle plucked it
out of its rare reserves
essence of beauty
and created you,
O parrot dear!
come close to me.

சொன்னதைச் சொல்லும்

107. இளித்தவா யர்கள், மற்றும்
    ஏமாற்றுக் காரர் கூடி
விளைத்திடும் தொல்லை வாழ்வில்,
    மேலோடு நடக்க எண்ணி
உளப்பாங்க றிந்து மக்கள்
    உரைத்ததை உரைத்த வண்ணம்
கிளத்திடும் கிளியே என்சொல்
    கேட்டுப்போ பறந்து வாராய்! (4)

Repeats what others say

In the life made troublesome
    by simpletons and cheats, lead you
a life uncommitted; knowing men's
    minds repeat you what they say,
hear my words, parrot! go
    you may but fly back to me.

ஏற்றிய விளக்கு

108. கிளிச்செல்வ மேநீ அங்குக்
    கிடந்திட்ட பச்சி லைமேல்
பளிச்சென எரியும் கோவைப்
    பழத்தில்உன் மூக்கை ஊன்றி
விளக்கினில் விளக்கை ஏற்றிச்
    செல்லல்போல் சென்றாய்! ஆலின்
கிளைக்கிடை இலையும், காயும்
    கிடத்தல்போல் அதில்கி டந்தாய்! (5)

The lit lamp

O sweet parrot dear!
    keep you your red beak

on the red *Kōvai**
    fruit that grows on the
leaves green; it is like
    lighting a lamp with
another; like the
    leaf and the nut
lying in the banyan
    branch, lie you on it.

நிறைந்த ஆட்சி

109. தென்னைதான் ஊஞ்சல்! விண்தான்
    திருவுலா வீதி! வாரித்
தின்னத்தான் பழம்கொட் டைகள்!
    திருநாடு வையம் போலும்!
புன்னைக்காய்த் தலையில் செம்மைப்
    புதுமுடி புனைந்தி ருப்பாய்!
உன்னைத்தான் காணு கின்றேன்
    கிள்ளாய்நீ ஆட்சி உள்ளாய்! (6)

Rich sway

Coconut tree is your swing!
    procession path is the sky!
fruits and nuts are there to devour!
    your world this lovely land seems!
wear you a novel red crown
    on your head of mastwood
O! parrot, you sway rich
    all the places I see!

இருவகைப் பேச்சு

110. காட்டினில் திரியும் போது
    கிரீச்சென்று கழறு கின்றாய்;

---

* coccinia indica, a common creeper.

கூட்டினில் நாங்கள் பெற்ற
    குழந்தைபோல் கொஞ்சு கின்றாய்!
வீட்டிலே தூத்தம் என்பார்
    வெளியிலே பிழைப்புக் காக
ஏட்டிலே தண்ணீர் என்பார்
    உன்போல்தான் அவரும் கிள்ளாய்! (7)

Double-tongued talk

When you roam in the forest
    cry you in a screeching tone.
In the cage fondle you like
    our child; like you some people
utter *tūttam** in their houses,
    write 'water' for their living.

மக்களை மகிழ்விக்கும்

111. கொஞ்சுவாய் அழகு தன்னைக்
    கொழிப்பாய்நீ, அரசர் வீட்டு
வஞ்சியர் தமையும், மற்ற
    வறியவர் தமையும், ஒக்க
நெஞ்சினில் மகிழ்ச்சி வெள்ளம்
    நிரப்புவாய், அவர்அ ளிக்கும்
நைஞ்சநற் பழத்தை உண்பாய்;
    கூழேனும் நன்றே என்பாய்! (8)

You please people

Fondle you, flush loveliness
    Flood you hearts of princesses
of palatial mansions
    and paupers alike with joy

---

* a Brahmin dialect for 'water'.

eat you the sweet rejected fruits
gruel too find you to your taste.

கிளிக்குள்ள பெருமை

112. உனக்கிந்த உலகில் உள்ள
பெருண்மயை உணர்த்து கின்றேன்;
தினைக்கொல்லைக் குறவன் உன்னைச்
சிறைகொண்டு நாட்டில் வந்து,
மனைதொறும் சென்றே உன்றன்
அழகினை எதிரில் வைப்பான்;
தனக்கான பொருளைச் செல்வர்
தமிழ்க்கீதல் போல ஈவார்! (9)

Parrot's glory

Convince you your glory
in the world; cages you
the 'Kuravan' of the
millet-grown sylvan tract
and parades your beauty
before the houses and, like
giving their wealth to the Tamil,
give him people money.

ஓவியர்க் குதவி

113. பாவலர் எல்லாம் நாளும்
பணத்துக்கும், பெருமைக் கும்போய்க்
காவியம் செய்வார் நாளும்
கண்கைகள் கருத்தும் நோக!
ஓவியப் புலவ ரெல்லாம்
உனைப்போல எழுதி விட்டால்
தேவைக்குப் பணம்கி டைக்கும்
சீர்த்தியும் கிடைக்கும் நன்றே! (10)

Help to painters

Strain the poets their
    eyes hands and brain
to earn pelf and fame
    write they their epics;
If only draw painters
    portraits like you
are they sure to get
    their wealth and name.

★ ★ ★

13. இருள்

வாடிய உயிர்களை அணைப்பாய்

114. ஆடிஓ டிப்போர் இட்டும்,
அருந்துதல் அருந்தி யும்பின்
வாடியே இருக்கும் வைய
மக்களை, உயிர்க்கூட் டத்தை,
ஓடியே அணைப்பாய்! உன்றன்
மணிநீலச் சிறக ளாவ
மூடுவாய் இருளே, அன்பின்
முழக்கமே, உனக்கு நன்றி! (1)

Gloom

Embrace you the withered souls

Embrace you readily
the exhausted people
of the world struggling
to earn to eat and drink;
brood them over with your
ruby blue spread-out wings
O trumpet of love, our
obeisance to you!

இருளின் பகலாடை, இரவாடை

115. விண்முதல் மண்வ ரைக்கும்
வியக்கும்உன் மேனி தன்னைக்
கண்ணிலே காண்பேன்; நீயோ
அடிக்கடி உடையில் மாற்றம்
பண்ணுவாய் இருளே, உன்றன்
பகல்உடை தங்கச் சேலை!
வெண்பட்டில் இராச் சேலைமேல்
வேலைப்பா டென்ன சொல்வேன்! (2)

Darkness's day dress and night dress

Behold I your body
    wondered at from earth to sky
Alter you your apparel
    so often O darkness!
Gold saree your diurnal
    dress is; O what filigree
work on the white silk on
    your nocturnal saree!

இருள், நீர்நிலை, கதிர், சுழல்வண்டு

116. 'எங்குச்செல் கின்றாய்' என்று
    பரிதியை ஒருநாள் கேட்டேன்;
'கங்குலை ஒழிக்க' என்றான்;
    கடிதுசெல் தம்பி என்றேன்;
அங்குன்னைத் தொடர்ந்தான்; நீயோ!
    அகல்வதாய் நினைத்தான்; என்னே!
எங்கணும் நிறைந்த நீர்நீ;
    அதில்கதிர் சுழல்வண் டன்றோ! (3)

Darkness, an expanse of water, Ray and a Beetle

"Wither are you bound?"
    queried I the sun
"To destroy darkness"
    replied he, "Hasten,
brother" said I.
    There he pursued you.
"Vanished you", thought he.
    Oh! ubiquitous water
are you; in it the ray
    is but a whirling beetle.

நீ முத்துடை போர்த்து நின்றாய்

117. கள்ளரை வெளிப்ப டுத்தும்
இருட்பெண்ணே, கதைஒன் றைக்கேள்;
பிள்ளைகள் தூங்கி னார்கள்;
பெண்டாட்டி அருகில் நின்றாள்;
உள்ளமோ எதிலும் ஒட்டா
திருக்கையில், நிமிர்ந்தேன், நீயோ
வெள்ளைமுத் துக்கள் தைத்த
போர்வையை மேனி போர்த்தே. (4)

Clothed in the apparel of Pearl

O! gloom girl, expose
you thieves! Listen to
a tale; children slept,
wife stood near, sat I
in vacant mood
raised my eyes to the sky;
shrouded you your face
in a shawl of pearls.

கொண்டையில் நிலாக் கொண்டைப்பூ!

118. மண்முதல் விண்வ ரைக்கும்
வளர்ந்த உன்உடல் திருப்பிக்
கண்மலர் திருப்பி நின்றாய்!
பின்புறம் கரிய கூந்தற்
கொண்டையில் ஒளியைக் காட்டும்
குளிர்நிலா வயிர வில்லை
கண்டேன்என் கலங்கும் நெஞ்சம்
மனைவியின் திருமுன் செல்லும்! (5)

Moon-bun flower in the bun

Turned you your eye-flower
and body spanning from
earth to sky behold I
the cool round diamond
moon glowing in locks of
black hair in your bun
the perplexed mind of mine
moved to my wife's face.

பிறப்பும் இறப்பும்

119. வானொடு நீபி றந்தாய்!
மறுபடி, கடலில் தோன்றும்
மீன்என உயிர் உடல்கள்
விளைந்தன! எவ்வி டத்தும்
நீநிறை வுற்றாய்! எங்கும்,
பொருளுண்டேல் நிழலுண் டன்றோ!
பானையில் இருப்பாய்; பாலின்
அணுத்தோறும் பரந்தி ருப்பாய்! (6)

Life and death

With sky are you born
then, arise like fish in
the ocean souls and bodies
fill you the space everywhere.
Goes shadow with substance
always. In the pot and
in every atom
of milk do you pervade.

உருப்படியின் அடையாளத்தை இருள் அறிவிக்கும்

120. உயர்ந்துள்ள அழகு மூக்கின்
இருபுறம் உறைவாய்; மங்கை
கயல்விழிக் கடையில் உள்ளாய்;
காதினில் நடுப்பு றத்தும்,
அயலிலும், சூழ்வாய் பெண்ணின்
முகத்தினில் அடையா ளத்தை
இயக்குவாய் இருளே, உன்சீர்,
ஓவியர் அறிந்தி ருப்பார்! (7)

Darkness shows up the parts of the face

Reside you on either
side of the high lovely nose,
in lady's carp-eyelids' corners,
in the heart of the ear,
and in the proximity.
Betoken you on the
woman's face; a painter
only your beauty knows.

இருளே அழகின் வேர்

121. அடுக்கிதழ்த் தாம ரைப்பூ
இதழ்தோறும் அடிப்பு றத்தில்
படுத்திருப் பாய்நீ! பூவின்
பசையிதழ் ஒவ்வொன் றுக்கும்
தடுப்புக்காட் டுகின்றாய்! இன்றேல்,
தாமரை அழகு சாகும்!
அடுத்திடும் இருளே, எங்கும்,
அனைத்துள்ளும் அழகு நீயே! (8)

Darkness, the beauty's basis

Lie you underneath every
fresh leaf of multi-layered
lotus petals distinguishing
each of them or else will
die its beauty Oh!
accompanying gloom
are you the beauty
in all places and things.

அறியாமைதான் இருள் ஆனால் அதுதான் அறிவைச் செய்யும்

122. அறிவென்றால் ஒளியாம்; ஆம்ஆம்!
அறியாமை இருளாம்; ஆம்ஆம்!
அறியாமை அறிவைச் செய்யும்;
அறியாமை அறிவால் உண்டோ?
சிறுவனைத் தீண்டிற் றுத்தேள்;
நள்ளிருள்; விளக்குத் தேவை;
நிறைவேற்ற நெருப்புக் குச்சி
தேடினார்; கிடைக்க வில்லை. (9)

Ignorance is darkness but it produces wisdom

Knowledge is light;
ignorance is gloom.
Yes, yes, it is right.
Ignorance brings about
wisdom; in wisdom
is there ignorance?
Scorpion a boy stung.
Pitchy gloom. Needed
is lamp. Searched they for
a match stick but in vain.

இருளின் பெருமை இயம்ப அரிது

123. பெட்டியில் இருப்ப தாகப்
    பேசினார்; சாவி இல்லை;
எட்டுப்பேர் இதற்குள் தேளால்
    கொட்டப்பட் டுத்து டித்தார்;
"கட்டாயம் தூய்மை வேண்டும்"
    என்னுமோர் அறிவு தன்னை
இட்டளித் திட்ட நல்ல
    இருளேஉன் பெருமை என்னே! (10)

Greatness of darkness is beyond words

It was said to be in the
    box; no key to open it.
In gloom by then eight
    were stung by the
scorpion and writhed in pain.
    'Cleanliness is compulsory'
is the lesson you taught
    O! how great are you!

★ ★ ★

14. சிற்றூர்

124. நெடுஞ்சா லைஎனை அழைத்து
    நேராகச் சென்று, பின்னர்,
இடையிலோர் முடக்கைக் காட்டி
    ஏகிற்று! நானோ ஒற்றை
அடிப்பாதை கண்டேன்; அங்கோர்
    ஆலின்கீழ்க் காலி மேய்க்கும்
இடைப்பையன் இருந்தான்; என்னை
    'எந்தஊர்' என்று கேட்டான். (1)

Hamlet

Straight took me the trunk road
    left me at the 'turn' sign
and it went its way. Followed I
    a foot-path. Saw there a shepherd
boy under a banyan
    asked he my native place.

125. புதுச்சேரி என்று சொல்லிப்
    போம்வழி கேட்டேன், பையன்
'இதைத்தாண்டி அதோ இருக்கும்
    பழஞ்சேரி இடத்தில் தள்ளி
ஒதிச்சாலை யோடு சென்றே
    ஓணான் பச்சேரி வாய்க்கால்
குதிச்சேறிப் போனால் ஊர்தான்
    கூப்பிடு தொலைவே' என்றான்! (2)

Answered him 'Putuccēri'
    asked him to show the route
"Beyond this is 'Paḻañcēri'.
    Near it goes the road
bordered by ash trees.
    Jump over the channel called

'Green chameleon,' near it
is your place," said he.

126. பனித்துளி மணிகள் காய்க்கும்
பசும்புற்கள் அடர்பு லத்தில்,
தனித்தனி அகலா வண்ணம்
சாய்த்திட்ட பசுக்கள் எல்லாம்,
தனக்கொன்று பிறர்கொன் றென்னாத்
தன்மையால் புல்லை மேயும்!
இனித்திடப் பாடும் பையன்
தாளம்போல் இச்இச் சென்றான். (3)

On the dew-pearls-growing lush
grass hordes of cows together
without thinking one for them
and another for others
graze the grass! sweet-singing
shepherd joins the chorus.

127. மந்தையின் வெளிஅ டுத்து
வரிசையாய் இருபக் கத்தில்,
கொந்திடும் அணிலின் வால்போல்
குலைமுத்துச் சோளக் கொல்லை,
சந்திலாச் சதுரக் கள்ளி,
வேலிக்குள் தழைந்தி ருக்கும்;
வெந்தயச் செடிக ளின்மேல்
மின்னிடும் தங்கப் பூக்கள்! (4)

In a line on either
side of the meadow runs
like squirrel's tail's dense hair
like the clustering pearls
the blooming *cōḷam* field;
close square spurge in the fence
thrives; on fenugreek plants
sparkle flowers of gold!

128. முற்றிய குலைப்ப ழத்தை
 முதுகினிற் சுமந்து நின்று
'வற்றிய மக்காள் வாரீர்'
 என்றது வாழைத் தோட்டம்;
சிற்றோடு கையில் ஏந்தி
 ஒருகாணிப் பருத்தி தேற்ற
ஒற்றைஆள் நீர்இ றைத்தான்,
 உழைப்பொன்றே செல்வம் என்பான். (5)

Bearing the bunch of ripe
 fruits on its shoulders,
"Come, the emaciated"
 said the plantain grove;
Believes a single man in
 'Work is wealth', supplies he
water to cotton fields
 to get bounteous yields.

129. குட்டையில் தவளை ஒன்று
 குதித்தது பாம்பின் வாயிற்
பட்டதால் அதுவி ழுங்கிக்
 கரையினிற் புரளப் பார்த்த
பெட்டைப் பருந்து தூக்கிப்
 பெருங்கிளை தன்னிற் குந்தச்
சிட்டுக்கள் ஆலி னின்று
 திடுக்கிட்டு மேற்ப றக்கும்! (6)

Jumps a frog into the pond
 and falls into the mouth of
a snake; swallows it and on
 the bank rolls; saw this an
eagle, lifts it and
 on a big branch sits. Off
the banyan the tiny
 startled sparrows aloft fly.

130. இளையவள் முதிய வள்போல்
    இருந்தனள் ஒருத்தி; என்னை
வளைத்தனள், 'கோழி முட்டை
    வாங்கவா வந்தீர்?' என்றாள்;
விளையாட்டாய்ச் 'சேரி முட்டை
    வேகாதே!' என்றேன்; கேட்டுப்
புளித்தனள்; எனினும் என்சொல்,
    பொய்யென்று மறுக்க வில்லை! (7)

Seemed a girl like an old
    woman, asked me winningly
'have you come to buy eggs?'
    said I mischievously,
'the slum's eggs won't boil',
    sour she felt; yet didn't deny.

131. "என்றேனும் முட்டை உண்ட
    துண்டோநீ" என்று கேட்டேன்.
"ஒன்றேனும் உண்ட தில்லை;
    ஒருநாளும் உண்ட தில்லை
தின்றேனேல் புளித்த கூழில்
    சேர்த்திடும் உப்புக் கான
ஒன்றரைக் காசுக் கென்றன்
    உயிர்விற்றால் ஒப்பார்" என்றாள். (8)

'Have you ever tasted
    an egg?' asked I. 'Never,
Not even one. Had I
    taken it, won't they agree
to sell my soul even
    for a pittance enough
to buy the salt to add
    to the sour gruel.

132. சேரிக்குப் பெரிது சிற்றூர்,
    தென்னை மாசூழ்ந் திருக்கும்;

தேர்ஒன்று, கோயில் ஒன்று
    சேர்ந்த ஓர்வீதி, ஓட்டுக்
கூரைகள், கூண்டு வண்டி
    கொட்டில்சேர் வீதி ஐந்தே;
ஊரிது; நாட்டார்க் கெல்லாம்
    உயிர்தரும் உணவின் ஊற்று. (9)

Bigger than the slum is the town
    surrounded by mango
and coconut trees; a road
    having a temple and
a temple car, tiled roofs,
    a caged cart, a town of
five streets; a source of
    life-giving food to all.

133. நன்செயைச் சுற்றும் வாய்க்கால்
    நல்லாற்று நீரை வாங்கிப்
பொன்செயும் உழவு செய்வோன்,
    'பொழுதெல்லாம் உழவு செய்தேன்
என்செய்தாய்' என்ற பாட்டை
    எடுத்திட்டான்; எதிரில் வஞ்சி
'முன்செய்த கூழுக் கத்தான்
    முடக்கத்தான் துவையல்' என்றாள். (10)

The farmer producing
    golden crops with channel
water circling the irrigated land
    sings, 'Daylong ploughed I
what'll you do?' His love
    replied facing him 'Balloon
vine to go with the gruel
    already cooked before'.

★ ★ ★

15. பட்டணம்

134. எத்தனை வகைத்தெ ருக்கள்!
    என்னென்ன வகைஇல் லங்கள்!
ஒத்திடும் சுண்ண வேலை,
    உயர்மர வேலை செய்யும்
அத்திறம் வேறே; மற்றும்
    அவரவர்க் கமைந்த தான
கைத்திறம் வேறே என்று
    காட்டின கட்டி டங்கள். (1)

City

How many kinds of streets!
    how many types of houses
matching limestone work and
    matchless skill in woodwork
also their own artistic
    skill betoken the buildings.

135. இயற்கையின் உயிர்கட் குள்ளே
    மனிதன்தான் எவற்றி னுக்கும்
உயர்ச்சியும், தான றிந்த
    உண்மையை உலகுக் காக்கும்
முயற்சியும், இடைவி டாமல்
    முன்னேற்றச் செயலைச் செய்யும்
பயிற்சியும் உடையான் என்று
    பட்டணம் எடுத்துக் காட்டும். (2)

Man is the crown of all
    creations of nature;
Has he efforts to put
    his knowledge to the use
of the world; practises
    constantly progressive
actions. All these facts the
    city evidences.

136. நடுவினிற் புகையின் வண்டி
ஓடிடும் நடைப்பா தைக்குள்
இடைவிடா தோடும் 'தம்மில்
இயங்கிடும் ஊர்தி' யெல்லாம்
கடலோரம் கப்பல் வந்து
கணக்கற்ற பொருள்கு விக்கும்
படைமக்கள் சிட்டுப் போலப்
பறப்பார்கள் பயனை நாடி! (3)

In the middle runs a tram;
under the ground move the
automatic vehicles
like a chain; brings the ship
to the shore countless things
crowd people to enjoy these.

137. வாணிகப் பண்ட சாலை
வைத்துள்ள பொருள்கள் தாமும்,
காணெனக் காட்டி விற்கும்
அங்காடிப் பொருள்கள் தாமும்,
வீணாளைப் பயன்ப டுத்தும்
வியன்காட்சிப் பொருள்கள் தாமும்,
காணுங்கால் மனிதர் பெற்ற
கலைத்திறம் காணச் செய்யும். (4)

Things in commercial
stores and window displays;
things of wonder making
our wasting days useful;
All these things make us see
the art of humanity.

138. உள்ளத்தை ஏட்டால் தீட்டி
உலகத்தில் புதுமை சேர்க்கும்
கொள்கைசேர் நிலைய மெல்லாம்
அறிஞரின் கூட்டம் கண்டேன்;

கொள்கைஒன் றிருக்க வேறு
 கொள்கைக்கே அடிமை யாகும்
வெள்ளுடை எழுத்தா ளர்கள்
 வெறுப்புறும் செயலும் கண்டேன். (5)

See I the concourse of
 the intellectuals
refine their books the mind
 and reform the world.
See I also the white-clad
 writers giving up good
principles for the bad
 and get disgusted.

139. உண்மைக்கும் பொய்க்கும் ஒப்பும்
 உயர்வழக் கறிஞர் தம்மை
விண்வரை வளர்ந்த நீதி
 மன்றத்தில் விளங்கக் கண்டேன்;
புண்பட்ட பெருமக் கட்குப்
 பொதுநலம் தேடு கின்ற
திண்மைசேர் மன்றிற் சென்றேன்,
 அவரையே அங்கும் கண்டேன். (6)

See I learned lawyers
 in the sky-high court
buildings agreeing to
 argue for truth and falsehood;
See I the same people
 in the public welfare
organisations striving
 to uplift the oppressed.

140. மாலைப்போ தென்னும் அன்னை,
 உழைப்பினால் மடிவார் தம்மைச்

சாலிலே சாரா யத்தால்
    தாலாட்டும் கடையின் உள்ளே
காலத்தைக் களியாற் போக்கக்
    கருதுவோர் இருக்கக் கண்டேன்
மாலையில் கோழி முட்டை
    மரக்கறி ஆதல் கண்டேன். (7)

The evening mother cradles
    those who sweat of hard labour
in the liquor barrel;
    gambol away they their
time inside the shop.
    Become eggs to them
in the evening a
    vegetarian diet.

141. இயற்கையின் எழிலை யெல்லாம்
    சிற்றூரில் காண ஏலும்!
செயற்கையின் அழகை யெல்லாம்
    பட்டணம் தெரியக் காட்டும்!
முயற்சியும் முழுது ழைப்பும்
    சிற்றூரில் காணு கின்றேன்;
பயிற்சியும் கலையு ணர்வும்
    பட்டணத் திற்பார்க் கின்றேன்! (8)

The grace in nature
    can we see in towns!
Display cities all the
    artificial beauty!
Effort and whole-hearted
    labour see I in towns;
Training and an art instinct
    do I find in cities!

142. வருநாளில் நாடு காக்க
    வாழ்ந்திடும் இளைஞர் கூட்டம்,

திருநாளின் கூட்ட மாகத்
 தெருஓரம் சுவடி யோடு,
பெருநாளைப் பயன்நா ளாக்கும்
 பெரும்பெருங் கழகம் நோக்கி
ஒருநாளும் தவறி டாமல்
 வரிசையாய் உவக்கச் செல்வார்! (9)

Groups of youth with books
 to save the country in future
march on pavements with
 delight to seats of higher
learning which turn the
 valued day a useful day
in a festive mood
 without fail everyday.

143. கலையினில் வளர்ந்தும், நாட்டுக்
 கவிதையில் ஒளிமி குந்தும்,
நிலவிடும் நிலா முகத்து
 நீலப்பூ விழிமங் கைமார்
தலையாய கலைகள் ஆய்ந்து
 தம்வீடு போதல் கண்டேன்
உலவிடு மடமைப் பேயின்
 உடம்பின்தோல் உரிதல் கண்டேன்! (10)

With growth in art and in
 poetry the glowing
Moon-faced belles with
 blue nelumbo lids
study the lofty arts
 and return to their homes.
See I the sloughing off
 of the skin of superstition!

★ ★ ★

16. தமிழ்

முதலில் உண்டானது தமிழ்

144. புனல்சூழ்ந்து வடிந்து போன
    நிலத்திலே "புதிய நாளை"
மனிதப்பைங் கூழ்மு ளைத்தே
    வகுத்தது! மனித வாழ்வை,
இனியநற் றமிழே நீதான்
    எழுப்பினை! தமிழன் கண்ட
கனவுதான், இந்நாள் வையக்
    கவின்வாழ்வாய் மலர்ந்த தன்றோ? (1)

Tamil

Tamil was born first

On the land drained all the
    water; sprouted there the
lushy grass of mankind;
    generated "the new
tomorrow"; you, the honeyed
    Tamil, the human life
nourished! The Tamilian's
    dream has flowered into
the beautiful life
    on our earth this day.

இசை, கூத்தின் முளை

145. பழந்தமிழ் மக்கள் அந்நாள்
    பறவைகள் விலங்கு, வண்டு,
தழைமூங்கில் இசைத்த தைத்தாம்
    தழுவியே இசைத்த தாலே
எழும்இசைத் தமிழே! இன்பம்
    எய்தியே குதித்த தாலே

விழியுண்ணப் பிறந்த கூத்துத்
தமிழேஎன் வியப்பின் வைப்பே! (2)

Origin of music and drama

Listened the ancient
Tamil in days of yore
to music of birds, beasts,
and bamboos and produced
they their musical Tamil!
Eyes drink delight jumping
and originating
the dramatic Tamil!
Tamil the treasure of
my unbounded wonder!

இயற்றமிழ் எழில்

146. அம்மாஎன் றழைத்தல், காகா
எனச்சொல்லல், அஃகென் றொன்றைச்
செம்மையிற் சுட்டல் என்னும்
இயற்கையின் செறிவி னாலே
இம்மா நிலத்தை ஆண்ட
இயற்றமி ழேஎன் அன்பே!
சும்மாதான் சொன்னார் உன்னை
ஒருவன்பால் துளிர்த்தாய் என்றே. (3)

Rise of the Literary Tamil

Calling *ammā* is like
exhorting *kā kā*;
following nature
closely uses Tamil
'Akh'* to point things well
Literary Tamil,

* a letter in Tamil alphapet

O my darling love,
  you reigned this region!
Said people simply
  sprouted you among men!

தமிழர்க்குத் தமிழ், உயிர்

147. வளர்பிறை போல் வளர்ந்த
  தமிழரில் அறிஞர் தங்கள்,
உளத்தையும், உலகில் ஆர்ந்த
  வளத்தையும் எழுத்துச் சொல்லால்,
விளக்கிடும் இயல்மு திர்ந்தும்,
  வீறுகொள் இசைய டைந்தும்,
அளப்பிலா உவகை ஆடற்
  றமிழேநீ என்றன் ஆவி! (4)

The Tamil is dearest to Tamils

Tamils whose knowledge grows
  like the waxing Moon
their mind and the world's wealth
  express through Tamil
letters and words and enrich
  their Tamil, literary,
musical and dramatic;
  Tamil, thou art my spirit!

சாகாத்தமிழ்

148. படுப்பினும் படாது, தீயர்
  பன்னாளும் முன்னேற் றத்தைத்
தடுப்பினும், தமிழர் தங்கள்
  தலைமுறை தலைமு றைவந்
தடுக்கின்ற தமிழே! பின்னர்
  அகத்தியர் காப்பி யர்கள்

கெடுப்பினும் கெடாமல் நெஞ்சக்
கிளைதொத்தும் கிளியே வாழி! (5)

Immortal Tamil

Defies the Tamil the
efforts of its destruction
Deter the devil-minded
daily its development.
The Tamil, Tamilians
enrich from generation
to generation and
still survives the onslaughts
of the Akattiyar and
epics, blessings to you,
O parrot, who twit on
the branches of the heart.

கலைகள் தந்த தமிழ்

149. இசையினைக் காணு கின்றேன்;
எண்நுட்பம் காணு கின்றேன்;
அசைக்கொணாக் கல்தச் சர்கள்
ஆக்கிய பொருள்காண் கின்றேன்;
பசைப்பொருட் பாடல் ஆடல்
பார்க்கின்றேன்; ஓவி யங்கள்,
நசையுள்ள மருந்து வன்மை
பலபல நான்காண் கின்றேன். (6)

The Tamil that begets the Arts

Enjoy I the music
espy I the intricacy
of numbers; see I all
products of the tireless

carvers on stone; drink with
    my eyes and ears songs, dances
and paintings, see I in thee
    the strength of strong medicines.

முன்னூலில் அயலார் நஞ்சம்

150. பன்னூறு நூற்றாண் டாகப்
    பழந்தமிழ் மலையின் ஊற்றாய்
மன்னரின் காப்பி னாலே,
    வழிவழி வழாது வந்த
அன்னவை காணு கின்றேன்.
    ஆயினும் அவற்றைத் தந்த
முன்னூலை, அயலான், நஞ்சால்
    முறித்ததும் காணு கின்றேன்! (7)

The poison of the outsiders in the source book

Patronised you kings
    for millions of years,
like the springs of the mount
    of ancient Tamil,
flourished you under
    their protection;
but the source book that gave
    rise to many others
the enemies envenomed
    and deadened its life.

பகைக்கஞ்சாத் தமிழ்

151. வடக்கினில் தமிழர் வாழ்வை
    வதக்கிப்பின் தெற்கில் வந்தே
இடக்கினைச் செயநி னைத்த
    எதிரியை, அந்நாள் தொட்டே

"அடக்கடா" என்று ரைத்த
    அறங்காக்கும் தமிழே! இங்குத்
தடைக்கற்கள் உண்டென் றாலும்
    தடந்தோளுண் டெனச்சி ரித்தாய்! (8)

The Tamil that defies its foes

The foe that crushed the Tamils
    in the North and sought to do
mischief also in the South
    the virtue-guarding Tamil
protested 'crush down'
    hurdles are many here,
but have I stout shoulders
    to fight them all, so laughed you!

வெற்றித் தமிழ்

152. ஆளுவோர்க் காட்பட் டேனும்,
    அரசியல் தலைமை கொள்ள
நாளுமே முயன்றார் தீயோர்;
    தமிழேநீ நடுங்க வில்லை!
"வாளினை எடுங்கள் சாதி
    மதமில்லை! தமிழர் பெற்ற
காளைகாள்" என்றாய்; காதில்
    கடல்முழக் கத்தைக் கேட்டாய்! (9)

The Victorious Tamil

Cringed the evil-minded
    the favour of their
political masters and
    aspired for leadership
and conspired daily.
    O Tamil knew you no fear
of them! "Raise your swords
    sans caste sans religion;

you are all the children
  of the Tamils", proclaimed you;
We hear your voice sounding
  like the roar of the seas!

படைத் தமிழ்

153. இருளினை வறுமை நோயை
  இடறுவேன்; என்னு டல்மேல்
உருள்கின்ற பகைக்குன் றைநான்
  ஒருவனே உதிர்ப்பேன்; நீயோ
கருமான்செய் படையின் வீடு!
  நான்அங்கோர் மறவன்! கன்னற்
பொருள்தரும் தமிழே நீஓர்
  பூக்காடு; நானோர் தும்பி!

The Tamil army

Crush I'll the gloom
  and the penury; by myself
press I'll the rolling hill
  of hostility! you're
the armaments factory,
  I'm a soldier there!
You're a veritable forest
  of flowers exuding
the sweet honey of words
  pregnant with meaning
and I'm a dragon-fly
  joyously drinking.

★ ★ ★

Text in Transliteration

1. *Aḻaku*

Kālaiyiḷam paritiyilē avaḷaik kaṇṭēṉ!
Kaṭaṟparappil, oḷippuṉalil kaṇṭēṉ! antac
cōlaiyilē malarkaḷilē, taḷirkaḷ tammil,
toṭṭayiṭam elām kaṇṇil taṭṭup paṭṭāḷ!
mālaiyilē mēṟṟicaiyil ilakukiṉṟa
māṇikkac cuṭarilavaḷ iruntāḷ! ālañ
cālaiyilē kiḷaitōṟum kiḷiyiṉ kūṭṭan
taṉilanta 'aḻake' ṉpāḷ kavitai tantāḷ. 1

ciṟukuḻantai viḻiyiṉilē oḷiyāy niṉṟāḷ:
tiruviḷakkil cirikkiṉṟāḷ; nāreṭuttu
naṟumalarait toṭuppāḷiṉ viralva ḷaivil
nāṭakattaic ceykiṉṟāḷ; aṭaṭē centōṭ
puṟattiṉilē kalappaiyuṭaṉ uḻavaṉ cellum
putunaṭaiyil pūrittāḷ; viḷainta naṉcey
nilattiṉilē eṉviḻiyai niṟuttiṉāḷ; eṉ
neñcattil kuṭiyēṟi makiḻcci ceytāḷ. 2

ticaikaṇṭēṉ; vāṉkaṇṭēṉ; uṭpuṟattuc
ceṟintaṉavām palappalavum kaṇṭēṉ; yāṇṭum
acaivaṉavum niṉṟaṉavum kaṇṭēṉ; maṟṟuṁ
aḻakutaṉaik kaṇṭēṉ; nalliṉpaṅ kaṇṭēṉ;
pacaiyuḷḷa poruḷilelām pacaiyavaḷ kāṇ !
paḻamaiyiṉāl cākāta iḷaiyavaḷ kāṇ !
nacaiyōṭu nōkkaṭā eṅkum uḷḷāḷ!
nallaḻaku vacappaṭṭāl tuṉpa millai. 3

2. *Kaṭal*

Maṇal, alaikaḷ

ūrukkuk kiḻakkē uḷḷa
peruṅkaṭal ōra mellām,
kīriyiṉ uṭal vaṇṇampōl
maṇal mettai; ammet taimēl
nēriṭum alaiyō, kalvi
nilaiyattiṉ iḷaiñar pōlap
pūrippāl ēṟum; viḻum;
puraṇṭiṭum; pārāy tampi. 1

Maṇaṟkaraiyil naṇṭukaḷ

veḷḷiya aṉṉak kūṭṭam
viḷaiyāṭi vīḻvataippōl
tuḷḷyē alaikaḷ mēṉmēl
karaiyiṉiṟ cuḻaṉṟu vīḻum!
veḷḷalai, karaiyait toṭṭu
mīṇṭapiṉ ciṟukālnaṇṭup
piḷḷaikaḷ ōṭi āṭip
periyatōr viyappaic ceyyum. 2

Puraṭcikkappāl amaiti

puraṭcikkappāla maiti
poliyumām. atupōl, ōrak
karaiyiṉil alaikaḷ mōtik
kalakaṅkaḷ viḷaikkum; āṉāl
arukuḷḷa alaikaṭ kappāl
kaṭaliṭai amaiti aṉṟō!
perunīrai vāṉmu kakkum;
vāṉniṟam perunīr vāṅkum! 3

Kaṭaliṉ kaṇkoḷḷāk kāṭci

perumpuṉal nilaiyum vāṉiṟ
piṉaittaak karaiyum, ippāḷ
oruṅkāka vaṭakkum teṟkum
ōṭunīrp parappum kāṇa

iruviḻic ciṟakāl neñcam
eḻuntiṭum; muḻutum kāṇa
orukōṭic ciṟaku vēṇṭum
ōkōkō eṉappiṉ vāṅkum. 4

Kaṭalum iḷaṅ katirum

eḻuntatu ceṅka tirtāṉ
kaṭal micai! aṭaṭā eṅkum
viḻuntatu taṅkat tūṟṟal!
veḷiyelām oḷiyiṉ vīccu!
muḻaṅkiya nīrppa rappiṉ
muḻutumpoṉ ṉoḷi paṟakkam
paḻaṅkāla iyaṟkai ceyyum
putukkāṭci paruku tampi! 5

Kaṭalum vāṉum

akkarai, cōlai pōlat
tōṉṟiṭum! antac cōlai,
tikkelām teriyak kāṭṭum
iḷaṅkatirc cempa ḻattaik
kaikkoḷḷa ammu kilkaḷ
pōrāṭum! karuvā ṉattai
moyttumē cevvā ṉākki
muṭittiṭum! pārāy tampi! 6

Eḻunta katir

iḷaṅkatir eḻuntāṉ; āṅkē
iruḷiṉmēl ciṉattai vaittāṉ;
kaḷittaṉa kaṭaliṉ puṭkaḷ;
eḻuntaṉa kaikaḷ koṭṭi!
oḷintatu kāri ruḷpōy!
uḷḷattil uvakai pūkka
iḷaṅkatir, poṉṉi ṟattai
eṅkaṇum iṟaikka lāṉāṉ. 7

Kaṭal muḻakkam

kaṭal nīrum nīla vāṉum
kaikōkkum! ataṟ kitaṟkum
iṭaiyilē kiṭakkum veḷḷam
eḻilviṉai; avvī ṇaimēl
aṭikkiṉṟa kāṟṟō vīṇai
narampiṉai acait tiṉpattai
vaṭikkiṉṟa pulavaṉ! tampi
vaṇkaṭal paṇpā ṭalkēḷ! 8

Naṭuppakaliṟ kaṭaliṉ kāṭci

celuṅkatir ucci ēṟic
centaṇal vīcu talpār!
puḻuṅkiya makkaḷ tammaik
kuḷirkāṟṟāl putumai ceytu
muḻaṅkiṟṟuk kaṭal! ivvaiya
muḻuvatum vāḻviṟ cemmai
vaḻaṅkiṟṟuk kaṭal! naṟ celvam
vaḷar kkiṉṟa kaṭalpār tampi! 9

Nilaviṟ kaṭal

poṉṉuṭai kaḷaintu vēṟē
putitāṉa muttuc cēlai
taṉṉiṭai aṇintāḷ antat
taṭaṅkaṭaṟ peṇṇāḷ tampi
eṉṉeṉṟu kēḷ; atōpār
eḻil nilā oḷikoṭṭiṟṟu!
maṉṉiyē vāḻi eṉṟu
kaṭaliṉai vāḻttāy tampi! 10

3. *Teṉṟal*

Meṉkāṟṟum vāṉkāṟṟum

aṇṭaṅkaḷ kōṭi kōṭi
aṉaittaiyum taṉṉa kattē
koṇṭaōr perum puṟattil
kūttiṭu kiṉṟa kāṟṟē!

tiṇkuṉṟait tūḷ tūḷākac
ceyyiṉum ceyvāy; nīōr
tuṇṭuḷi aṉiccam pūvum
nōkātu nuḷaintum celvāy! 1

Teṉṉaṭupeṟṟa celvam

uṉṉiṭam amain tirukkum
uṇmaiyiṉ virivil, makkaḷ
ciṉṉatōr pakuti yēṉum
terintārkaḷ illai yēṉum
teṉṉāṭu peṟṟa celvat
teṉṟalē uṉ iṉpattait
teṉṉāṭṭuk kallāl vēṟē
ennāṭṭil teriyac ceytāy? 2

Teṉṟaliṉ naıam

kuḷirnaṟuñ cantanañ cār
potikaiyil kuḷirntum, āṅkē
oḷirnaṟu malariṉ ūṭē
maṇattiṉai uṇṭum, vaṇṭiṉ
kiḷarnaṟum paṇṇil nalla
kēḷviyai aṭaintum nāḷum
vaḷarkiṉṟāy teṉṟa lēuṉ
varaviṉai vāḻttā ruṇṭā? 3

Acaiviṉ payaṉ

uṉarum uruvam kāṇēṉ
āyiṉum uṉṟaṉ ovvōr
ciṉṉanal acaivum eṉṉaic
cılirttiṭac ceyyum! peṟṟa
aṉṉaiyaik kaṇṭōr, aṉṉai
aṉpiṉaik kaṇṇiṟ kāṇār,
eṉṉiṉum uyirk kūṭṭattai
iṇaittiṭal aṉpē aṉṟō? 4

Teṉṟaliṉ kuṟumpu

ulaittīyai ūtu kiṉṟāy;
ulaittīyil urukum kollaṉ
malaittōḷil uṉatu tōḷum
mārpiṉil uṉpū mārpum
calikkātu taḻuvat tantu
kuḷircciyait taruvāy! peṇkaḷ
vilakkāta uṭaiyai nīpōy
vilakkiṉum vilakkār uṉṉai! 5

Kuḻantaiyum teṉṟalum

iḷantiṭṭāl uyirvā ḻāta
eṉṉācai malarmu kattuk
kuḻantaiyiṉ neṟṟi mītu
kuḻaliṉai acaippāy; aṉpiṉ
koḻunteṉṟu niṉaittuk kaṇṇiṟ
kuḷirceytu mēṉi eṅkum
vaḻintōṭik kilu kiluppai
taṉṉaiyum acaippāy vāḻi! 6

Teṉṟal iṉpam

iruntaōr maṇamum, mikka
iṉiyatōr kuḷirum koṇṭu
viruntāynī aṭaiyun tōṟum
kōṭaiyiṉ veppat tiṟku
maruntāki ayarvi ṉukku
māṟṟākip piṉṉar vāṉiṟ
paruntāki iḷaṅki ḻaimēṟ
paṟantōṭip pāṭu kiṉṟāy! 7

Teṉṟaliṉ payaṉ

eḻutik koṇṭiruntēṉ, aṅkē
eḻutiya tāḷum kaṇṭāy;
vaḻiyōṭu vanta nīyō
vaḻakkampōl iṉpam tantāy;

"eḻutiya tāḷai nīeṉ
kiḷappiṉai" eṉṟu kēṭṭēṉ
puḻutiyait tuṭaittēṉ eṉṟāy;
mīṇṭumnī puṉarntāy eṉṉai! 8

Teṉṟalukku naṉṟi

kamukoṭu neṭiya teṉṉai
kamaḻkiṉṟa canta naṅkaḷ
camaikiṉṟa potikai aṉṉai,
uṉaittantāḷ; tamiḻait tantāḷ;
tamiḻeṉak kakattum, takka
teṉṟalnī puṟattum, iṉpam
amaivuṟac ceyva taināṉ
kaṉavilum maṟavēṉ aṉṟō? 9

Teṉṟaliṉ viḷaiyāṭṭu

kaḷicciṟu tumpi peṟṟa
kaṇṇāṭic ciṟakil miṉṉit
tuḷicciṟu malari taḷmēl
kūttāṭit tuḷitēṉ cinti
veḷicciṟu piḷḷai yāṭum
pantōṭu viḷaiyā ṭippōyk
kiḷicciṟa kāṭai paṟṟik
kiḻikkiṉṟāy teṉṟa lēnī! 10

4. Kāṭu

Malaippu vaḻi

nāṭiṉeṉ; naṭantēṉ; eṉṟaṉ
nakaraō viyattait tāṇṭit
tēṭiṉēṉ; ciṟṟūr tanta
kāṭciyaic citaittēṉ; ceṉṟēṉ;
pāṭinēn; paṟantēṉ; tēynta
pātaiyai iḻantēṉ aṅkē
māṭivī ṭoṉṟu millai
maraṅkaḷō pēca villai! 1

Vaḻiyaṭaiyāḷam

mēṉmēlum naṭantēṉ; aṅkē
"mēṟṟicai vāṉam" eṉṉai
"nāṉtampi eṉṉai nōkki
naṭatampi" eṉaccol liṟṟu!
vāṉvarai mērkut tikkai
maṟaittiṭṭa pukainī lattait
tēṉkaṇṭāṟ pōlē kaṇṭēṉ
tikaḻkāṭu nōkkic ceṉṟēṉ. 2

Kāṭṭiṉ aḻaku

vaṉmaikoḷ parukkaik kalliṉ
vaḻiyelām paḷḷam, mēṭu!
muṉṉāka iṟaṅki ēṟi
mutalaikaḷ kiṭappa taippōl
ciṉṉatum peritu māṉa
veṭippukkaḷ tāṇṭic ceṉṟēṉ;
"kaṉmāṭam" eṉumpu ṟākkaḷ
kaṟkaḷaip poṟukkak kaṇṭēṉ. 3

Mayiliṉ varavēṟpu

makiḻntunāṉ ēkum pōtil
kāṭutaṉ mayilai ēvi
akavalāl varavēṟ poṉṟai
aṉuppiṟṟuk koṉṟaik kāykku
nikarāṉa vālai āṭṭik
kāreli niṉṟu niṉṟu
nakarntatu kūṭac ceṉṟēṉ
naṟpātai kāṭṭum eṉṟē. 4

Tamiḻā nī vāḻka!

mukattilē koṭuvāḷ mīcai
vēṭaṉeṉ etiril vantāṉ
akappaṭṭa paṟavai kāṭṭa
avaṟṟiṉpēr kēṭṭēṉ! vēṭaṉ

vakaippaṭṭa parattu vācaṉ
eṉpatai valiyaṉ eṉṟāṉ;
cakō rattaic cempōt teṉṟāṉ!
tamiḻā nīvāḻka eṉṟēṉ. 5

Vēṭaṉ vaḻi kūṟiṉāṉ

"pōmaṅkē! pārum antap
puṉaelu miccai eṉṟāṉ
āmeṉṟēṉ" ataittāṉ aiyā
kuruntеṉṟum aṟaivār eṉṟāṉ !
āmeṉṟēṉ terinta vaṉpōl !
"appakkam nōkkic ceṉṟāl
māmaram irukkum anta
vaḻiccelvīr" eṉṟāṉ ceṉṟēṉ. 6

Kāṭṭiṉ uccikkiḷaiyil kuraṅku ūcal

cerunti, yāccā, ilantai,
tēkkīntu, koṉṟai ellām
peruṅkāṭṭiṉ kūrai ! antap
peruṅkūrai mēlē nīṇṭa
oru mūṅkil, iru kuraṅku
kaṇṭēṉ poṉṉūcal āṭal !
kuruntaṭai yāḷam kaṇṭēṉ!
kōṇalmā maramum koṇṭēṉ !

Pāmpiṉ vāyil tāyaip paṟikoṭutta
māṉkaṉṟai nariyaṭittatu

āṉaioṉ ṟiḷama rattai
muṟittiṭum; āntaik kūṭṭaip
pūṉaioṉ ṟaṇukum; aṅkē
pulioṉṟu tōṉṟum; pāmpiṉ
pāṉaivāy tiṟakkak kaṇṭu
yāvumē paṟakkum; kaṉṟō
māṉaikkā ṇātu niṟkum!
ataioru naripōy māykkum. 8

Mayilukkuk karaṭi vāḻttu

iḻantapeṭ ṭaiyiṉaik kaṇṭē
eḻuntōṭum cēval vāliṉ
koḻuntupaṭ ṭeḻunta kūṭṭak
kocukkaḷai mukiltāṉ eṉṟu
taḻaintataṉ paṭam virikkum
taṉimayilāḷ aṭait "tēṉ"
vaḻintiṭum; karaṭi vantu
mayilukku vāḻttuk kūṟum. 9

Payaṉpala viḷaikkum kāṭu

āṭiya kiḷaikaḷ tōṟum
koṭitoṅki acaiyum! puṭkaḷ
pāṭiya paṭiyi rukkum !
paṭaiviḷaṅ koṉṟai yoṉṟu
tēṭiya paṭiyi rukkum!
kāṟṟōṭu carukum cērntu
nīṭicai kāṭṭā nırkum;
payaṉtantu niṟkum kāṭē ! 10

5. Kuṉṟam

Mālai vāṉum kuṉṟamum

taṅkattai urukki viṭṭa
vāṉōṭai taṉṉi lēōr
ceṅkatir māṇikkattuc
ceḻumpaḷam muḻukum mālai
ceṅkuttāy uyarnta kuṉṟiṉ
marakatak tirumēṉikku
maṅkāta pavaḷam pōrttu
vaittatu vaiyam kāṇa! 1

Oḷiyum kuṉṟum

aruvikaḷ vayirat toṅkal !
aṭarceṭi paccaip paṭṭē !
kuruvikaḷ taṅkak kaṭṭi !
kuḷirmalar maṇiyiṉ kuppai!

erutiṉmēr pāyum vēṅkai
nilavumēl eḻunta miṉṉal
carukelām oḷicēr taṅkat
takaṭukaḷ pāra ṭānī ! 2

Kiḷi eṟital

talaikkoṉṟāyk katiraik kottit
taḷaippacuñ ciṟaka ṭittu
malaippuṉṉai marattiṉ pakkam
vantiṭum kiḷikūṭṭattil
cilaippeṇṇāḷ kavaṇ eṟintu
vīḻttiṉēṉ ciṟakai eṉṟāḷ
kulukkeṉṟu ciritto rutti
"koḻumpuṉṉai ilaikaḷ" eṉṟāḷ ! 3

Kuṟavaṉ mayakkam

pataṭṭamāyk kiḷieṉ ṟeṇṇi
ātoṇṭaip paḻampārt tāṉai
utaṭṭiṉaip piṭukkik "kōvai"
uṉkuṟi piḷaieṉ ṟōtum !
kutittaṭi māṉmāṉ eṉṟu
kuṟuntaṭi tūkku vāṉaik
kotikkātē nāṉam māṉē
eṉaōr peṇkūṟi niṟpāḷ ! 4

Kuṉṟac cāral, piṟa

kuṉṟattiṉ "cāral", kuṉṟiṉ
aruvikaḷ kutikkum "poykai"
paṉṟikaḷ maṇaṟki ḷaṅku
paṟittiṭum "ūkkam", nalla
kuṉṟiyiṉ maṇiyāl, veṇmaik
kompiṉāl aṇikaḷ pūṇṭu
niṉṟiṭum kuṟatti yarkaḷ
"nilāmukam" pāra ṭānī ! 5

Kurattiyar

"niraitinaik katir mutirntu
netuntālum palutta kollaip
purattinil tērpōl ninta
putupparan amaittu mēlē
kurattiyar kavane tuttuk
kuripārkkum vili, nī lappū !
eriyumkai, ceṅkān tatpū!
utukkaitān elili tuppē! 6

Maṅkiya vānil kunrin kātci !

maraikinrān pariti; kunra
maṅkaiyō oliyi lantu,
niraimūṅkil ilaṅkai nītti
vārāyō enaa laippāl !
ciruputkal alarum! yānai
iruppitam cērum! aṅkōr
kurunari ūlaic caṅkāl
irulirul enru kūvum! 7

Nilavum kunrum

iruntaōr karunti raikkul
ittapor kuviyal pōlē
karuntamilc colluk kullē
karuttukkal iruttal pōlē
irulmūtir rukkun rattai!
nālikai erantu cellat
tirumpirru nilavu; kunram
tikalntatu muttup pōlē ! 8

Elil perra kunram

nīlamuk kāttuk kāri
nilāppennāl varrak kāynta
pālilē uraimōr ūrrip
parumattāl kataintu pānai

mēluṟṟa veṇṇey aḷḷik
kuṉṟiṉmēl vīci viṭṭāḷ !
ēlumaṭ ṭunto ḻānī
ēṭuttuṇpāy eḻilai ellām! 9

Mukil moytta kuṉṟam

āṉaikaḷ mutalaik-kūṭṭam
āyiram karuṅku raṅku
vāṉilē kāṭṭi vanta
vaṇmukil oṉṟu kūṭip
pāṉaiyil ūṟṟu kiṉṟa
patanīrpōl kuṉṟil moykkap
pōṉatu; aṭimai neñcam
pukaitalpōl tōṉṟum kuṉṟam ! 10

6. Āṟu

Nīraṟṟa āṟṟuppātai

irupakkam maṇmē ṭiṭṭum
iṭaiāḷntum nīḷa māṉa
orupātai kaṇṭēṉ antap
pātaiyiṉ uḷḷi ṭattil
urittanaṟ ṟāḷam pūviṉ
naṟumpoṭi utirnta taippōl
perumaṇal ataṉmē lellām
katiroḷip perukkam kaṇṭēṉ ! 1

Vaḻip pōkku

maṇal cuṭum; vaḻiccel vōrkaḷ
iraṅkiyum ēṟiyum pōy
aṇaikarai mēṭṭiṉ aṇṭai
aṭarmara niḻalil niṉṟu
taṉalēṟum tamkāl āṟṟic
cālaikaṇ ṭūrik kāṇpār
aṇinilam naṭuvil āṟṟup
pātai "vāṉvil" pōltōṉṟum. 2

Veḷḷam varumuṉ

veppattāl vetumpu kiṉṟa
veḷiyelām kuḷirkāṟ ṟoṉṟu
toppeṉṟu kutikka, aṅkē
tuḷirelām cilirkkak kaṇṭēṉ
eppakkam iruntō kūṭṭap
paṟavaikaḷ ippak kattuk
kuppattu marattil vantu
kuntiya putumai kaṇṭēṉ. 3

Veḷḷattiṉ tōṟṟam

olioṉṟu kēṭṭēṉ ōō
putuppuṉal! periya veḷḷam
calacala eṉṟu pāyntu
varakkaṇṭēṉ taṉal niṟattil
nilavotta niṟamka lantu
neṭuvāṉiṉ cuṭarum vāṅkip
polintatu! kōṭai yāṭci
māṟṟiṟṟup puraṭci veḷḷam. 4

Veḷḷap pāyccal

peruñciṅkam aṟaiya viḻum
yāṉaipōl perukip pāyntu
varumveḷḷam, mōta lālē
maṉaṟkarai iṭintu viḻum !
maruṅkiṉil irunta ālum
mallāntu viḻum āṟṟil !
paruntu, mēṟpaṟakkum! nīril,
paṭṭāvaic cuḻaṟṟum vāḷai ! 5

Veḷḷattiṉ varavaṟital

karaiyōrap pulattil mēyum
kālikaḷ kaṭamai eṇṇum !
taraiyiṉiṟ kātai ūṉṟic
caricari putuveḷ ḷattiṉ

tiraimōtum olitāṉ eṉṟu
ciṟuvarkaḷ ceṅkai kāṭṭip
periyōraik kūvu kiṉṟār
pēcconṟē oliyō nīlam ! 6

Veḷḷattiṉ oḷi! aḻaku!

irukarai tatumpum veḷḷa
neḷiviṉil eṟiyum taṅkac
carivukaḷ ! nuraiyō muttut
taṭukkukaḷ! cuḻalmīṉ kotti
marakata vīccu ! nīril
mitakkiṉṟa maraṅka ḷiṉmēl
orunārai veṇṭā ḷampū !
uvappukkō uvamai illai. 7

Veḷḷam eṉum paṭaikku maraṅkaḷiṉ vāḻttu

orēvakai āṭai pūṇṭa
perumpaṭai, oḻuṅkāy niṉṟu
carēleṉap pakaimēr pāyum
taṉmaipōl āṟu veḷḷam,
irāvelām naṭattal kaṇṭa
irukarai maraṅkaḷ, tōlvi
varāvaṇṇam neñcāl vāḻtti
malarvīcum kiḷaittōḷ nīṭṭi ! 8

Uḻavar muyaṟci

āṟṟuveḷ ḷattaik kāṇac
ciṟṟūrār aṅku vantār !
pōṟṟiṉār putuveḷ ḷattaip
pukaṉṟaṉar vāḻttu raikaḷ !
kāṟṟākap paṟantu ceṉṟu
kaḻaṉikaḷ maṭaiti ṟantu
māṟṟiṉār vāykkāl ! maṟṟum
vaṭikālai maṟittār naṉṟē. 9

Aṟṟu naṭai

noytīrntar; vaṟumai tīrntār,
nūṟṟukku nūṟu pērum !
ōyvinṟik kalappai tūkki
uḻavuppaṉ pāṭa lāṉār !
cēykaḷiṉ makiḻcci kaṇṭu
cilampaṭi kuluṅka āṟṟut
tāynaṭak kiṉṟāḷ vaiyam
taḻaikkavē taḻaika eṉṟē ! 10

7. Centāmarai

Nīr, ilai, nīrttuḷikaḷ

kaṇṇāṭit taraiyiṉ mītu
kaṇkavar paccait taṭṭil
eṇṇāta oḷimut tukkaḷ
iṟaintatu pōlku ḷattut
taṇṇīri lēpa ṭarnta
tāmarai ilaiyum, mēlē
teṇṇīriṉ tuḷiyum kaṇṭēṉ
uvappoṭu vīṭu cērntēṉ.

Tāmaraiyiṉ ciṟṟarumpu

cilanāṭkaḷ ceṉṟa piṉṉark
kuḷakkarai ceṉṟēṉ ! paccai
ilaittaṭṭil cintum pālpōl
eḻilnīrum, kariya pāmpiṉ
talaikaḷpōl nimirn tirunta
tāmaraic ciṟṟa rumpum
ilakutal kāṇap peṟṟēṉ;
kāṭciyiṉ inpam peṟṟēṉ. 2

Mutir arumpu

maṇiiruḷ aṭarnta vīṭṭil
maṅkaimār

taṉiilaip parappi ṉiṟceṉ
tāmaraic cevva rumpu
piṉipōkki eṉvi ḻikkup
paṭaittatu peruvi runtē ! 3

Aviḻ arumpu

virikiṉṟa paccaip paṭṭai
mēṉipōrt tukki ṭantu
varikkiṉṟa peṇkaḷ vāṉa
vītiyaip pārttup pārttuc
cirikkiṉṟa itaḻkkūṭ ṭattāl
māṇikkam citaṟu talpōl
irukkumap pacci laimēl
arumpukaḷ itaḻvi rikkum ! 4

Malarkaḷiṉ tōṟṟam

viṇpōṉṟa veḷḷak kāṭu
mēlelām oḷicey kiṉṟa
veṇmuttaṅ kaḷko ḻikkum
paccilaik kāṭu, mēlē
maṇṇulār makiḻum centā
maraimalark kāṭu, neñcaik
kaṇṇuḷē vaikkac collik
kavitaiyaik kāṇac collum. 5

Oppu

vāypōlac cilama larkaḷ !
'va'eṉṟē aḻaikkum kaipōl
tūyavai cilama larkaḷ !
tōyntunī rāṭi mēlē
pāyumnaṉ mukampōl neñcaip
paṟippaṉa cilama larkaḷ !
āyiram peṇkaḷ nīril
ārppāṭṭam pōlum pūkkaḷ ! 6

Cevvitaḻ

ōritaḻ kuḻantai kaṉṉam !
ōritaḻ viḻiyai okkum !
ōritaḻ taṉma ṇāḷaṉ
uruvinaik kaṇṭu kaṇṭu
pūrikkum utaṭu ! maṟṟum
ōritaḻ pollār neñcam !
vārit taracci vanta
uḷḷaṅkai yām maṟṟoṉṟu ! 7

Tēṉ

mūṭiya vāyti ṟantu
uḷamāra muṉṉā ḷellām
tēṭiya tamiḻu ṇarvait
tiṉṉavē palarkkum tantum
vāṭāta pulavar pōlē
arumpippiṉ malarnta pūkkaḷ
vāṭātu tēṉko ṭukkum
vaṇṭukaḷ ataik kuṭikkum ! 8

Vaṇṭukaḷ

tēṉuṇṇa vaṇṭu pāṭum !
tēṉuṇṭapiṉ ōr kūṭṭam
tāṉōrpāl tāvum ! vēṟōr
tanikkūṭṭam kaḷiyāt ṭattai
vāṉiṭai naṭattum ! oṉṟu
malareṉṉum kaṭṭi luṇṭu
nāṉuṇṭeṉ ṟuṟakkam koḷḷum
naṟumpoṭi iṟaikkum oṉṟu. 9

Pāṭṭu, maṇam

eṉṉaināṉ iḻantēṉ; iṉpa
ulakattil vāḻa luṟṟēṉ:
poṉtukaḷ, teṉṟaṟ kāṟṟu
putumaṇam vaṇṭiṉ pāṭṭu

paṉṉūṟu ceḻumā ṉikkap
paṟavaipōl kūṭṭap pūkkaḷ
iṉṟellām pārttiṭṭālum
teviṭṭāta eḻiliṉ kūttē! 10

8. Ñāyiṟu

Eḻunta ñāyiṟu

oḷipporuḷ nī! nī ñālat
toruporuḷ vārāy! neñcak
kaḷippiṉil kūttaic cērkkum
kaṉaṟ poruḷē, āḷ nīril
veḷippaṭa eḻuntāy: ōkō
viṇṇelām poṉṉai aḷḷit
teḷikkiṉṟāy; kaṭaliṟ poṅkum
tiraiyelām oḷiyāyc ceytāy. 1

Vaiyattiṉ uṇarcci

eḻuntaṉa uyiriṉ kūṭṭam!
iruḷillai ayarvum illai!
eḻuntaṉai oḷiyē eṅkum!
eṅkaṇum uṇarcci veḷḷam
poḻintaniṉ katirov voṉṟum
polintēṟi mēṟṟi caimēl
koḻuntōṭak kōṭi vaṇṇam
koḻittatu cuṭarkkō māṉē! 2

Kāṭci ñāyiṟu

poṅkiyum polintum nīṇta
putuppiṭar mayirci lirkkum
ciṅkamē! vāṉa vīti
tikutiku eṉae rikkum
maṅkāta taṇarpi ḻampē!
māṇikkak kuṉṟē! tīrnta
taṅkattiṉ taṭṭē! vāṉat
takaḷiyiṟ peruvi ḷakkē! 3

Oḷi ceyyum pariti

kaṭalilē kōṭi kōṭik
katirkkaikaḷ ūṉṟu kiṉṟāy!
neṭuvāṉil kōṭi kōṭi
niṟaicuṭark kaikaḷ nīṭṭi
iṭaippaṭu malaiyō kāṭō
illamō poykai āṟō
aṭaṅkaniṉ oḷia ḷāva
amaintaṉai! pariti vāḻi! 4

Katirum iruḷum

eṉṉakāṉ putumai! taṅka
iḻaiyuṭaṉ nūlai vaittup
piṉṉiya āṭai, kāṟṟil
peyarntāṭi acaiva taippōl
naṉṉīril katir kalantu
naḷirkaṭal neḷital kaṇṭēṉ;
uṉkatir, iruṭpa lāvai
urittoḷic cuḷaiyū ṭiṟṟē! 5

Kaṟaipōkki eḻil ceytāy

ilakiya paṉiyiṉ muttai
iḷaṅkatirk kaiyāl uṇpāy!
alai alaiyāy umiḻvāy
aḻakiṉai oḷiyai yellām!
ilaitoṟum īram kātta
kaṟaipōkki iyalpu kāppāy!
malaiyelām cōlai ellām
naṉaikkinrāy cuṭarppoṉ nīrāl! 6

Eṅkum atu

tāmarai arumpi lellām
carittaṉai ilaḷkaḷ tammai!
māmarat taḷira caivil
maṇippaccai kuluṅkac ceytāy!

āmāmām cēvaṟ koṇṭai
atilumuṉ aḻakē kāṇpēn!
nīmaṉṉaṉ; oḷiyiṉ celvaṉ;
niṟaimakkaḷ vāḻttum veyyōṉ. 7

Paritiyum ceyalum

iṟakiṉil uyirai vaittāy
eḻuntaṉa puṭkaḷ! mātar
aṟañceyyum tiṟañcey tiṭṭāy!
āṭavar kuṉṟat tōḷil
uṟaikiṉṟāy! kaṉṟu kāli
uyirpeṟac ceykiṉ ṟāynī!
maṟattamiḻ makkaḷ vāḻvil
iṉpattai vaittāy nīyē. 8

Pariti iṉṟēl nilāvukku oḷiyillai

vāḻumniṉ oḷitāṉ iṉṟēl
vāṉilē uṭukkaḷ ellām
tāḻaṅkāy kaṭukkāy kaḷpōl
taḻaiviṉṟi aḻaki ḻakkam!
pāḻeṉṟa nilaiyil vāḻvaip
payiriṭṭa vuḻavaṉ nī; paiṅ
kūḻukku vērum nīyē
kuḷirukkup pōrvai nīyē! 9

Ñayiṟu vāḻi

viḻippārvai taṭuttu viḻa
virikiṉṟa oḷiyē, cōrvai
oḻikkiṉṟa uṇarvē, vaiyat
tiruḷiṉai otukkit taḷḷit
taḻarperu veḷḷan taṉṉaic
cāyppōyē, veyilil āṭit
taḻaikkiṉṟōm putuña yiṟṟut
taṉiccottē vāḻi naṉṟē. 10

9. Vāṉ

Viṇmīṉ niṟainta vāṉ

maṇmītil uḻaippā rellām
vaṟiyarām! urimai kēṭṭāl
puṇmītil ampu pāyccum
pulaiyarcel varāmi taittaṉ
kaṇmītil pakali lellām
kaṇṭukaṇ ṭantik kuppiṉ
viṇmīṉāyk koppa ḷitta
virivāṉam pārāy tampi! 1

Nilāccēval, viṇmīn kuñcukaḷ iruṭṭup pūṉai

pāṟpukai mukilaic cīyttup
paḷiccenṟu "tiṅkaṭ cēval"
nāṟṟikkum kurale ṭuttu
nalloḷi pāyccip, peṭṭai
ēṟpāṭṭuk kaṭaṅkāp poṭṭup
poṭi "viṇmīṉ kuñcu" kaṭkum
mēṟpārvai celuttip, "pūṉai
iruṭṭaiyum" veḷuttut taḷḷum. 2

Pakal vāṉil mukilōviyaṅkaḷ

pakalvaniṟ katiriṉ vīccup
parantatu! mukili ṉaṅkaḷ
vakaivakai ōvi yaṅkaḷ
vaḷaṅkiṉa; yāṉaik kūṭṭam!
takatakạ eṉummā ṉikka
aruvikaḷ! nilac cāral!
pukaik kūṭṭam! erima laikaḷ
poṉvēṅkai! maṇippūñ cōlai! 3

Iruṇṭa vāṉum ēṟṟiya viḷakkum

kiḷakkuppeṇ viṭṭe ṟinta
kiḷicciṟaip paritip pantu,
ceḷittamēṟ ṟicaivā ṉattiṉ
cemparut tippūṅ kāvil

viḻuntatu! viṭivi ḷakkiṉ
koḻuntiṉāl maṅkai mārkaḷ
iḻantatait tēṭik koḷḷa
iruḷmāṟṟik koṭukkiṉ ṟārkaḷ! 4

Kālai vāṉam

kōḻikū viṟṟu! vaiyam,
koṇṭatōr iruḷait taṅka
mēḻiyāl uḻutāṉ anta
virikatirc celvaṉ; piṉṉar
āḻicūḻ ulakiṉ kāṭci
arumpiṟṟu! muṉaiya viḻntu
vāḻiya vaiya meṉṟu
malarntatu kālai vāṉam. 5

Vāṉavil

atirntatu kāṟṟu! nīḷap
pūṅkiḷai acaintā ṭiṟṟu!
mutirntiṭṭa mukiliṉ cēṟu
mūṭiṟṟuc cēṟṟuk kuḷḷē
putaintiṭṭa katiriṟ pūtta
putuppatu vaṇṇa mellām
tatumpiṟṟē vāṉa villāyp
pāraṭi aḻakiṉ taṉmai! 6

Maḻai vāṉ

pakalvāṉmēl karumu kilkaḷ
paṭaieṭut taṉa! villōṭu
tukaḷaṟṟa vāḷum, vēlum
cuḻaṉṟaṉa miṉṉi miṉṉi!
nakaittatu kalaka leṉṟu
nalla kārmukiltāṉ! neṟṟi
akattuṟṟa iyaṟkaip peṇṇāḷ
iṟaittāḷpū maḻaiyai aḷḷi! 7

Erikinṟa vāṉam

tēṉceyyum malarum tīyum!
centīyum nīrāyp pōkum!
kāṉ, cey, ūr, malai, kā, āṟu
kaṭalelām eriva tōṭu
tāṉceyta taṉalil tāṉum
erikiṉṟāṉ pakalōṉ! aṅku
vāṉceyta veppat tāliv
vaiyattiṉ aṭiyum vēkum! 8

Uccip pōtukkum mālaip pōtukkum iṭai nēram

ucciyil irunta veyyōṉ
ōraṭi mēṟkil vaittāṉ
nocciyiṉ niḻalki ḻakkil
cāyntatu! nuraiyum, nīrum,
paccaiyum, paḻuppu māṉa
palavaṇṇa mukılkaḷ kūṭip
poyccāṉṟu pōla, yāṉai
pukalum; piṉmalaıyaık kāṭṭum. 9

vāṉ tanta pāṭam

ettaṉai periya vāṉam
eṇṇippār uṉaiyum nīyē;
ittarai, koyyāp piñcu;
nīatil ciṟṟe ṟumpē
attaṉai pērum meyyāy
appaṭit tāṉē māṉē
pittēṟi mēlkiḻ eṉṟu
makkaḷtām pēcal eṉṉē! 10

10. *Āl*

Aṭi-kiḷai, kāy, ilai, niḻal

āyirum kiḷaikaḷ koṇṭa
aṭimaram periya yāṉai!
pōyiṉa miḷārkaḷ vāṉil!
polintaṉa pavaḷak kāykaḷ!

kāyiṉai niḻalāṟ kākkum
ilaiyelām, uḷḷaṅ kaikaḷ!
āyaūr aṭaṅkum niḻal
āliṭaik kāṇa lākum!

Viḻutum vērum

tūlampōl vaḷarki ḷaikku
viḻutukaḷ tūṇkaḷ! tūṇkaḷ
āliṉaic cuṟṟi niṟkum
aruntiṟal maṟavar! vērō
vāliṉait taraiyil vīḻtti
maṇṭiya pāmpiṉ kūṭṭam!
nīlavāṉ maṟaikkum āltāṉ
oṟṟaikkāl neṭiya pantal! 2

Paccilai, iḷaviḻutu

mēṟkiḷai yiṉvīḻ tellām
miṉṉiṭum poṉṉi ḷaikaḷ!
vēṟkōlpōl cilavīḻ tuṇṭām!
aruviyiṉ vīḻcci pōlat
tōṟṟañcey vaṉavum uṇṭu!
cuṭarvāṉkīḻp paccilai vāṉ
ēṟpaṭṭa teṉṟāl, vīḻtō
eḻuntaṅkak katirkaḷ eṉpēṉ. 3

Aṭimarac cārpu

aṭimarap pativi lellām
aṭaṅkiṭum kāṭṭup pūṉai!
iṭaiyiṭai ēṟpaṭ ṭuḷḷa
peruṅkiḷaip ponti lellām
paṭaippāmpiṉ perumūc cukkaḷ
paḷiṅkukkaṇ āntaic cīṟal!
taṭataṭap paṟavaik kūṭṭam!
taraiyelām carukiṉ mettai! 4

Vauvāl, paḻakkulai, kōtu, kuraṅku, paruntu

toḷaivuḷḷa kiḷaiyil vauvāl
toṅkiṭum; vāykkuḷ koṇṭu
kulaippaḻam, kiḷai, koṭukkum,
kōtukaḷ maḻaiyāyc cintum!
talaikkoḻup pukku raṅku
cāṭṭaikkōl oṭikkum; piṉṉāl
ilaiccantil kuraṅkiṉ vālai
eliyeṉṟu paruntiḻukkum. 5

Kiḷikaḷ

kottāṉa paḻakku laikkuk
kuṟuṅkiḷai taṉilāṉ kiḷḷai
tottuṅkāl tavaṟi, aṅkē
tuṭikkuntaṉ peṭṭai yaṇṭaip
potteṉṟu vīḻum; aṉpiṟ
piṇaintiṭum; arukil uḷḷa
tittikkum paḻaṅkaḷ akkāl
āṇukkuk kacappaic ceyyum! 6

Ciṭṭukkaḷ

vāṉattuk kumiḻpa ṟantu
vaiyattil vīḻva taippōl
tāṉampā ṭumciṭ ṭukkaḷ
taḻaikiḷai mītu vīḻntu,
pūṉaikkaṇ pōlo ḷikkum;
puḻukkaḷait tiṉṟu tiṉṟu
tēṉiṟai mullaik kāmpiṉ
ciṟṟaṭi tattip pāṭum. 7

Kuraṅkiṉ accam

kiḷaiyiṉiṟ pāmpu toṅka,
viḻuteṉṟu, kuraṅku toṭṭu
"viḷakkiṉait toṭṭa piḷḷai
veṭukkeṉak kutitta taippōl"

kiḷaitōṟum kutittut tāvik
kiḻuḷḷa viḻutai yellām
oḷippāmpāy eṇṇi eṇṇi
uccipōyt taṉvāl pārkkum. 8

Paṟavai yūñcal

āliṉaik kāṟṟu mōtum;
acaivēṉo eṉacci rittuk
kōlattuk kiḷaiku luṅka
aṭimarak kuṉṟu niṟkum
tālāṭṭa āḷil lāmal
tavittiṭṭa kiḷaippuḷ ḷellam
kālvaitta kiḷaikaḷ āṭak
kāṟṟukku naṉṟi kūṟum. 9

Kuyil viruntu

maḻaimukil miṉṉuk kañci
māṅkuyil paṟantu vantu
"vaḻaṅkuka kuṭicai" eṉṟu
vāyviṭṭu vaṇṇam pāṭak
koḻuṅkiḷait tōḷ uyarttik
kuḷirilaik kaiya marttip
paḻantantu kaḷippāk kumpiṉ
pacuntuḷir vaḻaṅkum ālē. 10

11. *Puṟākkaḷ*

Kūṭṭiṉ tiṟappu, puṟākkaḷiṉ kutippu

viṭṭukku veḷip puṟattil
vēlaṉvan tēpu ṟāviṉ
kūṭṭiṉait tiṟakku muṉpu
"kuṭukuṭu" eṉakku tittal
kēṭṭatu kātil kūṭṭait
tiṟantatum kiḻc carinta
kōṭṭuppūp pōṟpu ṟākkaḷ
kutittaṉa kūṭṭi ṉiṉṟē!

Puṟākkaḷiṉ paṉṉiṟam

irunilā iṇaintu pāṭı
iraiyuṇṇum cevvi taḷkaḷ
viriyāta tāmarai pōl
ōriṇai melli yarkaḷ
karuṅkoṇṭai kaṭṭi īyam
kāyāmpūk kottu mēlum
orupakkam iruvā ḻaippū
uyiruḷḷa aḻakiṉ mēyccal ! 2

Puṟākkaḷiṭam ottuṉṉal uṇṭu

iṭṭatōr tāma raippū
itaḷvirin tiruttal pōlē
vaṭṭamāyp puṟākkaḷ kūṭi
iraiyuṇṇum; avaṟṟiṉ vāḻvil
veṭṭillai; kuttu millai;
vēṟuvē ṟirunta runtum
kaṭṭillai; kīḻmēl eṉṉum
kaṇmūṭi vaḻakka millai. 3

Naṭai aḻaku

akaṉṟavāyc caṭṭi oṉṟiṉ
viḷimpiṉil aṭi poruntap,
pukum talai; nīrvāy moṇṭu
nimirntiṭum; poṉ imaikaḷ
nakummaṇi viḻinār pāṅkum
nāṭṭiṭum kīḻi ṟaṅki
makiḻcciyāy ulavi, vaiya
maṉṉarkku naṭai kaṟpikkum! 4

Puṟāviṉ oḻukkam

orupeṭṭai taṉāṇ aṉṟi
vēṟoṉṟuk kuṭaṉ paṭātām;
orupeṭṭai mattāp paippōl
oḷipurin tiṭa niṉṟālum

tirumpiyum pārppa tillai
vēṟoru cēval tammil
orupuṟā iṟantiṭṭāl tāṉ
oṉṟumaṟ ṟoṉṟai nāṭum! 5

Puṟākkaḷukku maṉitar pāṭam

"avaḷtaṉi; oppavillai;
avaṉ, avaḷ varuntum vaṇṇam
tavaṟiḻaik kiṉṟāṉ" intat
takāccēyal taṉṉai, aṉpu
tavaḻkiṉra puṟākkaḷ tammil
oru cila taṟutalaikaḷ,
kavalaicēr makka ḷiṉpāl
kaṟṟuk koṇṭiruttal kūṭum! 6

Puṟākkaḷ kātal

talaitāḻttik kuṭuku ṭeṉṟu
taṉaic cuṟṟum āṇpuṟāvaik,
kolaipāyccum kaṇṇāl, peṇṇō
kuṟukkiṟ ceṉṟē tirumpit
talaināṭṭit taraiyaik kāṭṭi
"iṅkuvā" eṉa aḻaikkum;
malaikāṭṭi aḻait tāluntāṉ
maṟuppārō maiyal uṟṟār? 7

Tāyaṉpu tantaiyaṉpu

tāyirai tiṉṟa piṉpu
taṉkuñcaik kūṭṭiṟ kaṇṭu
vāyiṉait tiṟakkum; kuñcu
tāyvāykkuḷ vaikkum mūkkait;
tāyarun tiyataik kakkit
taṉkuñciṉ kuṭalni rappum;
ōyntatum tantai ūṭṭum
aṉpukkōr eṭuttuk kāṭṭām! 8

Mayiṟpuṟā āṭal

mayiṟpuṟā, paṭam virikkum;
mārpiṉai muṉ uyarttum;
nayappuṟu kaḻuttai vāṅki
naṉṟāka nimirntu, kālaip
payiṟṟiṭum āṭal nūliṉ
paṭitūkki aṭaivu pōṭum;
mayiṟpuṟā veṇcaṅ kokkum;
vāl, tanta viciṟi okkum! 9

Aṭaipaṭum puṟākkaḷ

kūṭṭmāyp paṟantu pōkum,
cuḻaṟṟiya kūrvāḷ pōlē
kūṭṭiṉil aṭaiyum vantē
kottaṭi maikaḷ pōlē
kūṭṭiṉai vēlaṉ vantu
cāttiṉāṉ, kuḷaittu vaṇṇam
tīṭṭiya ōvi yattait
tiraiyiṭṭu maṟaittal pōlē ! 10

12. *Kiḷi*

Mūkku, kaṇ, vāl, pacumai

ilaviṉkāy pōlum cekkac
cevēleṉa irukkum mūkkum,
ilakiṭu maṇal takkāḷi
eḻiloḷic ceṅkāyk kaṇṇum,
nilaioḷi taḻuvum māviṉ
neṭṭilai vālum, koṇṭāy
palarpukaḻ kiṉṟa paccaip
pacuṅkiḷi vārāy! vārāy! 1

Kaḻuttuvari, cokkuppaccai

nīlavāṉ taṉṉaic cuṟṟum
neṭitāṉa vāṉa villaip

pōlaṉiṉ kaḻuttil ōṭum
poṉvari miṉ virikkum
ālala rikko ḻuntil
alliyiṉ ilaiyil uṉṟaṉ
mēluḷa cokkup paccai
mēṉipōl ciṟitu millai! 2

Aḻakuc carakku

koḷḷāta poruḷka ḷōṭum
aḻakiṉiṟ ciṟitu kūṭṭik
koḷḷavē ceyum iyaṟkai,
tāṉkoṇṭa koḷkai mīṟit
taṉṉarum kai yiruppām
aḻakeṉum talaic carakkaik
kiḷḷivait tiṭṭa kiḷḷāy
kiṭṭavā cummā vānī! 3

Coṉṉataic collum

iḷittavā yarkaḷ, maṟṟum
ēmāṟṟuk kārar kūṭi
viḷaittiṭum tollai vāḻvil
mēlōṭu naṭakka eṇṇi
uḷappāṅka ṟintu makkaḷ
uraittatai uraitta vaṇṇam
kiḷattiṭum kiḷiyē eṉcol
kēṭṭuppō paṟantu vārāy! 4

Ēṟṟiya viḷakku

kiḷiccelva mēnī aṅkuk
kiṭantiṭṭa paccilai mēl
paḷicceṉa eriyum kōvaip
paḻattiluṉ mūkkai ūṉṟi
viḷakkiṉil viḷakkai ēṟṟic
cellalpōl ceṉṟāy āliṉ

kiḷaikkiṭai ilaiyum, kāyum
kiṭattalpōl atil kiṭantāy! 5

Niṟainta āṭci

teṉṉaitāṉ ūñcal viṇṭāṉ
tiruvulā vīti vārit
tiṉṉattāṉ paḻamkoṭ ṭaikaḷ
tirunāṭu vaiyam pōlum
puṉṉaikkāyt talaiyil cemmaip
putumuṭi puṉaiti ruppāy
uṉṉaittāṉ kāṇukiṉṟēṉ
kiḷḷāynī āṭci uḷḷāy! 6

Iruvakaip pēccu

kāṭṭiṉil tiriyum pōtu
kirīcceṉṟu kaḷaṟu kiṉṟāy;
kūṭṭiṉil nāṅkaḷ peṟṟa
kuḻantaipōl koñcu kiṉṟāy
viṭṭilē tūttam eṉpār
veḷiyilē piḷaippuk kāka
ēṭṭilē taṇṇīr eṉpār
uṇpōltāṉ avarum kiḷḷāy! 7

Makkaḷai makiḻvikkum

koñcuvāy aḻaku taṉṉaik
koḷippāynī, aracar vīṭṭu
vāñciyar tamaiyum, maṟṟa
vaṟiyavar tamaiyum, okka
neñciṉil makiḻcci veḷḷam
nirappurāy, avar aḷikkum
naiñcanaṟ paḻattai uṇpāy;
kūḻēṉum naṉṟē eṉapy! 8

Kiḷikkuḷḷa perumai

uṉakkinta ulakil uḷḷa
perumaiyai uṇarttu kiṉṟēṉ;

tiṉaik kollaik kuṟavaṉ uṉṉaic
ciṟaikoṇṭu nāṭṭil vantu,
maṉaitoṟum ceṉṟē uṉṟaṉ
aḻakiṉai etiril vaippāṉ;
taṉakkāṉa poruḷaic celvar
tamiḻkkīṭal pōla īvār! 9

Ōviyark kuṭavi

pāvalar ellām nāḷum
paṇattukkum, perumaikkum pōyk
kāviyam ceyvār nāḷum
kaṇ, kaikaḷ karuttum nōka
ōviyap pulavar ellām
uṉaip pōla eḻuti viṭṭāl
tēvaikkup paṇam kiṭaikkum
cīrttiyum kiṭaikkum naṉṟē! 10

13. Iruḷ

Vāṭiya uyirkaḷai aṇaippāy

āṭi oṭippōr iṭṭum
aruntutal arunti yumpiṉ
vāṭiyē irukkum vaiya
makkaḷai, uyirk kūṭṭattai
ōṭiyē aṇaippāy! uṉṟaṉ
maṇinīlac ciṟaka ḷāva
mūṭuvāy iruḷē, aṉpiṉ
muḻakkamē uṉakku naṉṟi! 1

Iruḷiṉ pakalāṭāi, iravāṭai

viṇmutal maṇ varaikkum
viyakkum uṉmēṉi taṉṉaik
kaṇṇilē kāṇpēṉ; nīyō
aṭikkaṭi uṭaiyil māṟṟam
paṇṇuvāy iruḷē uṉṟaṉ
pakaluṭai taṅkac cēlai

venpaṭṭil irāc cēlaimēl
vēlaippā ṭeṉṉa colvēn! 2

Iruḷ, nīrnilai, katir, cuḻalvaṇṭu

'eṅkucel kiṉṟāy' eṉṟu
paritiyai orunāḷ kēṭṭēṉ;
'kaṅkulai oḻikka' eṉṟāṉ
kaṭitucel tampi eṉṟeṉ;
aṅkuṉṉait totarntāṉ; nīyō
akalvatāy niṉaittāṉ; eṉṉē!
eṅkaṇum niṟainta nīrnī
atil'katir', cuḻal vaṇṭaṉṟō! 3

Nī muttuṭai pōrttu niṉṟāy

kaḷḷarai veḷip paṭuttum
iruṭpeṇṇē, katai oṉṟaik kēḷ;
piḷḷaikaḷ tuṅki ṉārkaḷ;
peṇṭāṭṭi arukil niṉṟāḷ;
uḷḷamō etilum oṭṭā
tirukkaiyil, ṉimirntēṉ, nīyō
veḷḷai muttukkaḷ taitta
pōrvaiyai mēṉi pōrttē. 4

Koṇṭaiyil nilāk koṇṭaippū

maṇmutal viṇva raikkum
vaḷarnta uṉuṭal tiruppik
kaṇmalar tiruppi niṉṟāy!
piṉpuṟam kariya kūntaṟ
koṇṭaiyil oḷiyaik kāṭṭum
kuḷirnilā vayira villai
kaṇṭēṉeṉ kalaṅkum neñcam
maṉaiviyiṉ tirumuṉ cellum! 5

Piṟappum iṟappum

vāṉōṭu nīpi ṟantāy!
maṟupaṭi, kaṭalil tōṉṟum

minena uyir uṭalkaḷ
viḷaintaṉa evvi ṭattum
nīniṟai vuṟṟāy! eṅkum,
poruḷuṇṭēl niḻalu ṇṭanṟō!
pāṉaiyil iruppāy; pāliṉ
aṇuttōṟum paranti ruppāy! 6

Uruppaṭiyiṉ aṭaiyāḷattai iruḷ aṟivikkum

uyarntuḷḷa aḻaku mūkkiṉ
irupuṟam uṟaivāy; maṅkai
kayalviḻik kaṭaiyil uḷḷāy;
kātiṉil naṭuppu ṟattum,
ayalilum cuḻvāy peṇṇiṉ
mukattiṉil aṭaiyā ḷattai
iyakkuvāy iruḷē, uṉcīr,
ōviyar arinti ruppār! 7

Iruḻe aḻakiṉ vēr

aṭukkitaḻt tāmaraip pū
itaḻtōrum aṭippu ṟattil
paṭuttirup pāynī! pūviṉ
pacaiitaḻ ovvoṉ ṟukkum
taṭuppukkāṭ ṭukiṉṟāy! iṉṟēl
tāmarai aḻaku cākum!
aṭuttiṭum irulē, eṅkum.
aṉaittuḷḷum aḻaku nīyē! 8

Aṟiyāmaitān iruḷ : āṉāl, atutān aṟivaicceyyum

aṟiveṉṟāl oḷiyām, āmām!
aṟiyāmai iruḷām, āmām!
aṟiyāmai aṟivaic ceyyum;
aṟiyāmai aṟivāl uṇṭō?
ciṟuvaṉait tiṇṭiṟṟut tēḷ;
naḷḷiruḷ viḷakkut tēvai;

niṟaivēṟṟa neruppuk kucci
tēṭiṉār; kiṭaikka villai. 9

Iruḷiṉ peṟumai iyampa aritu

peṭṭiyil iruppa tākap
pēcināṟ; cāvi illai;
eṭṭuppēr itaṟkuḷ tēḷāl
koṭṭap paṭṭut tuṭittār;
"kaṭṭāyam tūymai vēṇṭum"
eṉṉumōr aṟivu taṉṉai
iṭṭaḷit tiṭṭa nalla
iruḷē uṉperumai eṉṉē! 10

14. *Ciṟṟūr*

neṭuñcālai eṉai aḷaittu
nērākac ceṉṟu piṉṉar,
iṭaiyilōr muṭakkaik kāṭṭi
ekiṟṟu! nāṉō oṟṟai
aṭippātai kaṇṭēṉ aṅkōr
āliṉkīḻk kāli mēykkum
iṭaippaiyaṉ iruntāṉ; eṉṉai
'entavūr' eṉṟu kēṭṭāṉ. 1

putuccēri eṉṟu collip
pōmvaḻi kēṭṭēṉ, paiyaṉ
'itaittāṇṭi atō irukkum
paḻañcēri iṭattil taḷḷi
oticcālai yōṭu ceṉṟē
oṇāṉ paccēri vāykkāl
kuticceṟip pōṉāl ūrtāṉ
kūppiṭu tolaivē' eṉṟāṉ! 2

paṉittuḷi maṇikaḷ kāykkum
pacumpuṟ kaḷaṭar pulattil
taṉittaṉi akalā vaṇṇam
cāyttiṭṭa pacukkaḷ ellām

taṉakkoṉṟu piṟarkkoṉ ṟeṇṇāt
taṉmaiyāl pullai mēyum!
iṉittiṭap pāṭum paiyaṉ
tāḷampōl icic ceṉṟāṉ. 3

mantaiyiṉ veḷi aṭuttu
varicaiyāy irupak kattil
koṇṭiṭum aṇiliṉ vālpōl,
kuḷaimuttuc cōḷak kollai
cantilac caṭurak kaḷḷi,
vēlikkuḷ taḻaintirukkum;
ventayac ceṭika ḷiṉmēl
miṉṉiṭum taṅkap pūkkaḷ ! 4

muṟṟiya kulaippa ḻattai
mutukiṉiṟ cumantu niṉṟu
'vaṟṟiya makkāḷ vārīr'
eṉṟatu vāḻait tōṭṭam:
ciṟṟōṭu kaiyil ēnti
orukāṇip parutti tēṟṟa
oṟṟaiāḷ nīri ṟaittāṉ
uḻaippoṉṟē celvam eṉpāṉ 5

kuṭṭaiyil tavaḷai oṉṟu
kutittatu, pāmpiṉ vāyiṟ
paṭṭatāl atu viḻuṅkik
karaiyiṉiṟ puraḷap pārtta
peṭṭaip paruntu tūkkip
peruṅkiḷai taṉṉiṟ kuntac
ciṭṭukkaḷ āli niṉṟu
tiṭukkiṭṭu mēṟpa ṟakkum! 6

iḷaiyavaḷ mutiya vaḷpōl
iruntaṉaḷ orutti; eṉṉai
vaḷaittaṉaḷ, 'kōḻi muṭṭai
vāṅkavā vantīr'? eṉṟāḷ

viḷaiyāṭṭāyc 'cēri muṭṭai
vēkātē!' eṉṟēṉ. kēṭṭup
puḷittaṉaḷ; eṉiṉum eṉcol,
'poy'eṉṟu maṟukka villai! 7

"eṉṟēṉum muṭṭai uṇṭa
tuṇṭōṇī" eṉṟu kēṭṭēṉ
"oṉṟēṉum uṇṭatillai;
orunāḷum uṇṭatillai;
tiṉṟēṉēl puḷitta kūḻil
cērntiṭum uppuk kāṇa
oṉṟaraik kācuk keṉṟaṉ
uyirviṟṟāl oppār" eṉṟāḷ 8

cērikkup peritu ciṟṟūr
teṉṉai mācūḻn tirukkum;
tēroṉṟu, koyi loṉṟu
cērnta ōrvīti ōṭṭuk
kūraikaḷ, kūṇṭu vaṇṭi,
koṭṭil cērvīti aintē
ūritu; nāṭṭārk kellām
uyirtarum uṇaviṉ ūṟṟu. 9

naṉceyyaic cuṟṟum vāykkāl
nallāṟṟu nīrai vāṅkip
poṉceyum uḻavu ceyvōṉ,
'poḻutellām uḻavu ceytēṉ
eṉceytāy' eṉṟa pāṭṭai
eṭuttiṭṭāṉ; etiril vañci
'muṉceyta kūḻuk kattāṉ
muṭakkattāṉ tuvaiyal' eṉṟāḷ. 10

15. Paṭṭaṇam

ettaṉai vakait terukkaḷ
eṉṉeṉṉa vakai illaṅkaḷ!
ottiṭum cuṇṇa vēlai,
uyarmaravēlai ceyyum

attiṟam vēṟē; maṟṟum
avaravark kamainta tāṉa
kaittiṟam vēṟē eṉṟu
kāṭṭiṉa kaṭṭaṭaṅkaḷ 1

iyaṟkaiyiṉ uyirkaṭ kuḷḷē
maṉitaṉtāṉ evaṟṟi ṉukkum
uyarcciyum, tāṉ aṟinta
uṇmaiyai ulakuk kākkum
muyaṟciyum iṭaivi ṭāmal
muṉṉeṟṟac ceyalaic ceyyum
payiṟcciyum uṭaiyāṉ eṉṟu
paṭṭaṇam eṭuttuk kāṭṭum. 2

naṭuviṉiṟ pukaiyiṉ vaṇṭi
ōṭiṭum naṭai pātaikkuḷ
iṭaiviṭā tōṭum 'tammil
iyaṅkiṭum ūrti' yellām
kaṭalōram kappal vantu
kaṇakkaṟṟa poruḷ kuvikkum
paṭaimakkaḷ ciṭṭup pōlap
paṟappārkaḷ payaṉai nāṭi! 3

vāṇikap paṇṭa cālai
vaittuḷḷa poruḷkaḷ tāmum
kāṇeṉak kāṭṭi viṟkum
aṅkāṭip poruḷkaḷ tāmum
viṉāḷaip payaṉ paṭuttum
viyaṉkāṭcip poruḷkaḷ tāmum
kāṇuṅkāl maṉitar peṟṟa
kalaittiṟam kāṇac ceyyum 4

uḷḷattai ēṭṭāl tīṭṭi
ulakattil putumai cērkkum
koḷkaicēr nilaiya mellām
aṟiñariṉ kūṭṭam kaṇṭēṉ

koḷkaioṉ ṟirukka vēṟu
koḷkaikkē aṭimai yākum
veḷḷuṭai eḻuttā ḷarkaḷ
veṟuppuṟum ceyalum kaṇṭēṉ. 5

uṇmaikkum poykkum oppum
uyarvaḻak kariñar tammai
viṇvarai vaḷarnta nīti
maṉṟattil viḷaṅkak kaṇṭēṉ;
puṉpaṭṭa perumak kaṭkup
potunalam tēṭu kiṉṟa
tiṇmaicēr maṉṟiṟ ceṉṟēṉ,
avaraiyē aṅkum kaṇṭēṉ. 6

mālaippō teṉṉum aṉṉai,
uḻaippiṉāl maṭivār tammaic
cālilē cāra yattāl
tāḷāṭṭum kaṭaiyiṉ uḷḷē
kālattai kaḻiyāṟ pōkkak
karutuvōr irukkak kaṇṭēṉ
mālaiyil kōḻi muṭṭai
marakkaṟi ātal kaṇṭēṉ. 7

iyaṟkaiyiṉ eḻilai yellām
ciṟṟūril kāṇa ēlum!
ceyaṟkaiyiṉ aḻakai yellām
paṭṭaṇam teriyak kāṭṭum!
muyaṟciyum muḻutu ḻaippum
ciṟṟūril kāṇu kiṉṟēṉ;
payiṟciyum kalaiyu ṇarvum
paṭṭaṇat tiṟpārk kiṉṟēṉ! 8

varunāḷil nāṭu kākka
vāḻntiṭum iḷaiñar kūṭṭam
tirunāḷiṉ kūṭṭa mākat
teruōram cuvaṭi yōṭu

perunāḷaip payaṉṉā ḷākkum
perumperuṅ kaḻakam nōkki
orunāḷum tavaṟi ṭāmal
varicaiyāy uvakkac celvār! 9

kalaiyiṉil vaḷarntum, nāṭṭuk
kavitaiyiloḷi mi kuntum
nilaviṭum nilā mukattu
nīlappū viḻi maṅkaimār
talaiyāya kalaikaḷ āyntu
tamvīṭu pōtal kaṇṭēṉ
ulaviṭu maṭamaip pēyiṉ
uṭampiṉ tōl urital kaṇṭēṉ! 10

16. *Tamiḻ*

Mutalil uṇṭāṉatu tamiḻ

puṉalcūḻntu vaṭintu pōṉa
nilattilē "putiya nāḷai"
maṉitappaiṅ kūḻmu ḷaittē
vakuttatu! maṉita vāḻvai,
iṉiya naṟṟamiḻē nīṭāṉ
eḻuppiṉai! tamiḻaṉ kaṇṭa
kaṉavutāṉ, innāḷ vaiyak
kaviṉvāḻvāy malarnta taṉṟō? 1

Icai kūttiṉ muḷai

paḻantamiḻ makkaḷ annāḷ
paṟavaikaḷ vilaṅku, vaṇṭu
taḷaimūṅkil icaittatait, tām
taḻuviyē icaitta tālē
eḻumicait tamiḻē! iṉpam
eytiyē kutitta tālē
viḻiyuṇṇap piṟanta kūttut
tamiḻēeṉ viyappiṉ vaippē! 2

Iyaṟṟamiḻ eḻil

ammā eṉṟaḻaittāl kākā
eṉaccollal, akteṉ ṟoṉṟaik
cemmaiyiṟ cuṭṭal eṉṉum
iyaṟkaiyiṉ ceṟiviṉālē
immā nilattai āṇṭa
iyaṟṟamiḻēṉ aṉpē!
cummatāṉ coṉṉār uṉṉai
oruvaṉpāl tuḷirttāy eṉṟē! 3

Tamiḻarkkut tamiḻ uyir

vaḷarpiṟai pōl vaḷarnta
tamiḻil aṟiñar taṅkaḷ
uḷattaiyum ulakil ārnta
vaḷattaiyum eḻuttuc collāl
viḷakkiṭum iyalmu tirntum
viṟukoḷ icaiya ṭaintum
aḷavilā uvakai āṭaṟ
ṟamiḻēnī eṉṟaṉ āvi! 4

Cākāt tamiḻ

paṭuppiṉum paṭātu, tīyar
paṉṉāḷum muṉṉēṟ ṟattait
taṭuppiṉum tamiḻar taṅkaḷ
talaimuṟai talaimu ṟaivaṉ
taṭukkiṉṟa tamiḻē! piṉṉar
akattiyar kāppi yarkaḷ
keṭuppiṉum keṭāmal neñcak
kiḷaitottum kiḷiyē vāḻi! 5

Kalaikaḷ tanta tamiḻ

icaiyiṉaik kāṇu kiṉṟēṉ;
eṉṉuṭpam kāṇu kiṉṟēṉ
acaikkoṇāk kaltac carkaḷ
ākkiya poruḷkāṇ kiṉṟēṉ;

pacaipporuṭ pāṭal āṭal
pārkkiṉṟēṉ; ōvi yaṅkaḷ
nacaiyuḷḷa maruntu vaṉmai
palapala nāṉkāṇ kiṉṟēṉ. 6

Muṉṉūlil ayalār nañcam

paṉṉūṟu nūṟṟāṇ ṭākap
paḻantamiḻ malaiyiṉ ūṟṟāy
maṉṉariṉ kāppi ṉālē
vaḻivaḻi vaḻātu vanta
aṉṉavai kāṇu kiṉṟēṉ
āyiṉum avaṟṟait tanta
muṉṉūlai ayalāṉ nañcāḷ
muṟittatum kāṇu kiṉṟēṉ! 7

Pakaikkañcāt tamiḻ

vaṭakkiṉil tamiḻar vāḻvai
vatakkippiṉ teṟkil vantē
iṭakkiṉaic ceyani ṉaitta
etiriyai annāḷ toṭṭē
"aṭakkaṭā" eṉṟu raitta
aṟaṅkākkum tamiḻē! iṅkut
taṭaikkaṟkaḷ uṇṭeṉ ṟālum
taṭantōḷuṇ ṭēṉac cirittāy! 8

Veṟṟit tamiḻ

āḷuvōrk kāṭpaṭ ṭēṉum
araciyal talaimai koḷḷa
nāḷumē muyaṉṟār tīyōr;
tamiḻēnī naṭuṅka villai
"vāḷiṉai eṭuṅkaḷ cāti
matamillai tamiḻar peṟṟa
kāḷaikāḷ" eṉṟāy; kātil
kaṭalmuḻak kattaik kēṭpāy! 9

Paṭait tai

iruḷiṉai vaṟumai nōyai
iṭaṟuvēṉ; eṉṉu ṭalmēl
uruḷkiṉṟa pakaikkuṉ ṟaiṉāṉ
oruvaṉē utirppēn, nīyō
karumāṉcey paṭaiyiṉ vīṭu!
nāṉaṅkōr maṟavaṉ! kaṉṉaṟ
poruḷtarum tamiḻē nīōr
pūkkāṭu; nāṉōr tumpi!

★ ★ ★

பாட்டு முதற்குறிப்பு

(எண் - பாட்டு எண்)

★ ★ ★

சொல்லடைவு

(எண் - பாட்டு எண்)

★ ★ ★

Our Recent Publications

1. *A Descriptive Catalogue of Palm-Leaf Manuscripts in Tamil,* Volume IV, Part II, General Editors: Dr. Shu Hikosaka, Dr. G. John Samuel. Dr. P. Subramaniam (Ed.), 1996, Rs. 250/- US $ 50
2. *A Tale of Betrayal: Cārankataraṉ Yaṭcakāṉam,* General Editors: Dr. Shu Hikosaka, Dr. G. John Samuel. Dr. P. Subramaniam (Ed.), 1996, Rs. 400/- US $ 65
3. *The Valorous Virgins: Peṇṇaraciyar Katai,* General Editors: Dr. Shu Hikosaka, Dr. G. John Samuel. Dr. K. Jaya Kumar (Ed.), 1996, Rs. 220/- US $ 35
4. *A Tale of Nemesis: Nīli Yaṭcakāṉam,* General Editors: Dr. Shu Hikosaka, Dr. G. John Samuel. Dr. P. Subramaniam (Ed.), 1996, Rs. 250/- US $ 30
5. *The Tamils,* N. Subramaniam, 1996, Rs. 220/- US $ 35
6. *A History of Telugu Literature,* Volume II, Dr. Salva Krishna Murthy, 1996, Rs. 200/- US $ 30
7. *Encyclopaedia of Tamil Literature,* Volume III, Dr. Shu Hikosaka, Dr. G. John Samuel. Dr. M. Shanmugam Pillai (Eds.), 1996, Rs. 400/- US $ 50
8. *Destiny and Divinity: Varāṅkaṉ Katai,* General Editors: Dr. Shu Hikosaka, Dr. G. John Samuel. M. Parimanan (Ed.), 1996, Rs. 200/- US $ 30
9. *Palm-Leaf and Other Manuscripts in Indian Languages,* General Editors: Dr. Shu Hikosaka, Dr. G.John Samuel. Dr. A. Pandurangan, Dr. P. Maruthanayagam (Eds.), 1996, Rs. 300/- US $ 50.
10. *The Epic Eternal: Irāmar Katai,* Part I, General Editors: Dr. Shu Hikosaka, Dr. G. John Samuel. Dr. K. Jaya Kumar (Ed.), 1996, Rs. 450/- US $ 65
11. *The Epic Eternal: Irāmar Katai,* Part II, General Editors: Dr. Shu Hikosaka, Dr. G. John Samuel. Dr. K. Jaya Kumar (Ed.), 1996, Rs. 450/- US $ 65
12. *Learn Japanese,* Part I, General Editors: Dr. Shu Hikosaka, Dr. G.John Samuel. Yuko Fukuroi, 1996, Rs. 250/- US $ 35
13. *Paripāṭal,* General Editors: Dr. Shu Hikosaka, Dr. G.John Samuel. Dr. M. Shanmugam Pillai, Dr. P. Thiagarajan (Eds.), 1996, Rs. 350/- US $ 50
14. *The Vows Fulfilled: Āmmaiyar Ammāṉai,* General Editors: Dr. Shu Hikosaka, Dr. G. John Samuel. Dr. M. Maruthamuthu (Ed.), 1997, Rs. 450/- US $ 65
15. *Learn Japanese,* Part II, General Editors: Dr. Shu Hikosaka, Dr. G.John Samuel, Yuko Fukuroi, 1997, Rs. 300/- US $ 40
16. *Poetic Petals in the Interior Landscape: Uttaṇṭaṉ Kōvai,* General Editors: Dr. Shu Hikosaka, Dr. G.John Samuel. R. Jayalakshmi (Ed.), 1997, Rs. 500/- US $ 70
17. *A Descriptive Catalogue of Palm-Leaf Manuscripts in Tamil,* Volume V, Part I, General Editors: Dr. Shu Hikosaka, Dr. G. John Samuel. Dr. P. Subramaniam (Ed.), 1997, Rs. 250/- US $ 50
18. *Tamil Poetry Through the Ages,* Volume I, General Editors: Dr. Shu Hikosaka, Dr. G.John Samuel. M. Mathialagan (Ed.), 1997, Rs. 600/- US $ 50, Malayasia $ 50
19. *Tañjāvūr to Vijayarājagiridurga (A Travelogue in Kannada Printed from a Palm-leaf Manuscript),* General Editors: Dr. Shu Hikosaka, Dr. G. John Samuel. Dr. V. Gopalakrishna, Keladi Gunda Jois (Eds.), 1997, Rs. 200/- US $ 12